



Fremsat den 8. oktober 2020 af Miljøministeren (Lea Wermelin)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og ændring af lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.¹⁾

(Implementering af VVM-direktivet og ændring af myndighedskompetencen for havbrug)

§ 1

I lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 stk. 2, indsættes efter »der under inddragelse af offentligheden«: »så tidligt som muligt og forud for, at myndigheden træffer afgørelse om planen, programmet eller projektet,«.

2. § 4, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Såfremt et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, kan høring af offentligheden, jf. § 35, stk. 3, nr. 2 og 3, undlades, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Undtagelsen gælder ikke høring efter § 38.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på projekter eller dele af projekter omfattet af bilag 1 eller 2, såfremt projekterne miljøvurderes efter anden lovgivning, som udtrykkeligt undtager disse projekter fra denne lov.

Stk. 4. Et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 kan i undtagelsestilfælde helt eller delvist fritages fra lovens bestemmelser om miljøvurdering, hvis dette vil skade formålet med projektet, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Fritagelsen gælder ikke høring efter § 38.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

3. § 5, nr. 1, affattes således:

»1) Offentligheden:

Dette omfatter følgende to grupper

- a) Den brede offentlighed: en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper.
- b) Den berørte offentlighed: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i planen, programmet eller projektet. Dette omfatter også ikke-statslige organisationer, foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer.«

4. I § 5, nr. 5, litra d, ændres »myndighedens afgørelse« til »myndighedens begrundede konklusion«.

5. I § 5, nr. 5, litra e, indsættes før »afgørelse om tilladelse efter § 25 og«: »indarbejdelse af myndighedens begrundede konklusion i«.

6. I § 15, stk. 1, indsættes efter »Følgende projekter, der«: »på grund af deres art, dimensioner eller placering«.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet, EF-Tidende 2001, nr. L 197, side 30, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1.

7. I § 15, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 18, stk. 2« til: »§ 19, stk. 4«.

8. I § 15, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 4« til: »§ 4, stk. 5«.

9. § 17, stk. 1-4, affattes således:

»§ 17. Kommunalbestyrelsen er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på land, der er omfattet af bilag 1 eller 2, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 2, 3, 5 og 6.

Stk. 2. Regionsrådet er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter, der er omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af råstoflovens § 7, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 3. Miljøministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet omfattet af bilag 1 og 2, jf. dog stk. 4, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Dog er kommunalbestyrelsen myndighed for behandling af sager vedrørende projekter omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af § 3, stk. 1, jf. dog stk. 5, i lov om kystbeskyttelse m.v., herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet, der er omfattet af bilag 1 eller 2, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, hvis der er tale om følgende projekter:

- 1) Projekter om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger m.v. omfattet af bilag 1, nr. 14, 16, 22, 23 og 29, og bilag 2, nr. 2, litra d og e, nr. 3, litra a, nr. 10, litra i, og nr. 13, litra a og b.
- 2) Projekter om etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind, med tilhørende interne ledningsanlæg omfattet af bilag 2, nr. 3, litra i og j, og nr. 13, litra a. »«

10. Overskriften til kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Bygherrens ansøgning og miljøkonsekvensrapport«.

11. § 18, stk. 1, affattes således:

»§ 18. Bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 1, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentli-

ge indvirkninger på miljøet, indgive en skriftlig ansøgning om projektet til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.«

12. § 18, stk. 2, ophæves.

13. § 19 affattes således:

»§ 19. Bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 2 indgive en skriftlig ansøgning om en afgørelse efter § 21 til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.

Stk. 2. Bygherrens ansøgning om en afgørelse efter § 21 skal indeholde følgende:

- 1) Oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. bilag 5, og
- 2) Tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt.

Stk. 3. Bygherrens ansøgning kan tillige indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Stk. 4. Hvis en bygherre ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal undergå en miljøvurdering, fordi det på grund af dets art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 3, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.«

14. § 20, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »til grund«: »og indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder.«

15. I § 20 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Myndigheden, jf. § 17, skal stille relevante miljøoplysninger til rådighed for bygherrens udarbejdelse af miljøkonsekvensrapporten, jf. stk. 2, såfremt myndigheden er i besiddelse af sådanne.«

16. I § 21, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2«: », der på grund af dets art, dimensioner eller placering«.

17. I § 21, stk. 2, ændres »19, stk. 2« til: »§ 19, stk. 3«.

18. I § 23 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Myndigheden udarbejder udtalelsen nævnt i stk. 1 under hensyntagen til de oplysninger, som bygherren har fremlagt, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, jf. § 18, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet, og de under høringen fremkomne kommentarer og bemærkninger.«

Stk. 2, 3 og 4 bliver herefter stk. 3, 4 og 5.

19. I § 23, stk. 1, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 3 og 4«, og i § 23, stk. 2, 3 og 4, som bliver til § 23, stk. 3, 4 og 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

20. I § 24, stk. 2, ændres »§ 35, stk. 1, nr. 3« til: »§ 35, stk. 3, nr. 3«.

21. I § 25, stk. 1, 2. pkt., ændres »og resultatet af de høringer, der er foretaget« til: », resultaterne af de høringer der er foretaget, og myndighedens begrundede konklusion«.

22. § 27 affattes således:

»§ 27. Træffer myndigheden afgørelse efter § 25, stk. 1, om at tillade det ansøgte projekt, skal afgørelsen omfatte den begrundede konklusion samt indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, som bygherren skal gennemføre, og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Stk. 2. Myndigheden kan stille vilkår for tilladelser, jf. stk. 1, med henblik på opfyldelse af lovens formål. Vilkår skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger fra anden EU-lovgivning eller fastsat i anden lovgivning eller i medfør af anden lovgivning, hvor det er hensigtsmæssigt i forhold til det konkrete projekt og formålet med overvågningen.

Stk. 3. Har projektet væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden i tilladelsen stille vilkår, jf. stk. 2, for bygherrens overvågning heraf.

Stk. 4. Træffer myndigheden afgørelse om ikke at give tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne herfor i afgørelsen.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågnings gennemførelse, om indholdet af overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen.«

23. § 28 affattes således:

»§ 28. Myndigheden kan genoptage en afgørelse efter § 25 og kan om nødvendigt meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet.
- 2) Projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen.
- 3) Projektets skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved myndighedens meddelelse af tilladelse.«

24. § 32, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 32. Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal sikre, at følgende informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives:

- 1) Offentligheden.
- 2) Berørte myndigheder.
- 3) Berørte stater.

Stk. 2. De oplysninger, som myndigheden skal informere om, jf. stk. 1, er følgende:

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.
- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt planen eller programmet vil indebære en høring efter § 38.
- 4) Planens eller programmets retlige grundlag.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af myndigheder til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger m.v., som myndigheden har modtaget.
- 7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- 8) Hvilke foranstaltninger, der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens, berørte myndigheders og berørte staters deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

Stk. 3. Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- 1) Berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 10.
- 2) Berørte myndigheder og berørte stater ved afgrænsningen af miljørapportens indhold, og før myndigheden tager stilling til afgrænsningen af miljørapporten, jf. § 11.
- 3) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater over udkast til planen eller programmet og den ledsagende miljørapport, før planen eller programmet vedtages, jf. § 12.

Stk. 4. Med henblik på høring efter stk. 3, nr. 2 og 3, skal myndigheden sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang til følgende relevante materiale for den pågældende høring, jf. stk. 3:

- 1) Udkastet til planen eller programmet.
- 2) Den ledsagende miljørapport.

Stk. 5. Myndigheden fastsætter en passende frist for høringer efter stk. 3. Fristen skal fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, omfang, kompleksitet og anvendelsesområde samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2.«

Stk. 3 bliver herefter til stk. 6.

25. § 35 affattes således:

»§ 35. Den myndighed, der foretager en miljøvurdering af bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at følgende informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives:

- 1) Offentligheden.
- 2) Berørte myndigheder.
- 3) Berørte stater.

Stk. 2. De oplysninger, som myndigheden skal informere om, er følgende:

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.
- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt projektet vil indebære en høring efter § 38.
- 4) Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller myndigheden til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger m.v., som myndigheden har modtaget.
- 7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- 8) Hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens, berørte myndigheders og berørte staters deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

Stk. 3. Den myndighed, der vurderer bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- 1) Berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 21.
- 2) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater ved afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, og før myndigheden afgiver en udtalelse efter § 23.
- 3) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater over miljøkonsekvensrapporten, som bygherren har fremlagt, herunder ansøgningen om tilladelse, før der træffes en afgørelse om tilladelse efter § 25.

Stk. 4. Med henblik på høring efter stk. 3, nr. 2 og 3, skal myndigheden sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang til følgende relevante materiale for pågældende høring, jf. stk. 3:

- 1) Alle oplysninger, der er indhentet i henhold til § 18, § 20, § 23 og § 24, stk. 1.
- 2) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger m.v., som myndigheden, jf. § 17, har modtaget, jf. § 35, stk. 2, nr. 6.
- 3) Andre end de i § 35, stk. 2, omhandlede oplysninger, som er relevante for afgørelsen efter § 25, som først er til rådighed, efter det tidspunkt, hvor offentligheden er blevet informeret i henhold til § 35, stk. 1.
- 4) Udkast til afgørelse om tilladelse, jf. § 25.

Stk. 5. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist for høring af de berørte myndigheder og berørte stater, jf. dog § 38, stk. 6. Fristen skal fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist på mindst 14 dage for høring af offentligheden ved afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold efter stk. 3, nr. 2. For høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten efter stk. 3, nr. 3, er høringsfristen mindst 8 uger.»

26. I § 37, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »knyttet hertil«: », jf. § 27, stk. 1-5«.

27. § 38 affattes således:

»§ 38. Forventes en plan, et program eller et projekt at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal myndigheden snarest muligt underrette miljøministeren med henblik på gennemførelse af høring herom. Myndigheden må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før miljøministeren giver samtykke hertil.

Stk. 2. Modtager miljøministeren en henvendelse fra en anden stats myndighed om, at der i Danmark er igangsat udarbejdelse af en plan eller et program eller anmeldt et projekt, hvis gennemførelse kan få væsentlig indvirkning på miljøet i denne anden stat, skal miljøministeren kontakte den danske myndighed for planen, programmet eller projektet. Den danske myndighed må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.

Stk. 3. § 38, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, 2. pkt., finder ikke anvendelse ved høringer over et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2, som vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, jf. § 4, stk. 2.

Stk. 4. Miljøministeren foranlediger, at en berørt stat informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne om de grænseoverskridende miljøpåvirkninger med rimelighed kan gives, jf. § 32, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3, og § 35, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Ved høring af en berørt stat over udkast til en plan eller et program skal miljøministeren fremsende de i § 32, stk. 2 og 4, nævnte oplysninger, oplysninger om dens eller dets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren med angivelse af en passende frist for at afgive bemærkninger, jf. § 32, stk. 5.

Stk. 6. Ved høring af en berørt stat over et ansøgt projekt fremsender miljøministeren de i § 35, stk. 2 og 4, nævnte oplysninger, oplysninger om projektets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren. Tidsfristen for høring over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 2, fastsættes i overensstemmelse med § 35, stk. 5, 3. pkt. Tidsfristen for høring over miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 3, skal være mindst 30 dage for afgivelse af bemærkninger.

Stk. 7. Modtager miljøministeren fra en anden stat oplysninger om, at et udkast til en plan eller et program under udarbejdelse eller et ansøgt konkret projekt i denne stat kan få væsentlig indvirkning på miljøet i Danmark, skal ministeren fremsende de modtagne oplysninger til berørte myndigheder og offentligheden, jf. § 32, stk. 1 og 2, og § 35, stk. 1 og 2, samt gennemføre de fornødne høringer, jf. § 32, stk. 3, og § 35, stk. 3, i Danmark over de modtagne oplysninger, jf. § 32, stk. 4, for planer og programmer, og § 35, stk. 4 for konkrete projekter.«

28. § 40 affattes således:

»§ 40. En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, eller som både er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt omfattet af denne lov, skal varetage sine opgaver og beføjelser på objektiv vis.

Stk. 2. En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, må ikke udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Stk. 3. En myndighed, der er bygherre for et projekt omfattet af denne lov, må ikke behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan myndighedernes varetagelse af opgaver og beføjelser efter stk. 1-3 kan ske på objektiv vis og med en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner.«

29. I § 41, stk. 2, 2. pkt., ændres »underretninger, informationer og høringer« til »oplysninger, underretninger, informationer, afgørelser og høringer«.

30. I § 46, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »at vilkår«: », jf. § 27,«.

§ 2

I lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 1. maj 2019, som ændret ved § 55 i lov nr. 338 af 2. april 2019 om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

2. I § 3, stk. 1, indsættes som *nr. 7*:

»7) Offentligheden:

Denne omfatter følgende to grupper

- a) Den brede offentlighed: en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper.

b) Den berørte offentlighed: Den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i en godkendelse eller tilladelse efter lovens §§ 16 a eller 16 b. Dette omfatter også Ikke-statslige organisationer foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer.«

3. I § 54 j, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »særlige tilfælde«: », f.eks. med hensyn til projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner,«.

4. § 54 j, stk. 3, ophæves.

5. § 55, stk. 2-5, ophæves.

6. I § 56, stk. 1, udgår: »offentlighedsbestemmelserne i«.

7. I § 56 a, stk. 1, 1. pkt., udgår: »tillige«.

8. I § 56 a, stk. 3, ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«, efter »regler om offentlighedens« indsættes: »og berørte myndigheders« og efter »inddragelse« indsættes: »og om annoncering«.

9. I § 56 a, stk. 4, ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 4

Ansøgninger efter miljøvurderingsloven om projekter om intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, der er indgivet til eller under behandling ved kommunalbestyrelsen, overføres ved ikrafttrædelsen, jf. § 3, til miljøministeren.

Stk. 2. Såfremt Miljø- og Fødevarerklagenævnet ved behandlingen af en klage over en afgørelse efter miljøvurderingsloven vedrørende intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, efter ikrafttrædelsen, jf. § 3, træffer afgørelse om, at sagen hjemvises til fornyet behandling i første instans, skal sagen i først instans overføres til miljøministeren.

Stk. 3. Såfremt Miljø- og Fødevarerklagenævnet efter ikrafttrædelsen, jf. § 3, stadfæster en afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, om krav om miljøvurdering af intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, skal miljøministeren færdigbehandle sagen.

2011L0092 — DA — 15.05.2014 — 001.004 — 1

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

- **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/92/EU**
 af 13. december 2011
 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet
 (kodifikation)
 (EØS-relevant tekst)
 (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► M1	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014	L 124	1	25.4.2014

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EUT L 174 af 3.7.2015, s. 44 (2011/92/EU)
► **C2** Berigtigelse, EUT L 278 af 23.10.2015, s. 29 (2011/92/EU)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
2011/92/EU

af 13. december 2011

om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning
på miljøet

(kodifikation)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktions-
måde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de natio-
nale parlamenter,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 85/337/EOF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) I henhold til bestemmelse i artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bygger Unionens politik på miljøområdet navnlig på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler. Indvirkningerne på miljøet bør tages i betragtning på et så tidligt stadium som muligt i alle tekniske planlægnings- og beslutningsprocesser.
- (3) Principperne for vurdering af indvirkningerne på miljøet bør harmoniseres navnlig med hensyn til, hvilke projekter der bør underkastes vurdering, bygherens hovedforpligtelser og indholdet af vurderingen. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte strengere miljøbeskyttelsesregler.
- (4) Det forekommer derudover nødvendigt at virkeliggøre et af Unions mål inden for miljøbeskyttelse og livskvalitet.

⁽¹⁾ EUT C 248 af 25.8.2011, s. 154.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 15.11.2011.⁽³⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.⁽⁴⁾ Jf. bilag VI, del A.

▼B

- (5) Unionens miljølovgivning omfatter bestemmelser, som sætter offentlige myndigheder og andre organer i stand til at træffe beslutninger, som kan få en væsentlig indvirkning på miljøet samt på menneskers sundhed og trivsel.
- (6) Der bør fastlægges generelle principper for vurdering af indvirkningerne på miljøet med henblik på at udbygge og samordne procedurene for tilladelse til offentlige og private projekter, som kan forventes at få betydelig indvirkning på miljøet.
- (7) Tilladelse til offentlige og private projekter, som kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, bør først gives efter en vurdering af de væsentlige indvirkninger på miljøet, disse projekter kan forventes at få, er blevet foretaget. Denne vurdering bør foretages på grundlag af relevante oplysninger fra bygherren og eventuelt også fra de myndigheder og den offentlighed, der forventes at blive berørt af projektet.
- (8) Projekter inden for visse kategorier har væsentlige indvirkninger på miljøet, og sådanne projekter bør principielt underkastes en systematisk vurdering.
- (9) Projekter inden for andre kategorier har ikke nødvendigvis i alle tilfælde væsentlige indvirkninger på miljøet, og sådanne projekter bør underkastes en vurdering, når medlemsstaterne finder, at de kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.
- (10) Medlemsstaterne kan, ud fra hvor væsentlige disse projekters indvirkninger på miljøet er, fastsætte tærskelværdier eller kriterier for, hvilke af dem der bør underkastes en vurdering. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at foretage en individuel gennemgang af projekter, der ligger under disse tærskler, eller som ikke opfylder disse kriterier.
- (11) Når medlemsstaterne fastsætter sådanne tærskelværdier eller kriterier eller foretager en individuel gennemgang af projekterne for at fastlægge, hvilke der bør underkastes en vurdering på grund af deres væsentlige indvirkninger på miljøet, bør de tage hensyn til de relevante udvælgelseskriterier, som er fastsat i dette direktiv; i overensstemmelse med nærhedsprincippet er medlemsstaterne nærmest til at anvende sådanne kriterier i de konkrete tilfælde.
- (12) For de projekter, der underkastes en vurdering, bør der gives visse mindsteoplysninger vedrørende projektet og dets indvirkninger.
- (13) Der bør fastlægges en procedure, som sætter en bygherre i stand til at indhente en udtalelse fra de kompetente myndigheder om indholdet og omfanget af de oplysninger, der skal udarbejdes og frenlægges med henblik på vurderingen. Medlemsstaterne kan efter denne procedure bl.a. pålægge bygherren at fremlægge alternative løsninger til de projekter, som vedkommende agter at indgive ansøgning om.
- (14) Et projekts indvirkninger på miljøet bør vurderes under hensyn til ønsket om at beskytte menneskets sundhed, at bidrage til højere livskvalitet ved forbedring af miljøet, at sørge for de forskellige arters fortsatte beståen og at bevare økosystemets reproduktions-evne, som er selve grundlaget for livets fornyelse.

▼B

- (15) Det er ønskeligt at fastlægge styrkede bestemmelser om miljøkonsekvensvurdering på tværs af landegrænserne for at tage hensyn til udviklingen på internationalt plan. Det Europæiske Fællesskab undertegnede den 25. februar 1991 konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, og ratificerede den den 24. juni 1997.
- (16) En effektiv offentlig deltagelse i beslutningstagningen giver offentligheden mulighed for at fremsætte udtalelser og give udtryk for betænkeligheder, som kan være relevante for beslutningerne, og som beslutningstageren kan tage hensyn til, således at ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen fremmes og offentlighedens opmærksomhed omkring miljøspørgsmål og dens støtte til beslutningerne øges.
- (17) En sådan deltagelse, herunder deltagelse af sammenslutninger, organisationer og grupper, især ikke-statslige organisationer, som fremmer miljøbeskyttelse, bør derfor fremmes, bl.a. ved at fremme uddannelse af offentligheden på miljøområdet.
- (18) Det Europæiske Fællesskab undertegnede FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen), den 25. juni 1998 og ratificerede den den 17. februar 2005.
- (19) Et af Århuskonventionens formål er at sikre retten til offentlig deltagelse i beslutningsprocessen på miljøområdet med henblik på at bidrage til at beskytte ethvert menneskes ret til at leve i et miljø, der er passende for hans eller hendes sundhed og trivsel.
- (20) Artikel 6 i Århuskonventionen indeholder bestemmelser om offentlig deltagelse i afgørelser vedrørende de konkrete aktiviteter, der er opført i konventionens bilag I, og aktiviteter, som ikke er indeholdt i nævnte bilag I, men som kan have væsentlige indvirkninger på miljøet.
- (21) Artikel 9, stk. 2 og 4, i Århuskonventionen indeholder bestemmelser om adgang til ved en domstol eller ved andre procedurer at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af bestemmelserne om offentlig deltagelse i konventionens artikel 6.
- (22) Der er imidlertid ikke grund til at anvende dette direktiv på projekter, der vedtages i enkeltheder ved en særlig national lov, idet de mål, der forfølges ved dette direktiv, herunder om at give oplysninger, nås gennem lovgivningsprocessen.
- (23) Det kan endvidere i undtagelsestilfælde være hensigtsmæssigt at fritage et konkret projekt for de vurderingsprocedurer, der er fastsat i dette direktiv på betingelse af, at Kommissionen og den berørte offentlighed underrettes på passende måde.
- (24) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af handlingens omfang og virkninger, bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf.

▼B

artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (25) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag V, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører vurderingen af de indvirkninger på miljøet af offentlige og private projekter, der er af en sådan beskaffenhed, at de vil kunne påvirke miljøet væsentligt.
2. I dette direktiv forstås ved:
 - a) »projekt«:
 - gennemførelse af anlægsarbejder eller andre installationer eller arbejder
 - andre indgreb i det naturlige miljø eller i landskaber, herunder sådanne, der tager sigte på udnyttelse af ressourcer i undergrunden
 - b) »bygherre«: enten den person, der ansøger om godkendelse af et privat projekt, eller den offentlige myndighed, som tager initiativ til et projekt
 - c) »tilladelse«: afgørelse fra den eller de kompetente myndighed(er), som giver bygherren ret til at gennemføre projektet
 - d) »offentlighed«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper
 - e) »den berørte offentlighed«: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2. Med henblik på denne definition anses ikke-statslige organisationer, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som opfylder alle krav efter national lovgivning, for at have en interesse
 - f) »kompetente myndighed(er)«: myndighed(er), som medlemsstatene udpeger til at udføre de opgaver, der følger af dette direktiv

▼M1

- g) »miljøkonsekvensvurdering«: en proces bestående af:
 - i) bygherrens udfærdigelse af en miljøkonsekvensvurderingsrapport, jf. artikel 5, stk. 1 og 2
 - ii) gennemførelse af høringer, jf. artikel 6 og, hvis det er relevant, artikel 7

▼M1

- iii) den kompetente myndigheds undersøgelse af de i miljøkonsekvensvurderingsrapporten fremlagte oplysninger og eventuelle supplerende oplysninger, som bygherren om nødvendigt har fremlagt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, samt af eventuelle relevante oplysninger modtaget via høringer i henhold til artikel 6 og 7
- iv) den kompetente myndigheds begrundede konklusion om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i nr. iii) omhandlede undersøgelse og, i givet fald, dens egen supplerende undersøgelse, og
- v) indarbejdelse af den kompetente myndigheds begrundede konklusion i alle de i artikel 8a omhandlede afgørelser.

3. Medlemsstaterne kan fra sag til sag, og såfremt der er hjemmel hertil i national ret, beslutte ikke at anvende dette direktiv på projekter, eller dele af projekter, der alene tjener et forsvarsformål eller projekter, der alene tjener et civilt beredskabsformål, hvis de vurderer, at en sådan anvendelse ville skade disse formål.

▼B

Artikel 2

▼M1

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkninger på miljøet, inden der gives tilladelse. Disse projekter er defineret i artikel 4.

2. Miljøkonsekvensvurderingen kan indgå i medlemsstaternes gældende procedurer for tilladelse til projekter eller, i mangel heraf, i andre procedurer eller i de procedurer, der skal udarbejdes for at opfylde dette direktivs målsætninger.

3. For projekter, for hvilke kravet om miljøkonsekvensvurdering hidrører både fra nærværende direktiv og fra Rådets direktiv 92/43/EOU⁽¹⁾ og/eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF⁽²⁾, sikrer medlemsstaterne, hvor relevant, at der fastlægges en samordnet og/eller fælles procedure, der opfylder kravene i nævnte EU-lovgivning.

For projekter, for hvilke kravet om miljøkonsekvensvurdering hidrører både fra dette direktiv og fra anden EU-lovgivning end de i første afsnit anførte direktiver, kan medlemsstaterne fastlægge en samordnet og/eller fælles procedure.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EOU af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

▼M1

Efter den i første og andet afsnit omhandlede samordnede procedure bestræber medlemsstaterne sig på at samordne de forskellige vurderinger af et givet projekts indvirkninger på miljøet, som den relevante EU-lovgivning kræver, ved at udpege en myndighed til dette formål, uden at dette berører eventuelle modstridende bestemmelser i anden relevant EU-lovgivning.

Efter den i første og andet afsnit omhandlede fælles procedure bestræber medlemsstaterne sig på at foretage en fælles vurdering af et givet projekts indvirkninger på miljøet, som den relevante EU-lovgivning kræver, uden at dette berører eventuelle modstridende bestemmelser i anden relevant EU-lovgivning.

Kommissionen forelægger retningslinjer vedrørende fastlæggelsen af eventuelle samordnede eller fælles procedurer for projekter, der er underkastet vurderinger i henhold til både dette direktiv og direktiv 92/43/EOF, 2000/60/EF, 2009/147/EF eller 2010/75/EU.

4. Med forbehold af artikel 7, kan medlemsstaterne i undtagelsestilfælde fritage et konkret projekt fra de i nærværende direktiv fastsatte bestemmelser, hvis anvendelsen af disse bestemmelser vil skade formålet med projektet, forudsat at målene med dette direktiv opfyldes.

▼B

Medlemsstaterne skal i så fald:

- a) undersøge, om der bør foretages en anden form for vurdering
- b) stille oplysninger, der er frenkomet i henhold til andre former for vurdering som nævnt under litra a), oplysninger vedrørende afgørelsen om at indrømme undtagelsen samt grundene til, at den er blevet indrømmet, til rådighed for den berørte offentlighed
- c) forud for tilladelsen underrette Kommissionen om begrundelsen for den indrømmede undtagelse samt give den de oplysninger, som de i givet fald stiller til rådighed for deres egne statsborgere.

Kommissionen fremsender straks de modtagne dokumenter til de øvrige medlemsstater.

Kommissionen underretter hvert år Europa Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette stykke.

▼M1

5. Med forbehold af artikel 7 kan medlemsstaterne i tilfælde, hvor et projekt vedtages ved en særlig national lov, fritage dette projekt fra de i dette direktiv fastlagte bestemmelser om offentlig høring, forudsat at målene med dette direktiv opfyldes.

Fra den 16. maj 2017 underretter medlemsstaterne hvert andet år Kommissionen om alle anvendelser af denne fritagelse.

Artikel 3

1. Miljøkonsekvensvurderingen skal, afhængigt af hvert enkelt tilfælde, bestå i på passende måde at påvise, beskrive og vurdere et projekts væsentlige direkte og indirekte virkninger på følgende faktorer:

- a) befolkning og menneskers sundhed

▼M1

- b) biologiske mangfoldighed med særlig vægt på arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF
- c) jordarealer, jordbund, vand, luft og klima
- d) materielle goder, kulturarv og landskabet
- e) samspillet mellem faktorerne i litra a)-d).

2. Virkningerne nævnt i stk. 1 på de deri fastsatte faktorer omfatter de forventede virkninger af et projekts sårbarhed over for risici for større ulykker og/eller katastrofer, der er relevante for det pågældende projekt.

▼B*Artikel 4*

1. Med forbehold af artikel 2, stk. 4, skal projekter, der er opført i bilag I, underkastes en vurdering i henhold til artikel 5-10.

2. Med forbehold af artikel 2, stk. 4, skal medlemsstaterne afgøre, om projektet skal vurderes i henhold til artikel 5-10, for projekter, der er opført i bilag II. Medlemsstaterne skal foretage denne afgørelse ved hjælp af:

- a) en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde,
- eller
- b) tærskelværdier eller kriterier fastsat af medlemsstaten.

Medlemsstaterne kan beslutte at anvende begge de i litra a) og b) nævnte procedurer.

▼M1

3. Ved en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde eller ved fastsættelse af tærskelværdier eller kriterier i henhold til stk. 2 skal der tages hensyn til de relevante udvælgelseskriterier i bilag III. Medlemsstaterne kan fastsætte tærskelværdier eller kriterier for, hvornår det ikke er nødvendigt at underkaste projekter hverken afgørelsen i henhold til stk. 4 og 5 eller en miljøkonsekvensvurdering, og/eller tærskelværdier eller kriterier for, hvornår projekter under alle omstændigheder skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering uden at skulle underkastes en afgørelse i henhold til stk. 4 og 5.

4. Beslutter medlemsstaterne at kræve en afgørelse for så vidt angår projekter i de kategorier, der er opført i bilag II, skal bygherren fremlægge oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet. En detaljeret oversigt over, hvilke oplysninger der skal fremlægges, findes i bilag IIA. Bygherren skal, hvis det er relevant, tage hensyn til de tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af anden EU-lovgivning end dette direktiv. Bygherren kan også fremlægge en beskrivelse af særkender ved projektet og/eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

5. Den kompetente myndighed træffer sin afgørelse på grundlag af de oplysninger, som bygherren har fremlagt i overensstemmelse med stk. 4, og, om relevant, under hensyntagen til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af anden EU-lovgivning end dette direktiv. Afgørelsen skal gøres offentlig tilgængelig, og:

▼M1

- a) hvis det besluttes, at det er nødvendigt med en miljøkonsekvensvurdering, anføre hovedårsagerne til, at der kræves en sådan vurdering, med henvisning til de i bilag III opførte relevante kriterier, eller
- b) hvis det besluttes, at det ikke er nødvendigt med en miljøkonsekvensvurdering, anføre hovedårsagerne til ikke at kræve en sådan vurdering med henvisning til de i bilag III opførte relevante kriterier, og, såfremt bygherren har fremlagt dem, anføre særkender ved projektet og/eller anføre, hvilke foranstaltninger der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

6. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed træffer sin afgørelse hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage fra den dato, hvor bygherren har fremlagt alle de i stk. 4 krævede oplysninger. I særlige tilfælde, f.eks. med hensyn til projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner, kan den kompetente myndighed forlænge fristen for at træffe afgørelse; i så fald underretter den kompetente myndighed skriftligt bygherren om årsagerne til forlængelsen og om, hvornår der forventes en afgørelse.

▼B*Artikel 5***▼M1**

1. Såfremt der kræves en miljøkonsekvensvurdering, skal bygherren udfærdige og fremlægge en miljøkonsekvensvurderingsrapport. De oplysninger, som bygherren skal give, skal mindst omfatte:
 - a) en beskrivelse af projektet med oplysninger om projektets placering, udformning, dimensioner og andre relevante særkender
 - b) en beskrivelse af projektets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet
 - c) en beskrivelse af projektets særkender og/eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere forventede væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet
 - d) en beskrivelse af de rimelige alternativer, som bygherren har undersøgt, og som er relevante for projektet og dets særlige karakteristika, og en angivelse af hovedårsagerne til den valgte løsning under hensyntagen til projektets indvirkninger på miljøet
 - e) et ikke-teknisk resumé af de i littera a)-d) omhandlede oplysninger, og
 - f) alle yderligere oplysninger omhandlet i bilag IV, som er relevante for de særlige karakteristika, der gør sig gældende for et bestemt projekt eller en bestemt projektype og for det miljø, der kan forventes at blive berørt.

▼M1

Såfremt der afgives en udtalelse i medfør af stk. 2, skal miljøkonsekvensvurderingsrapporten være baseret på denne udtalelse og indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nå frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder. For at undgå dobbeltarbejde skal bygherren ved udarbejdelsen af miljøkonsekvensvurderingsrapporten tage hensyn til tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger foretaget i henhold til EU-lovgivning eller national lovgivning.

2. Anmoder bygherren herom, skal den kompetente myndighed under hensyntagen til de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet, afgive en udtalelse om, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger skal være, som bygherren skal fremlægge i miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til stk. 1. Den kompetente myndighed hører de i artikel 6, stk. 1, nævnte myndigheder, før den afgiver sin udtalelse.

Medlemsstaterne kan også kræve, at de kompetente myndigheder afgiver en udtalelse som omhandlet i første afsnit, uanset om bygherren anmoder derom.

3. For at sikre, at miljøkonsekvensvurderingsrapporten er fuldstændig og af god kvalitet:

- a) sikrer bygherren, at miljøkonsekvensvurderingsrapporten udarbejdes af kompetente eksperter
- b) sikrer den kompetente myndighed, at den har, eller efter behov har adgang til, tilstrækkelig ekspertise til at undersøge miljøkonsekvensvurderingsrapporten, og
- c) indhenter den kompetente myndighed om nødvendigt sådanne supplerende oplysninger fra bygherren, jf. bilag IV, som er direkte relevante for at nå frem til den begrundede konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet.

▼B

4. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at myndigheder, som måtte være i besiddelse af relevante oplysninger, jf. navnlig artikel 3, stiller disse til rådighed for bygherren.

*Artikel 6***▼M1**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at myndigheder, som på grund af deres særlige ansvar på miljøområdet eller deres lokale og regionale kompetence kan forventes at blive berørt af projektet, får mulighed for at afgive udtalelse om de oplysninger, som bygherren har fremlagt, og om ansøgningen om tilladelse, idet der, hvis det er relevant, tages hensyn til de i artikel 8a, stk. 3, omhandlede tilfælde. Medlemsstaterne udpeger i dette øjemed de myndigheder, der skal høres, enten generelt eller i hvert enkelt tilfælde. Disse myndigheder underrettes om de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5. De nærmere regler for denne høring fastsættes af medlemsstaterne.

2. For at sikre offentlighedens effektive deltagelse i beslutningsprocedurene informeres offentligheden elektronisk og ved offentligt opslag

▼M1

eller ved andre egnede midler om følgende tidligt i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives:

▼B

- a) ansøgningen om tilladelse
- b) det forhold, at projektet er underkastet en procedure med miljøkonsekvensvurdering, og eventuelt at artikel 7 finder anvendelse
- c) de kompetente myndigheder, der har ansvaret for at træffe afgørelsen, hvorfra der kan indhentes relevante oplysninger, hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes samt nærmere oplysninger om fristene for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål
- d) karakteren af eventuelle afgørelser eller udkastet til afgørelsen, hvis et sådant foreligger
- e) hvorvidt de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5, er til rådighed
- f) hvornår, hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed
- g) hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlig deltagelse, jf. stk. 5.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed får adgang til følgende inden for rimelige tidsfrister:

- a) alle oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5
- b) i overensstemmelse med national lovgivning de vigtigste rapporter og anbefalinger, der er indgivet til den eller de kompetente myndighed(er) på det tidspunkt, hvor den berørte offentlighed informeres i henhold til nærværende artikels stk. 2
- c) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger⁽¹⁾, andre end de i stk. 2 i denne artikel omhandlede oplysninger, som har relevans for afgørelsen i overensstemmelse med artikel 8 i nærværende direktiv, og som først er til rådighed, efter at den berørte offentlighed er blevet informeret i henhold til stk. 2 i nærværende artikel.

4. Den berørte offentlighed skal tidligt og effektivt have mulighed for at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, og skal med henblik herpå have ret til at fremsætte kommentarer og udtalelser, mens alle muligheder stadig står åbne, over for den eller de kompetente myndighed(er), inden der træffes afgørelse vedrørende tilladelsen.

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

▼M1

5. De nærmere bestemmelser om information af offentligheden, f.eks. ved opslag inden for en vis radius eller offentliggørelse i lokale dagblade, og om høring af den berørte offentlighed, f.eks. ved skriftlig fremlæggelse eller offentlig høring, fastlægges af medlemsstaterne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de relevante oplysninger er elektronisk tilgængelige for offentligheden via i det mindste en central portal eller let tilgængelige adgangssteder på det rette administrative niveau.

6. Der fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til:

- a) at informere de myndigheder, der henvises til i stk. 1, og offentligheden, og
- b) at de myndigheder, der henvises til i stk. 1, og den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er omfattet af denne artikel.

7. Tidsrammeme for høring af den berørte offentlighed om miljøkonsekvensvurderingsrapporten, jf. artikel 5, stk. 1, må ikke være kortere end 30 dage.

▼B*Artikel 7*

1. Konstaterer en medlemsstat, at et projekt kan forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, eller anmoder en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, herom, fremsender den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført, snarest muligt og senest på det tidspunkt, hvor den oplyser sine egne borgere derom, bl.a. følgende oplysninger til den berørte medlemsstat:

- a) en beskrivelse af projektet tillige med alle foreliggende oplysninger om dets eventuelle grænseoverskridende virkninger
- b) oplysninger om karakteren af den afgørelse der vil kunne træffes.

Den medlemsstat på hvis område projektet påtænkes udført giver den anden medlemsstat en rimelig frist til at angive, om den ønsker at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, og kan tilføje de oplysninger, der er nævnt i stk. 2 i nærværende artikel.

2. Hvis en medlemsstat, som modtager oplysninger i medfør af stk. 1, angiver, at den agter at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, skal den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført, hvis den ikke allerede har gjort dette, sende den berørte medlemsstat de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 2, og stilles til rådighed i henhold til artikel 6, stk. 3, litra a) og b).

3. De enkelte medlemsstater skal også, i den udstrækning de er berørt:

- a) sørge for, at de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger inden for en rimelig frist bliver tilgængelige for de myndigheder, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, samt for den berørte offentlighed i den medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, og

▼B

- b) sikre, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, og den berørte offentlighed, inden der gives tilladelse til projektet, inden for en rimelig frist får mulighed for at udtale sig om de oplysninger, der er fremlagt for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført.

▼M1

4. De berørte medlemsstater skal foretage høringer om bl.a. projektets eventuelle grænseoverskridende virkninger og de foranstaltninger, der er påtænkt for at begrænse eller undgå sådanne virkninger, og skal fastsætte en tidsramme for varigheden af høringsperioden.

Alle sådanne høringer kan foretages via et passende fælles organ.

5. De nærmere bestemmelser for gennemførelsen af denne artikels stk. 1-4, herunder om tidsrammerne for høringer, fastsættes af de berørte medlemsstater på grundlag af de nærmere bestemmelser og tidsrammer, der henvises til i artikel 6, stk. 5-7, og skal være af en sådan karakter, at de giver den berørte offentlighed på den berørte medlemsstats område mulighed for effektivt at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, vedrørende projektet.

Artikel 8

Der skal tages behørigt hensyn til resultaterne af de høringer, der er foretaget, og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5-7.

Artikel 8a

1. Afgørelsen om tilladelse skal mindst omfatte følgende oplysninger:

- a) den i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), omhandlede begrundede konklusion
- b) alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og/eller de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, samt, hvis det er relevant, overvågningsforanstaltninger.

2. Afgørelsen om at nægte tilladelse skal anføre hovedårsagerne til ikke at give tilladelse.

3. Såfremt en medlemsstat gør brug af andre af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede procedurer end tilladelsesprocedurerne, anses kravene i henholdsvis stk. 1 og 2 i nærværende artikel for opfyldt, når en afgørelse udstedt i forbindelse med disse procedurer indeholder de i disse stykker omhandlede oplysninger, og der er indført mekanismer, der gør det muligt at opfylde kravene i stk. 6 i nærværende artikel.

4. I overensstemmelse med de i stk. 1, litra b), omhandlede krav sikrer medlemsstaterne, at projektets særkender og/eller de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om

▼M1

muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, gennemføres af bygherren og fastlægger procedurene for overvågning af væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Typen af parametre, der skal overvåges, og varigheden af overvågningen skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet.

Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger, der er indført som følge af anden EU-lovgivning end dette direktiv og af national lovgivning, med henblik på at undgå dobbeltovervågning.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed træffer de i stk. 1-3 omhandlede afgørelser inden for en rimelig tidsfrist.

6. Når den kompetente myndighed træffer afgørelse om at give tilladelse, sikrer den sig, at den i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), omhandlede begrundede konklusion eller de i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede afgørelser stadig er tidssvarende. Med henblik herpå kan medlemsstaterne fastsætte tidsrammer for gyldigheden af den i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), omhandlede begrundede konklusion eller de i stk. 3 i nærværende artikel omhandlede afgørelser.

▼B*Artikel 9***▼M1**

1. Når der er truffet afgørelse om at give eller nægte tilladelse, informerer den eller de kompetente myndigheder straks offentligheden og de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, herom i overensstemmelse med de nationale procedurer, og sikrer, at følgende oplysninger er tilgængelige for offentligheden og de i artikel 6, stk. 1, omhandlede myndigheder, idet der, hvis det er relevant, tages hensyn til de i artikel 8a, stk. 3, omhandlede tilfælde:

- a) indholdet af afgørelsen og de betingelser, der eventuelt er knyttet til afgørelsen som omhandlet i artikel 8a, stk. 1 og 2
- b) de vigtigste begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, herunder oplysninger om proceduren for offentlig deltagelse. Dette omfatter også resuméet af resultaterne af de høringer, der er foretaget, og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5-7, og hvorledes disse resultater er indarbejdet eller på anden måde taget i betragtning, navnlig de i artikel 7 omhandlede kommentarer fra de berørte medlemsstater.

▼B

2. Den eller de kompetente myndighed(er) underretter alle medlemsstater, der er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 7, og sender dem de oplysninger, der henvises til i stk. 1 i nærværende artikel.

De hørt medlemsstater sikrer, at de pågældende oplysninger stilles til rådighed på passende vis for den berørte offentlighed på deres eget område.

▼M1

Artikel 9a

Medlemsstaterne sikrer, at den eller de kompetente myndigheder udfører de opgaver, der følger af dette direktiv, på objektiv vis og ikke befinder sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt.

Er den kompetente myndighed også bygherren, sørger medlemsstaterne, som led i deres strukturering af administrative kompetencer, i det mindste for en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af de opgaver, der følger af dette direktiv.

▼B

Artikel 10

▼M1

Med forbehold af direktiv 2003/4/EF, berører dette direktiv ikke de kompetente myndigheders pligt til at overholde begrænsninger, som er indført i medfør af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt gældende sædvane eller praksis vedrørende industrielle hemmeligheder og forretningshemmeligheder, herunder intellektuel ejendomsret og hensynet til almenvellet.

▼B

Når artikel 7 finder anvendelse, er tilsendelse af oplysninger til eller modtagelse af oplysninger fra en anden medlemsstat underlagt de begrænsninger, der gælder i den medlemsstat, hvor projektet foreslås gennemført.

▼M1

Artikel 10a

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

▼B

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sikrer inden for rammene af deres relevante nationale lovgivning, at medlemmene af den berørte offentlighed:

- a) som har tilstrækkelig interesse, eller
- b) som gør gældende at en rettighed er krænkede, når dette er en forudsætning i henhold til en medlemsstats forvaltningsretlige regler,

har adgang til ved en domstol eller et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af dette direktivs bestemmelser om offentlig deltagelse.

2. Medlemsstaterne afgør, på hvilket stadium der kan rejses indsigelse mod afgørelser, handlinger eller undladelser.

▼B

3. Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed, i overensstemmelse med målet om at give den berørte offentlighed vidtgående adgang til klage og domstolsprøvelse. Med henblik på stk. 1, litra a) anses den interesse, som enhver ikke-statslig organisation, jf. artikel 1, stk. 2, måtte have, for tilstrækkelig. I forbindelse med stk. 1, litra b) i nærværende artikel anses sådanne organisationer også for at have rettigheder, der kan krænkelse.

4. Denne artikel udelukker ikke muligheden for at indgive en foreløbig klage til en administrativ myndighed og påvirker ikke kravet om, at de administrative klagemuligheder skal være udtømt, inden sagen kan påklages eller indbringes for domstolene, såfremt et sådant krav findes i den nationale lovgivning.

Disse procedurer skal være fair, rimelige, betimelige og ikke uoverkommeligt dyre.

5. Med henblik på at gøre bestemmelserne i denne artikel mere effektive sikrer medlemsstaterne, at praktiske oplysninger om adgang til klage- og domstolsprøvelse stilles til rådighed for offentligheden.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler oplysninger om erfaringerne med hensyn til anvendelsen af dette direktiv.

▼M1

2. Hvert sjette år fra den 16. maj 2017 underretter medlemsstaterne, såfremt sådanne data foreligger, navnlig Kommissionen om:

- a) antallet af projekter som omhandlet i bilag I og II, der er gjort til genstand for en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5-10
- b) miljøkonsekvensvurderingernes fordeling på de projektkategorier, der er opført i bilag I og II
- c) antallet af projekter som omhandlet i bilag II, der er gjort til genstand for en afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 2
- d) den gennemsnitlige varighed af miljøkonsekvensvurderingsprocessen
- e) de generelle skøn vedrørende de gennemsnitlige direkte omkostninger ved miljøkonsekvensvurderinger, herunder indvirkningerne af anvendelsen af dette direktiv på små og mellemstore virksomheder

▼B

3. På grundlag af denne udveksling af oplysninger forelægger Kommissionen om fomedent supplerende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på at sikre en tilstrækkelig samordnet gennemførelse af dette direktiv.

Artikel 13

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼B

Artikel 14

Direktiv 85/337/EØF som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag V, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag V, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 15

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

▼B

BILAG I

PROJEKTER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 1

1. Råolieraffinaderier (undtagen virksomheder, der udelukkende fremstiller smøremidler på grundlag af råolie) samt anlæg til forgasning og fortætning af mindst 500 tons kul eller bituminøs skifer om dagen.
2. a) Konventionelle kraftværker og andre fyringsanlæg med en termisk ydelse på mindst 300 MW.
- b) Kernekraftværker og andre kernereaktorer herunder demontering og nedlukning af sådanne kernekraftværker eller reaktorer ⁽¹⁾ (bortset fra forskningsanlæg til fremstilling og forarbejdning af spaltelige og fertile stoffer, hvis maksimumkapacitet ikke overstiger 1 kW vedvarende termisk ydelse).
3. a) Anlæg til oparbejdning af bestrålet nukleært brændsel.
- b) Anlæg, der er bestemt:
 - i) til fremstilling eller berigning af nukleært brændsel
 - ii) til oparbejdning af bestrålet nukleært brændsel eller højradioaktivt affald
 - iii) til endelig bortskaffelse af bestrålet nukleært brændsel
 - iv) udelukkende til endelig bortskaffelse af radioaktivt affald
 - v) udelukkende til deponering (planlagt til at vare i mere end 10 år) af bestrålet nukleært brændsel eller radioaktivt affald på et andet sted med produktionsstedet.
4. a) Integrerede jern- og stålværker til fremstilling af råjern og råstål.
- b) Anlæg til udvinding af non-ferro råmetaller af malme, koncenterater eller sekundære råstoffer ved hjælp af metalprocesser, kemiske eller elektrolytiske processer.
5. Anlæg til udvinding af asbest og til behandling og forarbejdning af asbest og af produkter, der indeholder asbest: for så vidt angår produkter i asbestcement, med en årlig produktion på over 20 000 tons færdige produkter; for så vidt angår friktionspakninger, med en årlig produktion på 50 tons færdige produkter; for så vidt angår anden anvendelse af asbest, med et årligt forbrug heraf på over 200 tons.
6. Integrerede kemiske anlæg, dvs. anlæg til fremstilling i industriel målestok af stoffer ved kemisk omdannelse, som ligger side om side og funktionelt hører sammen, og som er:
 - a) til fremstilling af organiske grundkemikalier
 - b) til fremstilling af uorganiske grundkemikalier
 - c) til fremstilling af fosfat-, kvælstof- eller kaliumholdig kunstgødning (også blandingsgødning)

⁽¹⁾ Kernekraftværker og andre kernereaktorer ophører med at betragtes som sådanne, når alt nukleært brændsel og andre radioaktivt kontaminerende elementer er blevet permanent fjernet fra anlæggets område.

▼B

- d) til fremstilling af basisplantebeskyttelsesmidler og biocider
 - e) til fremstilling af farmaceutiske basisprodukter ved hjælp af en kemisk eller biologisk proces
 - f) til fremstilling af sprængstoffer.
7. a) Nyanlæg til jernbanefjertrafik samt lufthavne⁽¹⁾ med en start- og landingsbane på mindst 2 100 m.
- b) Anlæg af motorveje og motortrafikveje⁽²⁾.
- c) Anlæg af nye veje med mindst fire kørebaner eller udretning og/eller udvidelse af en eksisterende vej med højst to kørebaner med henblik på anlæg af mindst fire kørebaner, hvis en sådan ny vej eller et således udrettet og/eller udvidet vejafsnit har en ubrudt længde på mindst 10 km.
8. a) Indre vandveje og havne ved indre vandveje, som kan anløbes af fartøjer på over 1 350 tons.
- b) Sehandelshavne, anløbsbroer til lastning og losning, der er forbundet med havneanlæg til lands og til vands (bortset fra færgebroer), der kan anløbes af fartøjer på over 1 350 tons.
9. Anlæg til bortskaffelse af farligt affald ved forbrænding, kemisk behandling (som defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald⁽³⁾, afsnit D9) eller deponering i jorden som defineret i artikel 3, nr. 2, i det nævnte direktiv.
10. Anlæg til bortskaffelse af ikke-farligt affald ved forbrænding eller kemisk behandling (som defineret i bilag I til direktiv 2008/98/EF afsnit D9) med en kapacitet på over 100 tons/dag.
11. Arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand eller kunstig tilførsel af grundvand, hvor den indvundne eller tilførte mængde vand udgør mindst 10 mio. kubikmeter/år.
12. a) Anlæg til overførsel af vandressourcer mellem flodbækkener, når formålet er at forebygge eventuel vandmangel, og når den overførte vandmængde overstiger 100 mio. m³/år.
- b) I alle andre tilfælde anlæg til overførsel af vandressourcer mellem flodbækkener, når den gennemsnitlige vandmængde i det bækkens, hvorfra vandet overføres, over flere år overstiger 2 000 mio. m³/år, og den overførte vandmængde overstiger 5 % af denne mængde.
- I begge tilfælde er overførsel af drikkevand via rørledninger ikke omfattet.
13. Anlæg til behandling af spildevand med en kapacitet på over 150 000 personækvivalenter som defineret i artikel 2, nr. 6, i Rådets direktiv 91/271/EOF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ I dette direktiv forstås ved »lufthavn« en lufthavn, som svarer til definitionen i Chicago-overenskomsten af 1944 om oprettelse af Organisationen for International Civil Luftfart (bilag 14).

⁽²⁾ I dette direktiv forstås ved »motortrafikveje« en vej, der svarer til definitionen i ECE-aftalen af 15. november 1975 om internationale hovedtrafikårer.

⁽³⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40.

▼B

14. Udvinding af mere end 500 tons råolie/dag og mere end 500 000 m³ naturgas/dag i kommercielt øjemed.
15. Dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller varig oplagring af vand, når den nye eller supplerende opstuvende eller oplagrede vandmængde overstiger 10 mio. m³.
16. Rørledninger med en diameter på over 800 mm og en længde på over 40 km:
 - a) til transport af gas, olie, kemikalier
 - b) til transport af kuldioxidstrømme (CO₂) med henblik på geologisk lagring, herunder tilknyttede pumpestationer.

▼C2

17. Anlæg til intensiv fjærkræavl og svineavl med mere end:
 - a) 85 000 pladser til slagtekyllinger, 60 000 pladser til høner
 - b) 3 000 pladser til slagtesvin (over 30 kg), eller
 - c) 900 pladser til søer.

▼B

18. Industrieanlæg til fremstilling af:
 - a) papirmasse af træ eller andre fibermaterialer
 - b) papir og pap med en produktionskapacitet på mere end 200 tons per dag.
19. Stenbrud og minedrift i åbne brud, hvor minestedets areal er over 25 hektar, eller tørvegravning på et areal over 150 hektar.
20. Anlæg af stærkstrømsluftledninger med en spænding på mindst 220 kV og en længde på over 15 km.
21. Anlæg til oplagring af olieprodukter samt petrokemiske eller kemiske produkter med en kapacitet på 200 000 tons eller derover.
22. Lagringslokalitet som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid ⁽¹⁾.
23. Anlæg til opsamling af CO₂-strømme fra anlæg omfattet af dette bilag, med henblik på geologisk lagring i medfør af direktiv 2009/31/EF, eller hvor den samlede opsamling af CO₂ årligt ligger på 1,5 megatons eller derover.
24. Enhver ændring eller udvidelse af projekter, der er opført i dette bilag, såfremt en sådan ændring eller udvidelse i sig selv opfylder de eventuelle tærskelværdier, der er fastsat i dette bilag.

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.

▼B

BILAG II

PROJEKTER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 2

1. LANDBRUG, SKOVBRUG OG AKVAKULTUR
 - a) Projekter vedrørende sammenlægninger.
 - b) Projekter vedrørende inddragning af uopdyrket land eller delvise naturområder til intensiv landbrugsvirksomhed.
 - c) Vandforvaltningsprojekter inden for landbruget, herunder vandings- og dræningsprojekter.
 - d) Nyplantning og rydning af skov med henblik på omlægning til anden arealudnyttelse.
 - e) Anlæg til intensiv husdyravl (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - f) Intensivt fiskeopdræt.
 - g) Landindvinding fra havet.
2. UDVINDINGSINDUSTRIEN
 - a) Stenbrud og minedrift i åbne brud samt tørvegravning (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - b) Minedrift i underjordiske brud.
 - c) Udvinning af mineraler ved sandsugning fra hav- eller flodbund.
 - d) Dybdeboringer, navnlig:
 - i) geotermiske boringer
 - ii) boringer til deponering af nukleart affald
 - iii) vandforsyningsboringer
 bortset fra boringer til undersøgelse af jordbundens fasthed.
 - e) Overfladeanlæg til udvinning af stenkul, råolie, naturgas og malme samt bituminøse skifer.
3. ENERGIINDUSTRIEN
 - a) Industri anlæg til fremstilling af elektricitet, damp og varmt vand (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - b) Industri anlæg til transport af gas, damp og varmt vand; transport af elektricitet gennem luftledninger (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - c) Oplagring af naturgas over jorden.
 - d) Oplagring af brændselgas i underjordiske beholdere.
 - e) Oplagring af fossilt brændsel over jorden.
 - f) Industriel brikettering af sten- og brunkul.
 - g) Anlæg til oparbejdning og deponering af radioaktivt affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - h) Anlæg til fremstilling af hydroelektrisk energi.
 - i) Anlæg til udnyttelse af vindkraft til energiproduktion (vindmølleparker).
 - j) Anlæg til opsamling af CO₂-strømme fra anlæg, der ikke er omfattet af bilag I, med henblik på geologisk lagring i medfør af direktiv 2009/31/EF.

▼B

4. PRODUKTION OG FORARBEJDNING AF METALLER

- a) Anlæg til produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning.
- b) Anlæg til videreforarbejdning af jernmetaller ved hjælp af:
 - i) varmvalsning
 - ii) smedning med hamre
 - iii) anbringelse af beskyttelseslag af smeltet metal.
- c) Smelteanlæg for jernmetaller.
- d) Anlæg til smeltning, inkl. legering, af non-ferro-metaller, undtagen ædelmetaller, herunder genindvindingsprodukter, (f.eks. forædling, støbning).
- e) Anlæg til overfladebehandling af metaller og plastmaterialer ved en elektrolytisk eller kemisk proces.
- f) Fremstilling og samling af motorkøretøjer samt fremstilling af motorer til sådanne.
- g) Skibsværfter.
- h) Anlæg til fremstilling og reparation af luftfartøjer.
 - i) Fremstilling af jernbanemateriel.
 - j) Eksplosionsformgivning (dybtrykning).
- k) Anlæg til kalcinering og udfritning af malm.

5. MINERALINDUSTRIEN

- a) Koksværker (tordestillation af kul).
- b) Anlæg til cementfremstilling.
- c) Anlæg til udvinding af asbest og fremstilling af produkter af asbest (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- d) Anlæg til fremstilling af glas, inklusive glasfibre.
- e) Anlæg til smeltning af mineralske stoffer, inklusive fremstilling af mineraluldsfibre.
- f) Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj eller porcelæn.

6. DEN KEMISKE INDUSTRI (PROJEKTER, SOM IKKE ER OMFATTET AF BILAG I)

- a) Behandling af mellemprodukter og fremstilling af kemiske produkter.
- b) Fremstilling af pesticider og farmaceutiske produkter, af maling og lak, af elastomerer og peroxider.
- c) Anlæg til oplagring af olie samt petrokemiske og kemiske produkter.

7. LEVNEDSMIDDELINDUSTRIEN

- a) Bearbejdning af vegetabiliske og animalske fedtstoffer.
- b) Konservering af animalske og vegetabiliske produkter.

▼B

- c) Fremstilling af mejeriprodukter.
 - d) Brygning og maltning.
 - e) Sukkervareindustrien.
 - f) Slakterier.
 - g) Fremstilling af stivelse og stivelsesprodukter.
 - h) Fiskemels- og fiskeoliefabrikker.
 - i) Sukkerfabrikker.
8. TEKSTIL-, LÆDER-, TRÆ- OG PAPIRINDUSTRIEN
- a) Industrianlæg til produktion af papir og pap (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - b) Anlæg til forbehandling (vask, blegning, mercerisering) eller farvning af fibre eller tekstilstoffer.
 - c) Anlæg til garvning af huder og skind.
 - d) Anlæg til fremstilling og bearbejdning af cellulose.
9. GUMMIINDUSTRIEN
- Fremstilling og behandling af produkter på grundlag af elastomerer.
10. INFRASTRUKTURPROJEKTER
- a) Anlægsarbejder i industrizoner.
 - b) Anlægsarbejder i byzoner, herunder opførelse af butikcentre og parkeringsanlæg.
 - c) Anlæg af jernbaner og anlæg til kombineret transport og af intermodale terminaler (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - d) Anlæg af flyvepladser (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - e) Bygning af veje, havne og havneanlæg, herunder fiskerihavne (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - f) Anlæg af vandveje, som ikke er omfattet af bilag I, kanalbygning og regulering af vandløb.
 - g) Dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller varig oplagring af vand (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
 - h) Sporveje, høj- og undergrundsbaner, svævebaner eller lignende baner af særlig bygningstype, der udelukkende eller overvejende tjener til personbefordring.
 - i) Anlæg af olie- og gasledninger og rørledninger til transport af CO₂-strømme med henblik på geologisk lagring (projekter, der ikke er omfattet af bilag I).
 - j) Anlæg af vandledninger over større afstande.
 - k) Kystanlæg til modvirkning af erosion og maritime vandbygningskonstruktioner, der kan ændre kystlinjerne, som f.eks. diger, dæmninger, moler, bølgebrydere og andre konstruktioner til beskyttelse mod havet, bortset fra vedligeholdelse og genopførelse af sådanne anlæg.
 - l) Arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er omfattet af bilag I.
 - m) Anlæg til overførsel af vandressourcer mellem flodbækkener, som ikke er omfattet af bilag I.

▼B**11. ANDRE PROJEKTER**

- a) Permanente væddeløbs- og prøvekørselsbaner for motorkøretøjer.
- b) Anlæg til bortskaffelse af affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- c) Rensningsanlæg (projekter, som ikke er omfattet af bilag I).
- d) Områder til oplagring af slam fra rensningsanlæg.
- e) Skrotoplagring, herunder oplagring af biler til ophugning.
- f) Prøveanlæg for motorer, turbiner eller reaktorer.
- g) Anlæg til fremstilling af kemofibre.
- h) Anlæg til indsamling eller destrucering af sprængfarlige stoffer.
- i) Destruktionsanstalter.

12. TURISME OG FRITID

- a) Skiløyper, skilifter, tovbaner og hermed forbundet anlægsarbejde.
- b) Lystbådehavne.
- c) Feriebyer og hotelkomplekser uden for byområder og hermed forbundet anlægsarbejde.
- d) Permanente campingpladser.
- e) Forlystelsesparker, o.l.

- 13. a) ►C1 Ændringer eller udvidelser af projekter i bilag I eller nærværende bilag, som allerede er godkendt, er udført eller er ved at blive udført, når de kan have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet (ændring eller udvidelse, som ikke er omfattet af bilag I). ◄
- b) Projekter i bilag I, som udelukkende eller hovedsagelig tjener til udvikling og afprøvning af nye metoder eller produkter, og som ikke anvendes mere end to år.

▼M1

BILAG II.A

OPLYSNINGER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 4

(OPLYSNINGER FRA BYGHERREN OM DE I BILAG II OPFØRTE PROJEKTER)

1. En beskrivelse af projektet, herunder navnlig:
 - a) en beskrivelse af hele projektets fysiske karakteristika, og, hvor det er relevant, nedrivningsarbejder
 - b) en beskrivelse af projektets placering, navnlig med hensyn til den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt af projektet.
2. En beskrivelse af de miljøaspekter, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad af projektet.
3. En beskrivelse af alle de væsentlige virkninger, for så vidt oplysninger om sådanne virkninger foreligger, som projektet kan forventes at få på miljøet som følge af:
 - a) de forventede reststoffer og emissioner og den forventede affaldsproduktion, hvor dette er relevant
 - b) brugen af naturressourcer, særlig jordarealer, jordbund, vand og biodiversitet.
4. Der skal, hvor det er relevant, tages hensyn til kriterierne i bilag III ved indsamlingen af oplysninger i overensstemmelse med punkt 1-3.

▼M1

BILAG III

UDVÆLGELSESKRITERIER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3

(KRITERIER TIL BESTEMMELSE AF, HVORVIDT PROJEKTER OPFØRT I BILAG II SKAL UNDERKASTES EN MILJØKONSEKVENSVURDERING)

1. Projekters Karakteristika

Projekters karakteristika skal især ansues i forhold til:

- a) hele projektets dimensioner og udformning
- b) kumulation med andre eksisterende og/eller godkendte projekter
- c) brugen af naturessourcer, særlig jordarealer, jordbund, vand og biodiversitet
- d) affaldsproduktion
- e) forurening og gener
- f) risikoen for større ulykker og/eller katastrofer, som er relevante for det pågældende projekt, herunder sådanne som forårsages af klimaændringer, i overensstemmelse med videnskabelig viden
- g) risikoen for menneskers sundhed (f.eks. som følge af vand- eller luftforurening).

2. Projekters Placering

Den miljønæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt af projekter, skal tages i betragtning, navnlig:

- a) den eksisterende og godkendte arealanvendelse
- b) naturessourcernes (herunder jordbund, jordarealer, vand og biodiversitet) relative rigdom, forekomst, kvalitet og regenereringskapacitet i området og dets undergrund
- c) det naturlige miljøes bæreevne med særlig opmærksomhed på følgende områder:
 - i) vådområder, områder langs bredder, flodmundinger
 - ii) kystområder og havmiljøet
 - iii) bjerg- og skovområder
 - iv) naturreservater og -parker
 - v) områder, der er registreret eller fredet ved national lovgivning; Natura 2000-områder udpeget af medlemsstater i henhold til direktiv 92/43/EOF og direktiv 2009/147/EF
 - vi) områder, hvor det ikke er lykkedes — eller med hensyn til hvilke det menes, at det ikke er lykkedes — at opfylde de miljøkvalitetsnormer, der er fastsat i EU-lovgivningen, og som er relevante for projektet
 - vii) tætbefolkede områder
 - viii) landskaber og lokaliteter af historisk, kulturel eller arkæologisk betydning

▼M1**3. Arten af og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet**

Projektets forventede væsentlige virkninger på miljøet skal ses i relation til de kriterier, der er anført under punkt 1 og 2 i dette bilag, og under hensyn til projektets indvirkning på de i artikel 3, stk. 1, nævnte faktorer, idet der skal tages hensyn til:

- a) indvirkningens størrelsesorden og rumlige udstrækning (f.eks. geografisk område og antallet af personer, der forventes berørt)
- b) indvirkningens art
- c) indvirkningens grænseoverskridende karakter
- d) indvirkningens intensitet og kompleksitet
- e) indvirkningens sandsynlighed
- f) indvirkningens forventede indtræden, varighed, hyppighed og reversibilitet
- g) kumulationen af projektets indvirkninger med indvirkningerne af andre eksisterende og/eller godkendte projekter
- h) muligheden for reelt at begrænse indvirkningerne.

▼M1

BILAG IV

OPLYSNINGER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 5, STK. 1
(OPLYSNINGER TIL MILJØKONSEKVENSVURDERINGSRAPPORTEN)

1. Beskrivelse af projektet, herunder navnlig:
 - a) en beskrivelse af projektets placering
 - b) en beskrivelse af hele projektets fysiske karakteristika, herunder, hvor det er relevant, fornødne nedrivningsarbejder, og arealanvendelsesbehovet i anlægs- og driftsfaserne
 - c) en beskrivelse af de væsentligste karakteristika ved projektets driftsfase (navnlig en eventuel produktionsproces), f.eks. energibehov og energiforbrug, typen og mængden af de anvendte materialer og naturressourcer (herunder vand, jordarealer, jordbund og biodiversitet)
 - d) et skøn efter type og mængde over forventede reststoffer og emissioner (såsom vand-, luft-, jordbunds- og undergrundsforurening, støj, vibrationer, lys, varme, stråling) og mængder og typer af affald produceret i anlægs- og driftsfaserne.
2. En beskrivelse af de rimelige alternativer (f.eks. vedrørende projektets udformning, teknologi, placering, dimensioner og størrelsesorden), som bygherren har undersøgt, og som er relevante for det fremlagte projekt og dets særlige karakteristika, og angivelse af hovedårsagerne til det trufne valg, herunder en sammenligning af miljøpåvirkningerne.
3. En beskrivelse af de relevante aspekter af den aktuelle miljøstatus (reference-scenarie) og en kort beskrivelse af dens sandsynlige udvikling, hvis projektet ikke gennemføres, for så vidt naturlige ændringer i forhold til reference-scenariet kan vurderes ved hjælp af en rimelig indsats på grundlag af tilgængeligheden af miljøoplysninger og videnskabelig viden.
4. En beskrivelse af de i artikel 3, stk. 1, nævnte faktorer, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad af projektet: befolkningen, menneskers sundhed, biodiversiteten (f.eks. fauna og flora), jordarealer (f.eks. inddragelse af arealer), jordbund (f.eks. organisk stof, erosion, komprimering og arealbefæstelse), vand (f.eks. hydromorfologiske forandringer, kvantitet og kvalitet), luft, klima (f.eks. drivhusgasemissioner, virkninger, der er relevante for tilpasning), materielle goder, kulturarven, herunder den arkitektoniske og arkæologiske aspekter, og landskab.
5. En beskrivelse af projektets forventede væsentlige virkninger på miljøet som følge af bl.a.:
 - a) anlæggelsen og tilstedeværelsen af projektet, herunder, hvor det er relevant, nedrivningsarbejder
 - b) brugen af naturressourcer, navnlig jordarealer, jordbund, vand og biodiversitet, så vidt muligt under hensyntagen til en bæredygtig adgang til disse ressourcer
 - c) emissionen af forurenende stoffer, støj, vibrationer, lys, varme og stråling, opståelsen af gener og bortskaffelsen og genvindingen af affald
 - d) faren for menneskers sundhed, kulturarven og miljøet (f.eks. på grund af ulykker eller katastrofer)

▼M1

- e) kumulationen af projektets virkninger med andre eksisterende og/eller godkendte projekter, idet der tages hensyn til eventuelle eksisterende miljøproblemer i forbindelse med områder af særlig miljømæssig betydning, som kan forventes at blive berørt, eller anvendelsen af naturessourcer
- f) projektets indvirkning på klimaet (f.eks. arten og omfanget af drivhusgasemissioner) og projektets sårbarhed over for klimændringer
- g) de anvendte teknologier og stoffer.

Beskrivelsen af de forventede væsentlige virkninger på de i artikel 3, stk. 1, angivne faktorer bør omfatte projektets direkte virkninger og i givet fald dets indirekte, sekundære, kumulative, grænseoverskridende, kort-, mellem- og langsigtede, vedvarende eller midlertidige samt positive eller negative virkninger. I beskrivelsen bør der tages hensyn til de miljøbeskyttelsesmål, der er fastlagt på EU- eller medlemsstatsplan, og som er relevante for projektet.

6. En beskrivelse af, hvilke metoder eller beviser der er anvendt til identificeringen og forudberegningen af de væsentlige virkninger på miljøet, herunder oplysninger vedrørende eventuelle vanskeligheder (f.eks. tekniske mangler eller manglende viden) i forbindelse med indsamlingen af de krævede oplysninger og vedrørende de vigtigste usikkerheder.
7. En beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, forebygge, begrænse eller om muligt neutralisere identificerede væsentlige skadelige virkninger på miljøet og, om relevant, af eventuelle foreslåede overvågningsordninger (f.eks. udarbejdelse af en analyse efter projektets afslutning). Denne beskrivelse bør redegøre for, i hvilken grad de væsentlige skadelige virkninger på miljøet undgås, forebygges, begrænses eller neutraliseres, og bør dække både anlægs- og driftsfasen.
8. En beskrivelse af projektets forventede skadelige virkninger på miljøet som følge af projektets sårbarhed over for større ulykker og/eller katastrofer, som er relevante for det pågældende projekt. Relevante foreliggende oplysninger indhentet via risikovurderinger foretaget i henhold til EU-lovgivning såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU ⁽¹⁾ eller Rådets direktiv 2009/71/Euratom ⁽²⁾ eller relevante vurderinger foretaget i henhold til national lovgivning kan bruges til dette formål, forudsat at kravene i nærværende direktiv opfyldes. Beskrivelsen bør, hvor det er relevant, omfatte de påtænkte foranstaltninger til forebyggelse eller afbødning af sådanne begivenheders væsentlige skadelige virkninger på miljøet og oplysninger om beredskabet med henblik på og den foreslåede håndtering af sådanne nødsituationer.
9. Et ikke-teknisk resumé af de på grundlag af punkt 1-8 fremlagte oplysninger.
10. En referenceliste med oplysninger om kilderne til de i rapporten indeholdte beskrivelser og vurderinger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større ulykke med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).

▼B

BILAG V

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 14)

Rådets direktiv 85/337/EOF
(EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40)

Rådets direktiv 97/11/EF
(EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Udelukkende artikel 3
2003/35/EF
(EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Udelukkende artikel 31
2009/31/EF
(EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114)

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 14)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
85/337/EOF	3. juli 1988
97/11/EF	14. marts 1999
2003/35/EF	25. juni 2005
2009/31/EF	25. juni 2011



BILAG VI

Sammenligningstabel

Direktiv 85/337/EOF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, første afsnit	Artikel 1, stk. 2, indledning
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, indledning	Artikel 1, stk. 2, litra a), indledning
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, første led	Artikel 1, stk. 2, litra a), første led
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, andet led	Artikel 1, stk. 2, litra a), andet led
Artikel 1, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 1, stk. 2, litra b)
Artikel 1, stk. 2, fjerde afsnit	Artikel 1, stk. 2, litra c)
Artikel 1, stk. 2, femte afsnit	Artikel 1, stk. 2, litra d)
Artikel 1, stk. 2, sjette afsnit	Artikel 1, stk. 2, litra e)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 2, litra f)
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 3
Artikel 1, stk. 5	Artikel 1, stk. 4
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 2a	Artikel 2, stk. 3
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 4
Artikel 3, indledning	Artikel 3, indledning
Artikel 3, første led	Artikel 3, litra a)
Artikel 3, andet led	Artikel 3, litra b)
Artikel 3, tredje led	Artikel 3, litra c)
Artikel 3, fjerde led	Artikel 3, litra d)
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 2
Artikel 5, stk. 3, indledning	Artikel 5, stk. 3, indledning
Artikel 5, litra 3, første led	Artikel 5, stk. 3, litra a)
Artikel 5, litra 3, andet led	Artikel 5, stk. 3, litra b)
Artikel 5, litra 3, tredje led	Artikel 5, stk. 3, litra c)
Artikel 5, litra 3, fjerde led	Artikel 5, stk. 3, litra d)
Artikel 5, litra 3, femte led	Artikel 5, stk. 3, litra e)
Artikel 5, stk. 4	Artikel 5, stk. 4

▼B

Direktiv 85/337/EOF	Nærværende direktiv
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1, indledning	Artikel 7, stk. 1, første afsnit, indledning
Artikel 7, stk. 1, litra a)	Artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a)
Artikel 7, stk. 1, litra b)	Artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra b)
Artikel 7, stk. 1, afslutning	Artikel 7, stk. 1, andet afsnit
Artikel 7, stk. 2 til artikel 7, stk. 5	Artikel 7, stk. 2 til artikel 7, stk. 5
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9, stk. 1, indledning	Artikel 9, indledning
Artikel 9, stk. 1, første led	Artikel 9, stk. 1, litra a)
Artikel 9, stk. 1, andet led	Artikel 9, stk. 1, litra b)
Artikel 9, stk. 1, tredje led	Artikel 9, stk. 1, litra c)
Artikel 9, stk. 2	Artikel 9, stk. 2
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 10a, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 10a, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
Artikel 10a, stk. 3	Artikel 11, stk. 3
Artikel 10a, stk. 4 og 5	Artikel 11, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 10a, stk. 6	Artikel 11, stk. 5
Artikel 11, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 12, stk. 2
Artikel 11, stk. 3	—
Artikel 11, stk. 4	Artikel 12, stk. 3
Artikel 12, stk. 1	—
Artikel 12, stk. 2	Artikel 13
—	Artikel 14
—	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 16
Bilag I, punkt 1	Bilag I, punkt 1
Bilag I, punkt 2, første led	Bilag I, punkt 2, litra a)
Bilag I, punkt 2, andet led	Bilag I, punkt 2, litra b)
Bilag I, punkt 3, litra a)	Bilag I, punkt 3, litra a)
Bilag I, punkt 3, litra b), indledning	Bilag I, punkt 3, litra b), indledning
Bilag I, punkt 3, litra b), første led	Bilag I, punkt 3, litra b), nr. i)
Bilag I, punkt 3, litra b), andet led	Bilag I, punkt 3, litra b), nr. ii)

▼B

Direktiv 85/337/EOF	Nærværende direktiv
Bilag I, punkt 3, litra b), tredje led	Bilag I, punkt 3, litra b), nr. iii)
Bilag I, punkt 3, litra b), fjerde led	Bilag I, punkt 3, litra b), nr. iv)
Bilag I, punkt 3, litra b), femte led	Bilag I, punkt 3, litra b), nr. v)
Bilag I, punkt 4, første led	Bilag I, punkt 4, litra a)
Bilag I, punkt 4, andet led	Bilag I, punkt 4, litra b)
Bilag I, punkt 5	Bilag I, punkt 5
Bilag I, punkt 6, indledning	Bilag I, punkt 6, indledning
Bilag I, punkt 6, nr. i)	Bilag I, punkt 6, litra a)
Bilag I, punkt 6, nr. ii)	Bilag I, punkt 6, litra b)
Bilag I, punkt 6, nr. iii)	Bilag I, punkt 6, litra c)
Bilag I, punkt 6, nr. iv)	Bilag I, punkt 6, litra d)
Bilag I, punkt 6, nr. v)	Bilag I, punkt 6, litra e)
Bilag I, punkt 6, nr. vi)	Bilag I, punkt 6, litra f)
Bilag I, punkt 7-15	Bilag I, punkt 7-15
Bilag I, punkt 16, indledning	Bilag I, punkt 16, indledning
Bilag I, punkt 16, første led	Bilag I, punkt 16, litra a)
Bilag I, punkt 16, andet led	Bilag I, punkt 16, litra b)
Bilag I, punkt 17-21	Bilag I, punkt 17-21
Bilag I, punkt 22	Bilag I, punkt 24
Bilag I, punkt 23	Bilag I, punkt 22
Bilag I, punkt 24	Bilag I, punkt 23
Bilag II, punkt 1	Bilag II, punkt 1
Bilag II, punkt 2, litra a), b) og c)	Bilag II, punkt 2, litra a), b) og c)
Bilag II, punkt 2, litra d), indledning	Bilag II, punkt 2, litra d), indledning
Bilag II, punkt 2, litra d), første led	Bilag II, punkt 2, litra d), nr. i)
Bilag II, punkt 2, litra d), andet led	Bilag II, punkt 2, litra d), nr. ii)
Bilag II, punkt 2, litra d), tredje led	Bilag II, punkt 2, litra d), nr. iii)
Bilag II, punkt 2, litra d), afslutning	Bilag II, punkt 2, litra d), afslutning
Bilag II, punkt 2, litra e)	Bilag II, punkt 2, litra e)
Bilag II, punkt 3-12	Bilag II, punkt 3-12
Bilag II, punkt 13, første led	Bilag II, punkt 13, litra a)
Bilag II, punkt 13, andet led	Bilag II, punkt 13, litra b)

▼B

Direktiv 85/337/EOF	Nærværende direktiv
Bilag III, punkt 1, indledning	Bilag III, punkt 1, indledning
Bilag III, punkt 1, første led	Bilag III, punkt 1, litra a)
Bilag III, punkt 1, andet led	Bilag III, punkt 1, litra b)
Bilag III, punkt 1, tredje led	Bilag III, punkt 1, litra c)
Bilag III, punkt 1, fjerde led	Bilag III, punkt 1, litra d)
Bilag III, punkt 1, femte led	Bilag III, punkt 1, litra e)
Bilag III, punkt 1, sjette led	Bilag III, punkt 1, litra f)
Bilag III, punkt 2, indledning	Bilag III, punkt 2, indledning
Bilag III, punkt 2, første led	Bilag III, punkt 2, litra a)
Bilag III, punkt 2, andet led	Bilag III, punkt 2, litra b)
Bilag III, punkt 2, tredje led, indledning	Bilag III, punkt 2, litra c), indledning
Bilag III, punkt 2, tredje led, litra a)	Bilag III, punkt 2, litra c), nr. i)
Bilag III, punkt 2, tredje led, litra b)	Bilag III, punkt 2, litra c), nr. ii)
Bilag III, punkt 2, tredje led, litra c)	Bilag III, punkt 2, litra c), nr. iii)
Bilag III, punkt 2, tredje led, litra d)	Bilag III, punkt 2, litra c), nr. iv)
Bilag III, punkt 2, tredje led, litra e)	Bilag III, punkt 2, litra c), nr. v)
Bilag III, punkt 2, tredje led, litra f)	Bilag III, punkt 2, litra c), nr. vi)
Bilag III, punkt 2, tredje led, litra g)	Bilag III, punkt 2, litra c), nr. vii)
Bilag III, punkt 2, tredje led, litra h)	Bilag III, punkt 2, litra c), nr. viii)
Bilag III, punkt 3, indledning	Bilag III, punkt 3, indledning
Bilag III, punkt 3, første led	Bilag III, punkt 3, litra a)
Bilag III, punkt 3, andet led	Bilag III, punkt 3, litra b)
Bilag III, punkt 3, tredje led	Bilag III, punkt 3, litra c)
Bilag III, punkt 3, fjerde led	Bilag III, punkt 3, litra d)
Bilag III, punkt 3, femte led	Bilag III, punkt 3, litra e)
Bilag IV, punkt 1, indledning	Bilag IV, punkt 1, indledning
Bilag IV, punkt 1, første led	Bilag IV, punkt 1, litra a)
Bilag IV, punkt 1, andet led	Bilag IV, punkt 1, litra b)
Bilag IV, punkt 1, tredje led	Bilag IV, punkt 1, litra c)
Bilag IV, punkt 2 og 3	Bilag IV, punkt 2 og 3
Bilag IV, punkt 4, indledning	Bilag IV, punkt 4, første afsnit, indledning

▼B

Direktiv 85/337/EOF	Nærværende direktiv
Bilag IV, punkt 4, første led	Bilag IV, punkt 4, første afsnit, litra a)
Bilag IV, punkt 4, andet led	Bilag IV, punkt 4, første afsnit, litra b)
Bilag IV, punkt 4, tredje led	Bilag IV, punkt 4, første afsnit, litra c)
Bilag IV, punkt 4, afslutning	Bilag IV, punkt 5
Bilag IV, punkt 5	Bilag IV, punkt 6
Bilag IV, punkt 6	Bilag IV, punkt 7
Bilag IV, punkt 7	Bilag IV, punkt 8
—	Bilag V
—	Bilag VI

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Indledning

2. Baggrund

2.1. Åbningsskrivelsen

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Offentligheden: definition og rammerne for tidlig inddragelse og høring

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Åbningsskrivelsen

3.1.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.4. Den foreslåede ordning

3.2. Projekter, som kan have en væsentlig indvirkning på miljøet

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Åbningsskrivelsen

3.2.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.3. Bygherrens ansøgning om projektet - herunder miljøkonsekvensrapport

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Åbningsskrivelsen

3.3.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.4. Myndighedens udtalelse og afgørelse om afgrænsning af bygherrens miljøkonsekvensrapport

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. Åbningsskrivelsen

3.4.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.5. Vilkår og overvågning i tilladelsen

3.5.1. Gældende ret

3.5.2. Åbningsskrivelsen

3.5.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.6. Undtagelser for miljøvurdering

3.6.1. Gældende ret

3.6.2. Åbningsskrivelsen

3.6.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og foreslåede ordning

3.7. Inhabilitet for myndigheder

3.7.1. Gældende ret

3.7.2. Åbningsskrivelsen

3.7.3 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og foreslåede ordning

3.8. Ændring af myndighedskompetencen for kystnære havbrug

3.8.1. Gældende ret

3.8.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

3.8.3. Den foreslåede ordning

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

5. De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Kommunerne

5.2. Regionerne

5.3. Staten

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

7. De administrative konsekvenser for borgere

8. Klima- og miljømæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets overordnede formål er at gennemføre en række ændringer af miljøvurderingsloven og husdyrbrugsloven som følge af, at Danmark i oktober 2019 modtog en åbningsskrivelse fra EU-Kommissionen (herefter Kommissionen) vedrørende den danske implementering af VVM-direktivet i miljøvurderingsloven og navnlig af ændringen af VVM-direktivet fra 2014.

Åbningsskrivelsen var særligt rettet mod implementeringen i miljøvurderingsloven, idet miljøvurderingsloven er hovedloven for implementeringen af miljøvurdering af konkrete projekter og af planer og programmer, men også dele af Transport- og Boligministeriets implementering blev berørt i

åbningsskrivelsen. Da VVM-direktivet ud over de ovenfor nævnte ressortområder er implementeret i husdyrbrugsloven, har regeringen valgt at foretage en tværgående revision af implementeringen for at sikre overensstemmelse i implementeringen. Herved sikres det, at reglerne i husdyrreguleringen, som gennemfører VVM-direktivet for så vidt angår konkrete projekter om intensiv husdyravl, fortsat afspejler den forståelse og fortolkning af VVM-direktivet, der følger af miljøvurderingsloven. For så vidt angår implementeringen i Transport- og Boligministeriets lovgivning, fremsætter transportministeren særskilt lovforslag.

De foreslåede ændringer af miljøvurderingsloven vedrører definitionen af offentligheden, bestemmelser om høring, herunder særligt om offentlighedens inddragelse, offentlig-

gørelse og tidsfrister, afgrænsningen af de projekter, som skal miljøvurderes/screenes, krav til bygherrens ansøgning og myndighedernes oplysninger til bygherre. Endvidere foreslås ændringer vedrørende myndighedens udtalelse om afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, myndighedens selvstændige vurdering af et ansøgt projekts indvirkning på miljøet, adgangen til at stille vilkår, herunder om overvågning i VVM-tilladelsen, samt om adgangen til bl.a. at nedlægge forbud, udstede påbud og tilbagekalde en tilladelse. Desuden ændres bestemmelsen om myndighedshabilitet og adskillelse af myndighedsfunktioner. Endelig foreslås ændringer af bestemmelserne om lovens anvendelsesområde, herunder en ny undtagelsesbestemmelse.

De foreslåede ændringer af husdyrbrugloven vedrører indsættelse af en definition af offentligheden svarende til den foreslåede ændring af miljøvurderingsloven. Det foreslås endvidere, at lovens bestemmelse om kommunalbestyrelsens mulighed for at forlænge 90 dages fristen for at træffe afgørelse om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b, jf. § 54 j, stk. 1, ændres i overensstemmelse med VVM-direktivets artikel 4, stk. 6. Det vil herefter udtrykkeligt fremgå af bestemmelsen, at de særlige tilfælde, der kan begrunde en forlængelse, f.eks. kan være hensyn til projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner. Derudover foreslås det, at lovens regler om høring af offentligheden og berørte myndigheder, om offentliggørelse og om tidsfrister ophæves. Det foreslås endvidere, at den nugældende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 56 a, stk. 3, præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår heraf, at miljøministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler herom.

Lovforslaget har endvidere til formål at ændre miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, således at myndighedskompetencen for havbrug beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten flyttes fra den stedlige kommune til staten. Forslaget er initieret af de politiske drøftelser, som rapport om status og grundig gennemgang af havbrugsområdet gav anledning til efter rapportens oversendelse til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg den 20. december 2019.

2. Baggrund

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1, (herefter 2014-direktivet) blev der vedtaget en række ændringer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1 (herefter 2011-direktivet).

Ændringerne havde til formål at gøre miljøvurderingsprocessen for konkrete projekter mere agil med bl.a. forenklede processer (one stop shop) og faste tidsfrister for myndighe-

dernes sagsbehandling. Derudover blev direktivets bestemmelser opdateret som følge af nyere EU-regulering og EU-Domstolens afgørelser.

2014-direktivet blev sammen med 2011-direktivet samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, EF-Tidende 2001, nr. L 197, side 30 (herefter miljøvurderingsdirektivet) implementeret i lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 (herefter miljøvurderingsloven).

Med loven blev reglerne for miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter samlet og implementeret i én hovedlov på området.

Transport- og Boligministeriet har foretaget en selvstændig implementering af 2011- og 2014-direktiverne.

Danmark har ligeledes siden 2007 valgt separat at implementere projektypen intensiv husdyravl (bilag 1, pkt. 17, og bilag 2, pkt. 1 e) i særskilte regler i husdyrbrugsloven (lovbekendtgørelse nr. 520 af 1. maj 2019 om husdyrbrug og anvendelse af gødning) og siden 2019 i gødskningsloven (lov nr. 338 af 2. april 2019 om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag).

Direktivet er i forhold til disse projekter implementeret i hhv. lov nr. 1572 af 20. december 2006 om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov nr. 204 af 28. februar 2017 om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om miljøbeskyttelse, lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække og forskellige andre love, lov nr. 338 af 2. april 2019 om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag, bekendtgørelse nr. 1261 af 29. november 2019 om godkendelse og tilladelse m.v. af husdyrbrug, bekendtgørelse nr. 760 af 30. juli 2019 om miljøregulering af dyrehold og om opbevaring og anvendelse af gødning og bekendtgørelse nr. 759 af 29. juli 2019 om næringsstofreducerende tiltag og dyrkningsrelaterede tiltag i jordbruget for planperioden 2019/2020.

2.1. Åbningsskrivelsen

Kommissionens åbningsskrivelse kommer som led i Kommissionens gennemgang af medlemsstaternes implementering af de ændringer, som fremgår af 2014-direktivet, men også implementeringen af 2011-direktivet. Kommissionen kritiserer, at enkelte bestemmelser ikke indeholder en præcis gengivelse af direktivets bestemmelser og at de indbyrdes krydsreferencer i direktivet ikke er gengivet i den danske implementering. Kommissionen har også peget på, at implementeringen visse steder er mangelfuld, selvom de manglende oplysninger fremgår af bemærkningerne i forslaget til miljøvurderingsloven, jf. lovforslag nr. L147 af 3. marts 2016 Forslag til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). Det skal hertil bemærkes, at Danmark i lighed med andre lande har

en retstradition for at anvende navnlig lovforslagets specielle bemærkninger til de enkelte bestemmelser til at beskrive forhold vedrørende bestemmelsens indhold og fortolkning. Endelig har Kommissionen enkelte steder peget på, at implementeringen ikke er korrekt, hvilket navnlig gælder definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, og høringsbestemmelserne i miljøvurderingslovens §§ 35 og 38.

I svaret til Kommissionen har regeringen valgt at imødekomme Kommissionens kritik af implementeringen, hvor formuleringerne af og henvisningerne i de relevante bestemmelser ikke afspejler VVM-direktivet. Regeringen har ligeledes valgt at imødekomme Kommissionens kritik af implementeringen, hvor denne er sket delvist i bemærkningerne. Implementering af kravene i et direktiv kan efter dansk retstradition ske delvist i bemærkningerne til det konkrete lovforslag. Regeringen har imidlertid vurderet, at det vil være mest hensigtsmæssigt at ændre lovens bestemmelser i forhold til VVM-direktivets ordlyd og formål. Endelig har regeringen valgt at imødekomme Kommissionens kritik af implementeringen af navnlig definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, og høringsbestemmelserne i miljøvurderingslovens §§ 35 og 38 med henblik på at imødegå usikkerhed om bestemmelsesernes overensstemmelse med kravene og rettighederne i VVM-direktivets artikel 6 og 7.

I forhold til de af Kommissionen påpegede kritikpunkter ved implementeringen, som regeringen har valgt at imødekomme, har regeringen i besvarelsen forudsat, at implementeringen vil blive ændret og ajourført ved at fremsætte et forslag til ændring af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. i folketingsåret 2020/2021.

En del af Kommissionens kritikpunkter vil blive imødekommet ved ændringer i de relevante bekendtgørelser, herunder husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Offentligheden: definition og rammerne for tidlig inddragelse og høring

3.1.1. Gældende ret

Inddragelse af offentligheden indgår som en del af formålet med miljøvurdering, jf. miljøvurderingslovens § 1, stk. 2. En tidlig inddragelse af offentligheden i processerne for miljøvurdering af såvel planer og programmer som konkrete projekter er central for en korrekt opfyldelse af procestrinene i miljøvurdering.

Inddragelse af offentligheden indgår ligeledes som en del af formålsbestemmelsen i husdyrbrugloven, jf. husdyrbruglovens § 1, stk. 2, nr. 8, hvoraf følger, at der med loven særlig tilsigtes at inddrage offentligheden i sager efter loven.

Gennemførelse af høringer indgår i miljøvurderingslovens definition af miljøvurdering af planer og programmer, jf. § 5, nr. 3, og konkrete projekter, jf. § 5, nr. 5.

I miljøvurderingsloven defineres offentligheden som fysiske eller juridiske personer og foreninger/organisationer, jf. miljøvurderingslovens § 5, nr. 1. Begrebet er en sammenskrivning af de to begreber 'den berørte offentlighed' og 'den brede offentlighed', således som de er defineret stort set enslydende i henholdsvis miljøvurderingsdirektivet og VVM-direktivet.

Husdyrbrugloven indeholder ikke en definition af begrebet offentlighed. En sådan definition følger i stedet af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen § 2, nr. 13, der definerer offentligheden som en eller flere fysiske eller juridiske personer (selskaber m.v.), som direkte eller indirekte berøres eller forventes berørt af planen, programmet eller projektet, og foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter eller love har til hovedformål at værne om de hensyn, der følger af husdyrbruglovens formålsbestemmelse.

Tidsfristerne for høring af offentligheden er i § 32 en passende tidsfrist, hvilket efter bemærkningerne til bestemmelsen forudsættes fastsat under hensyntagen til planens/programmets karakter, dvs. kompleksitet og omfang. Miljøvurderingslovens høringsbestemmelser, herunder tidsfristens længde, fraviges, såfremt planen eller programmet udarbejdes i henhold til anden lovgivning, jf. § 32, stk. 3.

For konkrete projekter indgår begrebet offentligheden navnlig i miljøvurderingslovens § 35 om høring af offentligheden over myndighedens afgrænsning af bygherrens miljøkonsekvensrapport, jf. § 23, samt over den endelig miljøkonsekvensrapport.

Det materiale, som offentligheden og berørte myndigheder modtager som grundlag for høringer over henholdsvis afgrænsning af en miljøkonsekvensrapport og den af bygherren fremlagte miljøkonsekvensrapport, er fastsat i miljøvurderingslovens § 35, stk. 2 og 3.

Tidsfristerne for høring af offentligheden er i § 35 differentieret, idet fristen for høringen over afgrænsningen er 14 dage med mulighed for at forlænge eller forkorte fristen. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen i miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, 2. pkt., at fristen fastsættes ud kompleksiteten af det konkrete projekt, samt den forudgående offentlighed omkring projektet. Høringsfristen må dog ikke have karakter af at være illusorisk, jf. VVM-direktivets artikel 6, stk. 2 og 6, hvorefter de berørte myndigheder og offentligheden skal sikres effektiv deltagelse i beslutningsprocedurerne.

For høringen af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten, jf. miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, 1. pkt., er der fastsat minimum 8 uger uden mulighed for at fastsætte en kortere frist. Minimumsfristen efter VVM-direktivet er 30 dage, jf. artikel 6, stk. 7.

For høringer af offentligheden ved nabostatens planer, pro-

grammer eller konkrete projekter med grænseoverskridende miljøpåvirkninger, hvor Danmark har vurderet at være væsentligt berørt, jf. miljøvurderingslovens § 38, stk. 5, skal miljøministeren forestå en høring af offentligheden over planens, programmets eller projektets grænseoverskridende påvirkninger i Danmark. Kompetencen til at foretage høringen er delegeret til Miljøstyrelsen og skal foretages i overensstemmelse med høringsbestemmelser for planer, programmer og projekter, jf. §§ 32 og 35, som udarbejdes i Danmark.

I de tilfælde, hvor en plan, et program eller et ansøgt konkret projekt i Danmark må forventes at få væsentlig grænseoverskridende indvirkning på miljøet i en eller flere nabostater, er det miljøministeren, der som kontaktpunkt forestår formidlingen af oplysninger og det relevante materiale samt kontakten til de relevante myndigheder i nabostaterne, jf. miljøvurderingslovens § 38, stk. 1 og 2. Kompetencen er delegeret til Miljøstyrelsen, som leverer det materiale, som nabostaterne skal anvende til at foretage en høring over de grænseoverskridende miljøpåvirkninger. Det er nabostaterne, som fastslår, hvem der skal høres.

Ved fremsendelsen af materiale fastsætter Miljøstyrelsen en passende frist, jf. § 38, stk. 3 og 4. Baggrunden for at anvende udtrykket en passende frist er, at det ofte er en kompliceret proces at få alle procestrinene færdige på nogenlunde samme tid og derfor har formålet været at sikre fleksibilitet i forhold til rettelæggelsen. I praksis er bestemmelsen i miljøvurderingslovens § 38, stk. 4, fortolket således, at fristen på 8 uger i miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, 1. pkt., anvendes som tidsramme.

For så vidt angår høringer omfattet af miljøvurderingsloven, er regler for offentliggørelse af høringsmateriale og endelige afgørelser med hjemmel i miljøvurderingslovens § 41 fastsat i miljøvurderingsbekendtgørelsens § 11 (planer og programmer) og § 12 (projekter). Her fremgår det, at såvel høringer som afgørelser/vedtagelser kan foretages udelukkende på myndighedens hjemmeside.

I husdyrbrugloven anvendes begrebet offentligheden i lovens formålsbestemmelsen, jf. ovenfor samt i §§ 55 og 56 a. Husdyrbruglovens § 55, stk. 2, fastsætter krav om tidlig inddragelse af offentligheden, herunder berørte myndigheder, og har til formål at implementere VVM-direktivets artikel 6, stk. 1-4. Bestemmelsen skal således sikre, at offentligheden tidligt i beslutningsprocessen får kendskab til ansøgningen om godkendelse eller tilladelse og relevante oplysninger.

Kommunalbestyrelsen fastsætter passende frister for offentlighedens og berørte myndigheders fremsendelse af bemærkninger og spørgsmål, jf. § 55 stk. 3. Bestemmelsen har til formål at implementere VVM-direktivets artikel 6, stk. 6, hvorefter der skal fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til at informere berørte myndigheder og offentligheden, og til at berørte myndigheder og den berørte offentlighed kan forberede sig

på og opnå reel deltagelse i beslutningsprocesserne. Af bemærkningerne til § 55, stk. 3, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 114, som fremsat, side 159, fremgår det, at en passende frist i det enkelte tilfælde vil afhænge af det ansøges kompleksitet, karakter og omfang m.v. samt praktiske hensyn, som f.eks. ferieperioder, den berørte offentlighed, det valgte medie eller samspillet mellem disse. I overensstemmelse med hidtidig praksis anses en frist for offentlighedsfasen på 2 uger som udgangspunkt for passende, hvis der ikke er særlige forhold, der konkret begrundet en længere eller kortere frist.

Husdyrbruglovens § 55, stk. 4, fastsætter pligt for kommunalbestyrelsen til at fremsende udkast til afgørelse til dem, som har anmodet herom samt til naboer og andre berørte. Bestemmelsen fastsætter endvidere en frist på 30 dage til at kommentere udkastet i overensstemmelse med VVM-direktivets artikel 6, stk. 7.

Derudover indeholder husdyrbruglovens § 56 a, stk. 3 og 4, bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i hhv. en række afgørelser, herunder afgørelser omfattet af hhv. screenings- og VVM-pligt, samt i afgørelser, der angår projekter om intensiv husdyravl i en anden medlemsstat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark, med henblik på at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser. Bestemmelserne er udmøntet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, hvori der bl.a. er fastsat regler om høring af myndigheder (§ 59) og offentliggørelse (§ 62).

Krav til offentlig annoncering i relation til afgørelser vedrørende projekter omfattet af krav om miljøvurdering er fastsat i den gældende husdyrbruglovs § 55, stk. 5. Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen straks skal foretage offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af offentlighedsproceduren. Kommunalbestyrelsen skal endvidere sikre, at indholdet af afgørelsen og de vigtigste begrundelser og vurderinger, der ligger til grund for afgørelsen, herunder proceduren for offentlig deltagelse, gøres tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse også informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.

De oplysninger, som skal være tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder, omfatter den trufne afgørelse, herunder de vilkår og betingelser, der evt. er knyttet til afgørelsen, de vigtigste begrundelser for afgørelsen og de overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, oplysninger om proceduren for offentlig deltagelse, herunder resumé af resultaterne af de høringer, der er foretaget, indhentede oplysninger, og hvorledes disse resultater er indarbejdet eller på anden måde taget i betragtning.

Husdyrbruglovens § 55, stk. 5, har således bl.a. til formål at gennemføre VVM-direktivets artikel 9, stk. 1, der indeholder bestemmelser om, hvem der skal informeres og om

hvad, når der er truffet afgørelse om at meddele eller give afslag på en ansøgning om VVM-tilladelse.

Husdyrbruglovens § 54 j, stk. 2, fastslår, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan forlænge 90 dages fristen til at træffe afgørelse om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b, jf. § 54 j, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal i så fald skriftligt underrette ansøgeren om årsagerne til forlængelsen af fristen og om, hvornår kommunalbestyrelsen forventer at træffe afgørelse.

Husdyrbruglovens § 54 j, stk. 3, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om annoncering af screeningsafgørelser, jf. § 54 j, stk. 3, som derved skal sikre implementering af VVM-direktivets artikel 4, stk. 5, 2. pkt.

3.1.2. Åbningsskrivelsen

I Kommissionens åbningsskrivelse peges der på, at definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, tilsyneladende kun omfatter den berørte offentlighed og dermed ikke opfylder definitionerne i VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, litra d) om offentligheden: d) »offentlighed«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper.

Kommissionen peger også på, at høringsbestemmelsen i miljøvurderingslovens § 35 ikke i tilstrækkelig grad afspejler sondringen i VVM-direktivets artikel 6, stk. 2 og 3, mellem de oplysninger, som offentligheden skal have uafhængigt af høringsprocesserne og det, offentligheden skal høres over, dvs. afgrænsning af bygherrens miljøkonsekvensrapport og den fremlagte miljøkonsekvensrapport, jf. VVM-direktivets artikel 6, stk. 3. Kommissionen bemærker også, at sondringen mellem oplysning og høring tillige skal afspejle muligheden for, at offentligheden orienteres på et tidligere tidspunkt end iværksættelsen af den første høring, dvs. i forbindelse med afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold eller høringen over miljøkonsekvensrapporten, jf. VVM-direktivets artikel 6, stk. 7. Endvidere påpeges, at implementeringen ikke afspejler kravet om, at det skal angives, hvornår de relevante oplysninger stilles til rådighed.

Kommissionen peger ligeledes på, at implementeringen af artikel 6, stk. 4, i den nationale gennemførelsesforanstaltning alene fastsætter en generel høringspligt i stedet for tidlig og effektiv deltagelse, herunder muligheden for, at den berørte offentlighed kan fremsætte kommentarer og udtalelser.

Kommissionen finder, at artikel 6, stk. 6, ikke fuldt ud er afspejlet i implementeringen. Miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, fastsætter ikke tidsrammen for at informere de berørte myndigheder og offentligheden. Med hensyn til tidsfristen på 14 dage med mulighed for fravigelse til mindre end 14 dage, er det Kommissionens opfattelse, at tidsrammen ikke er "rimelig" som påkrævet.

Kommissionen påpeger også, at miljøvurderingslovens § 38 ikke opfylder VVM-direktivets artikel 7, da det ikke klart fremgår, hvilke oplysninger og materiale der skal tilgå berørte stater, hvilken tidsramme der sættes for høring af berørte stater, jf. navnlig VVM-direktivets artikel 6, stk. 7, og at der skal gennemføres høringer af offentligheden og berørte myndigheder over indvirkninger på miljøet fra projekter i berørte stater.

3.1.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Set i lyset af, at EU-Domstolens retspraksis har skærpet kravene til korrekt implementering af direktiver, har regeringen i besvarelsen af åbningsskrivelsen erklæret sig enig i åbningsskrivelsens kritik. Dette valg skal sammenholdes med, at Kommissionens kritikpunkter vedrørende gennemførelsen af VVM-direktivets regler om offentligheden og offentlighedens inddragelse ikke giver anledning til ændringer af reglernes anvendelse i praksis, men alene ændringer med henblik på en mere direktivnær og præcis beskrivelse af de relevante bestemmelser.

Miljø- og Fødevareministeriet har overvejet, hvorledes definitionen af 'offentligheden' bedst kunne ændres, således at det klart ville fremgå, at definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, og husdyrbruglovens § 1, stk. 2, nr. 7, omfatter såvel den brede offentlighed som den berørte offentlighed.

Ministeriet har valgt at tydeliggøre de to begreber – den brede offentlighed og den berørte offentlighed – i definitionen af offentligheden, således at det fremgår, at begge begreber er omfattet af det anvendte begreb offentligheden i henholdsvis miljøvurderingslovens som husdyrbrugloven. Særligt for så vidt angår implementeringen af VVM-direktivet i husdyrbruglovgivningen, er det vurderingen, at det vil være hensigtsmæssigt at anvende den samme definition af offentligheden, som anvendes i miljøvurderingsloven, og at denne som en central definition fastsættes i loven.

Definitionen af begrebet offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, vil også få virkning for miljøvurdering af planer og programmer, da begrebet offentlighed anvendes i hele loven, dvs. for såvel planer og programmer som projekter.

I forhold til Kommissionens kritik af den upræcise regulering af offentlighedens tidlige inddragelse i miljøvurdering af konkrete projekter, vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at den tidlige inddragelse af offentligheden også bør fremgå for miljøvurdering af planer og programmer. En korrekt implementering heraf kan derfor bedst sikres ved at tydeliggøre formålsbestemmelsen i miljøvurderingslovens § 1, stk. 2.

Endvidere vil en imødekommelse af Kommissionens kritik indebære, at bestemmelserne om inddragelse af offentligheden og om høring i § 35 omformuleres, således at de mere præcist afspejler ordlyden af VVM-direktivets artikel

6. Som konsekvens heraf vil miljøministerens bemyndigelse efter miljøvurderingslovens § 41, stk. 2, 2. pkt., også udvides til at omfatte oplysninger i bredere forstand og afgørelser.

Endvidere vil samspillet mellem miljøvurderingslovens § 35 og § 38 skulle omformuleres i overensstemmelse med ordlyden i VVM-direktivets artikel 7. Da de to direktiver – VVM-direktivet og miljøvurderingsdirektivet – har stort set parallelle bestemmelser – bortset fra de tidsmæssigt begrundede forskellige formuleringer, foreslår ministeriet at foretage enslydende ændringer i henholdsvis §§ 32 og 35. Dette vil også lette samspillet med bestemmelserne i § 38, som fastsætter processen for høringer over grænseoverskridende miljøpåvirkninger for såvel planer og programmer som for konkrete projekter.

I forhold til fastsættelse af tidsfrister for høring af berørte stater over grænseoverskridende miljøpåvirkninger af projekter etableret i Danmark har Miljø- og Fødevareministeriet vurderet, at Kommissionens kritik kan imødekommes ved at lade minimumsfristen for høring over miljøkonsekvensrapporten være 30 dage, som fastsat i VVM-direktivets artikel 7, stk. 5, jf. artikel 6, stk. 7.

I forhold til husdyrbrugloven vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt at samle hovedparten af de regler, der har til formål at implementere VVM-direktivet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, hvilket efter ministeriets opfattelse vil medvirke til et mere overskueligt og sammenhængende regelgrundlag. Dette vil forudsætte ophævelse af husdyrbruglovens regler i § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden og annoncering i sager om godkendelse og tilladelse til husdyrbrug, der kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet, og hvorved VVM-direktivets artikel 6 og artikel 9, stk. 1, implementeres med henblik på i stedet at indarbejde disse i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Samtidig er det vurderingen, at det vil forenkle lovgivningen at indarbejde den gældende bemyndigelse i § 54 j, stk. 3, til at fastsætte regler om annoncering af screeningsafgørelser, i bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 56 a, stk. 3, om inddragelse af offentligheden. § 56 a, stk. 3, skal dermed ændres med henblik på at sikre, at bestemmelsen også udtrykkeligt omfatter fastsættelse af regler om inddragelse af berørte myndigheder og regler om annoncering.

Endelig vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at § 54 j, stk. 2, som har til formål at gennemføre VVM-direktivets artikel 4, stk. 6, bør ændres. Det bør udtrykkeligt følge af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen f.eks. kan lægge vægt på hensyn til projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner, i situationer, hvor 90 dages fristen til at træffe afgørelse om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b, jf. § 54 j, stk. 1, ønskes forlænget. Herved sikres en mere direktivnær ordlyd, hvilket vurderes at være i overensstemmelse med de principper for

implementering af VVM-direktivet, som Kommissionen anfører i åbningsskrivelsen.

3.1.4. Den foreslåede ordning

På baggrund af disse overvejelser foreslås det, at miljøvurderingslovens formålsbestemmelse § 1, stk. 2, ændret, således at det tydeligt fremgår, at offentligheden skal informeres tidligt i processen. Der sondres ikke i miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, om inddragelse af offentligheden mellem oplysninger og høringer.

Definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, foreslås endvidere ændret, således at det tydeligt fremgår, at definitionen omfatter såvel den berørte offentlighed som den brede offentlighed.

Bestemmelserne i § 32 og § 35 om tidlig inddragelse, høring, offentliggørelse m.v. foreslås ændret med inddragelse af eksisterende bestemmelser efter ensartet struktur, således at kravet om oplysning, hvilke oplysninger, hvem der skal høres over hvad og hvornår, fremgår.

Som konsekvens heraf foreslås det at konsekvensrette miljøministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om digital offentliggørelse og indberetning af oplysninger og afgørelser i miljøvurderingslovens § 41, stk. 2, 2. pkt.

Derudover foreslås fastsat, hvilke kriterier, der ligger til grund for at fastsætte en passende tidsfrist. Det foreslås i den forbindelse, at en passende tidsfrist skal fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering, som fremgår af § 1, stk. 2.

For så vidt angår tidsfrister for de forskellige høringer foreslås i det foreslåede § 35, stk. 5, at myndigheden fastsætter en passende tidsfrist for høring af berørte myndigheder og berørte stater ved over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten. Ved høring over den fremlagte miljøkonsekvensrapport fastsættes ligeledes en passende tidsfrist for høring af berørte myndigheder. Berørte stater skal have en tidsfrist på mindst 30 dage.

Tidsfristen for at høre offentligheden over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten er mindst 14 dage uden mulighed for at forkorte fristen. For høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten videreføres uændret mindst 8 uger.

For planer og programmer foreslås i lighed med den foreslåede § 35 i § 32, stk. 5, fastsat, at en passende tidsfrist for høringer skal fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering, som fremgår af § 1, stk. 2.

Endelig fremhæves oplysning og høring af berørte stater i §§ 32 og 35 over grænseoverskridende miljøpåvirkninger, således at det fremgår, at de i sådanne tilfælde skal oplyses og høres om de samme oplysninger og på samme vilkår

som nationale myndigheder og offentligheden. Det foreslås derfor fastsat i miljøvurderingslovens § 38, at miljøministeren fremsender de i § 35, stk. 2 og 4, nævnte oplysninger, oplysninger om projektets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren.

For så vidt angår tidsrammen for høring af berørte stater ved konkrete projekter, foreslås det at anvende 30 dage som minimumsfrist for høringen over miljøkonsekvensrapporten, jf. det foreslåede § 38, stk. 6.

For så vidt angår høringer i Danmark over grænseoverskridende indvirkninger på miljøet i Danmark foreslås reglerne ændret, således at det udtrykkeligt fremgår, at myndigheden både skal formidle de fremsendte oplysninger samt foranledige afholdt de fornødne høringer i Danmark over de fremsendte oplysninger, jf. § 32 for planer og programmer, og § 35 for konkrete projekter.

For så vidt angår husdyrbrugloven, foreslås det at indsætte en definition af begrebet "offentlighed" i husdyrbrugloven.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne i husdyrbruglovens § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden og annoncering ophæves.

Det foreslås også, at § 54 j, stk. 3, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om annoncering af screeningsafgørelser, ophæves.

Samtidig foreslås det, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at bestemmelsen fremover også bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om inddragelse af berørte myndigheder og om annoncering i sager omfattet af bl.a. lovens § 54 j, stk. 1, og § 55, stk. 1.

Det er hensigten, at de nye regler i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen vil træde i kraft den 1. januar 2021, dvs. samtidig med indeværende lovforslags foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt.

3.2. Projekter, som kan have en væsentlig indvirkning på miljøet

3.2.1. Gældende ret

VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, og miljøvurderingsloven forudsætter, at såvel projekter omfattet af bilag 1 som projekter omfattet af bilag 2 kan have en væsentlig indvirkning på miljøet, men for de projekter, som er omfattet af bilag 2, kan der foretages en konkret vurdering og/eller fastsættes kriterier/bagatelgrænser af dem, som kan medføre, at de konkret ikke forventes at have en væsentlig indvirkning på miljøet, jf. VVM-direktivets artikel 4, stk. 2 og EU-Domstolens afgørelse af 3. juli 2008 i sagen Kommissionen mod Irland, C-215/06, EU:C:2008:380, præmis 49-51.

Miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, omhandler de projekter,

som enten er omfattet af bilag 1, jf. § 15, stk. 1, nr. 1, screenet til konkret forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2, eller hvor bygherren har anmodet om at gennemføre en miljøvurderingsproces for et projekt omfattet af bilag 2, jf. § 15, stk. 1, nr. 3.

Lovens § 16 fastslår, at der skal foretages en screening med henblik på at fastslå, om det konkrete projekt kan forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet. Kravet om forudgående tilladelse i § 15, stk. 1, og screening efter § 16 omfatter derfor projekter, som forventes at have en væsentlig indvirkning på miljøet.

Dermed opfylder både § 15, stk. 1, og § 16 allerede formålet i VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, hvorefter projekter, som på grund af deres art, dimensioner eller placering skal undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkning på miljøet, inden der gives tilladelse.

Miljøvurderingslovens § 17 fastsætter ressortfordelingen mellem de respektive kompetente myndigheder med udgangspunkt i de projekter, som er omfattet af lovens bilag 1 og 2.

Miljøvurderingslovens § 18 fastslår, at bygherren før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 1 og 2 skal indgive en skriftlig ansøgning om projektet til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17. Såfremt bygherren ønsker, at et projekt omfattet af lovens bilag 2 skal undergå en miljøvurdering og ikke en screening, skal dette fremgå af ansøgningen til den kompetente myndighed, jf. stk. 2.

Miljøvurderingslovens § 21 fastsætter hjemmelen for den kompetente myndighed efter lovens § 17 til at træffe afgørelse om, hvorvidt bygherrens ansøgning om et projekt omfattet af bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse.

3.2.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen peger Kommissionen på, at henvisningen til projekternes "art, dimensioner eller placering" i artikel 2, stk. 1, ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, § 17, § 18, stk. 2, eller § 21, stk. 1, hvilket anses for at være en mangelfuld implementering.

3.2.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Miljø- og Fødevareministeriet vurdering, at Kommissionens kritik er en parallellæsning af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, sammenholdt med formuleringen af de nævnte bestemmelser, som alle omtaler en henvisning til lovens bilag 1 i forbindelse med ansøgning eller tilladelse.

Den danske regering er enig med Kommissionen i, at artikel 2, stk. 1, afspejler og understøtter formålet med miljøvurdering, nemlig at projekter, som på grund af deres art, dimen-

sioner eller placering skal undergives et krav om tilladelse, og at en vurdering af deres indvirkning på miljøet, skal ske inden der gives tilladelse. Artikel 2, stk. 1, henviser i 2. punktum, til artikel 4, som omhandler dels projekter omfattet af bilag 1, jf. artikel 4, stk. 1, dels projekter omfattet af bilag 2.

Denne sondring mellem de forskellige projekttyper afspejles i miljøvurderingslovens §§ 15 og 16. På den baggrund foreslås, at der i lovens § 15, stk. 1, § 17, stk. 1-4, samt § 21, stk. 1, indsættes en præcisering af, at der er tale om projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

3.3. Bygherrens ansøgning om projektet – herunder miljøkonsekvensrapporten

3.3.1. Gældende ret

Som allerede redegjort for under afsnit 3.2.1. følger det af miljøvurderingslovens § 18, at det er bygherren, som udarbejder ansøgningen om projektet, uanset om projektet er omfattet af lovens bilag 1 eller 2. Såfremt en bygherre ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal gennemgå en miljøvurdering, skal bygherren anføre dette i ansøgningen til den kompetente myndighed.

I tilknytning til § 18 fastsætter lovens § 19 de oplysninger, som bygherrens ansøgning skal indeholde, når det vedrører et projekt omfattet af lovens bilag 2. Miljøvurderingslovens § 19 er en implementering af VVM-direktivets artikel 4, stk. 4.

Af lovens § 19, stk. 1, fremgår det, at ansøgningen om en screeningsafgørelse, jf. lovens § 21, bl.a. skal indeholde oplysninger om projektets potentielle indvirkning på miljøet, jf. lovens bilag 5, og tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt.

Lovens bilag 5 er en implementering af VVM-direktivets bilag II. A., som fastlægger minimumskravene til bygherrens ansøgning.

Derudover kan bygherren også fremlægge en beskrivelse af projektets særkender eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, jf. § 19.

Miljøvurderingslovens § 20, stk. 1 og 2, beskriver omfanget og indholdet af de oplysninger, som bygherren skal fremlægge i miljøkonsekvensrapporten som led i miljøvurderingen af et projekt. Det er bygherren, der har ansvaret for udarbejde miljøkonsekvensrapporten. Rapporten, der skal udarbejdes af kvalificerede og kompetente eksperter, jf. stk. 6, skal som det mindste have det indhold, som er beskrevet i lovens § 20, stk. 2. De oplysninger, som anvendes til at

beskrive og vurdere de relevante faktorer i lovens § 20, stk. 3, skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet, jf. lovens § 20, stk. 1, 2. pkt.

De oplysninger, som anvendes i rapporten, kan bygherrens rådgivere indhente hos kommunen, som skal stille relevante oplysninger til rådighed for bygherren i det omfang, kommunen er i besiddelse af sådanne.

Herudover har myndighederne en generel vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7 for at imødekomme informationsbehov. Myndighederne skal således i nødvendigt omfang yde vejledning og bistand til f.eks. bygherren. Derudover forefindes der allerede i dag en række databaser som f.eks. Danmarks Miljøportal, hvor relevante oplysninger kan indhentes.

3.3.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen finder Kommissionen, at kravet i VVM-direktivets artikel 4, stk. 4, om, at bygherren ved ansøgningen om et projekt omfattet bilag 2 skal fremlægge oplysninger om projekternes karakteristika, ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 19.

Kommissionen finder, at 1. pkt. i 2. afsnit i artikel 5, stk. 1, hvorefter rapporten skal "[...] indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder", ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 20.

Kommissionen peger også på, at VVM-direktivets artikel 5, stk. 4, om, at myndigheder, som måtte være i besiddelse af relevante oplysninger, stiller disse til rådighed for bygherren, ikke ses at være tilstrækkelig implementeret.

3.3.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Implementeringen af VVM-direktivets artikel 4, stk. 4, omfatter såvel lovens § 18 som § 19.

Med henblik på at imødegå fremtidig usikkerhed om rækkevidden af lovens § 18 og § 19, foreslås en opdeling af de to bestemmelser, således at lovens § 18 vil angå bygherrens ansøgning om tilladelse til et projekt omfattet af lovens bilag 1, og § 19 vil angå bygherrens ansøgning om vurdering af et projekt omfattet af lovens bilag 2.

I den forbindelse foreslås, at den gældende bestemmelse i § 18, stk. 2, som vedrører bygherrens mulighed for at ansøge om, at et projekt omfattet af lovens bilag 2, i stedet gennemgår en miljøvurderingsproces, som havde det været et projekt omfattet af bilag 1, ophæves og erstattes af et nyt stk. 4 i § 19, som foreslås nyaffattet.

De gældende krav til bygherrens ansøgning om tilladelse

til et projekt omfattet af lovens bilag 2 videreføres med en sproglig præcisering i bestemmelsens § 19, stk. 2, vedrørende projektets karakteristika for at imødekomme Kommissionens kritik. Præciseringen ændrer ikke på de gældende krav til bygherrens ansøgning, der allerede fremgår af lovens bilag 5.

For så vidt angår implementering af 1. punktum i 2. afsnit i artikel 5, stk. 1, hvorefter rapporten skal "[...] indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder", foreslås at affatte lovens § 20, stk. 3, 1. pkt. således, at det udtrykkeligt fastsættes, at miljøkonsekvensrapporten skal indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder. Vedrørende indsættelsen af begrebet "en begrundet konklusion" henvises i øvrigt til afsnit 3.4. nedenfor.

Med henblik på at imødekomme Kommissionens kritik om at stille oplysninger til rådighed for bygherren foreslås i et nyt § 20, stk. 7, i overensstemmelse med den gældende retstilstand, udtrykkeligt at fastsætte, at myndigheden skal stille relevante miljøoplysninger til rådighed for bygherrens udarbejdelse af miljøkonsekvensrapporten, såfremt myndigheden er i besiddelse af sådanne.

3.4. Myndighedens udtalelse og afgørelse om afgrænsning af bygherrens miljøkonsekvensrapport

3.4.1. Gældende ret

I miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, defineres miljøvurderingsprocessen af et konkret projekt gennem de vigtigste stadier eller trin i processen (litra a-e).

Efter miljøvurderingslovens § 23 skal den kompetente myndighed afgive en udtalelse om afgrænsning af bygherrens miljøkonsekvensrapport for projekter på, mens det er bygherren, der skal anmode om udtalelsen for projekter på havområdet. Myndigheden kan dog undlade at afgive en udtalelse i sådanne tilfælde, såfremt myndigheden vurderer, at det vil være ubetænkeligt, jf. lovens § 23, stk. 3.

Grundlaget for udtalelsen forudsættes at være bygherrens ansøgning. Derudover kan inddrages eventuelle kommentarer og forslag, som måtte være kommet ind under høringen af offentligheden og de berørte myndigheder, jf. miljøvurderingslovens § 35, stk. 1, nr. 2. Myndighedens udtalelse om afgrænsningen af miljøkonsekvensrapporten er ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand, da den ikke endeligt fastslår bygherrens retsstilling men er en hjælp til fokusering af miljøkonsekvensrapportens indhold. Selvom myndigheden har afgivet udtalelsen, vil myndigheden fortsat have mulighed for at anmode bygherren om supplerende oplysninger, jf. miljøvurderingslovens § 24, stk. 1.

Miljøkonsekvensrapporten i en miljøvurdering af et konkret projekt er som udgangspunkt det samlede grundlag for den kompetente myndigheds selvstændige vurdering af projektet og dermed den afgørelse, som myndigheden skal træffe efter lovens § 25 om, hvorvidt det ansøgte projekt kan tillades.

Efter miljøvurderingslovens § 25, stk. 1, 1. pkt., skal myndigheden træffe afgørelse om, hvorvidt et ansøgt projekt kan tillades eller ej. Efter § 25, stk. 1, 2. pkt., skal afgørelsen træffes på grundlag af bygherrens ansøgning, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger og resultatet af de høringer, der er foretaget.

Miljøvurderingslovens § 27, stk. 1, fastsætter, hvilket indhold myndighedens afgørelse om at tillade et ansøgt projekt skal have. Afgørelsen skal indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

3.4.2. Åbningsskrivelsen

Kommissionen finder, at den kompetente myndigheds 'begrundede konklusion' skal fremgå direkte af definitionen på miljøvurderingsprocessen, jf. direktivets artikel 1, stk. 2, litra g), nr. v).

Kommissionen peger på, at definitionen i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, litra d og e, ikke indeholder en omtale af 'den begrundede konklusion', hvilket kan forstås således, at den kompetente myndighed ikke skal tage selvstændig stilling til det ansøgte projekt og at denne selvstændige stillingtagen derfor ikke indarbejdes i den konkrete afgørelse.

Den manglende tilføjelse til definitionen i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, litra e, får efter Kommissionens opfattelse betydning for implementeringen af flere bestemmelser i miljøvurderingsloven. Dette kritikpunkt gentages i åbningsskrivelsen for bestemmelserne i miljøvurderingslovens § 20, se også oven for afsnit 3.3. og §§ 25 og 27.

I åbningsskrivelsen bemærker Kommissionen videre, at det ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 23, at myndighedens afgrænsningsudtalelse, jf. direktivets artikel 5, stk. 2, 1.pkt., afgives under hensyntagen til de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet.

Kommissionen finder, at implementeringen af artikel 8 a, stk. 1, i miljøvurderingslovens § 27, stk. 1 og 2, ikke indebærer, at den kompetente myndigheds afgørelse om at tillade projektet skal omfatte den begrundede konklusion, som er blevet draget i løbet af miljøkonsekvensvurderingsprocessen, jf. artikel 8 a, stk. 1, litra a). Dette problem hænger også sammen med den ukorrekte gennemførelse af artikel 1,

stk. 2, litra g), nr. v). Kommissionen finder derfor, at dette stykke ikke er gennemført korrekt.

3.4.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kommissionens kritik giver ikke anledning til ændringer af den gældende retstilstand, men alene ændringer, som har til formål at anvende en mere direktivnær formulering. Derfor foreslås det, at det i miljøvurderingslovens § 23 tilføjes, at myndighedens afgrænsningsudtalelse udarbejdes under hensyntagen til de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet.

Ministeriet har ligeledes overvejet, om Kommissionens kritik vedrørende inddragelsen af 'den begrundede konklusion' gav anledning til, om afgørelsesbegrebet skulle beskrives mere udførligt.

Udgangspunktet i miljøvurderingsloven er, at afgørelsesbegrebet er det samme som det, der anvendes i forvaltningsloven, og at der med miljøvurderingsloven ikke ønskes indført en særskilt forvaltningsretlig regulering.

Det foreslås, at definitionen i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, litra d, ændres, således at det præciseres, at bestemmelsen regulerer den del af afgørelsen, som vedrører myndighedens begrundede konklusion, at § 5, nr. 5, litra e, og § 25, stk. 1, 2. pkt., ændres, således at det udtrykkeligt fremgår, at myndighedens afgørelse bl.a. skal træffes på baggrund af myndighedens begrundede konklusion. Endelig foreslås, at § 27, stk. 1, ændres, således at det udtrykkeligt fremgår, at myndighedens afgørelse skal omfatte den begrundede konklusion.

Med de foreslåede ændringer foretages der ikke udvidelser af myndighedernes forvaltningsretlige forpligtelser efter miljøvurderingsloven med tilknytning til endelige afgørelser og deres indhold.

3.5. Vilkår og overvågning i tilladelsen

3.5.1. Gældende ret

Miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, og § 28, stk. 1, regulerer samlet set den kompetente myndigheds mulighed for at fastsætte vilkår i en tilladelse efter lovens § 25.

Efter § 27, stk. 2, kan myndigheden stille vilkår for tilladelser, jf. stk. 1, med henblik på opfyldelse af lovens formål og inden for dens anvendelsesområde.

Af bemærkningerne til lovens § 27, stk. 2, jf. lovforslag nr. L 147 af 3. marts 2016 Forslag til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), fremgår det, at de fastsatte vilkår skal være proportionale med projektets art, placering og dimensioner samt omfanget

af dets indvirkning på miljøet. Det forudsættes, at vilkår også kan vedrøre bygherrens almindelige overvågning af projektets indvirkning på miljøet.

Miljøvurderingslovens § 28, stk. 1, fastsætter, at i de tilfælde, hvor projektet vil have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden stille vilkår i tilladelsen for bygherrens overvågning heraf.

Vilkårene angår overvågningen af de foranstaltninger, som bygherren skal gennemføre med henblik på at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere de væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Overvågningen kan kræves i de faser, hvor det er relevant, dvs. anlægs- og driftsfasen, men også nedrivningsfasen kan være relevant. Det fremgår af bemærkningerne til § 28, stk. 1, jf. lovforslag nr. L 147 af 3. marts 2016 Forslag til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), at omfanget, indholdet og den tidsmæssige udstrækning af sådanne overvågningsforanstaltninger skal være proportionale med projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkning på miljøet. Eksisterende overvågningsordninger i national eller EU-lovgivning kan anvendes til opfyldte overvågningen.

Miljøvurderingslovens § 28, stk. 2, giver myndigheden mulighed for at genoptage en afgørelse efter § 25 og om nødvendigt at meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet eller projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen.

Efter miljøvurderingslovens § 28, stk. 3, kan miljøministeren fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen. Hjemmelen er ikke udnyttet.

Miljøvurderingslovens § 27, stk. 1, som foreslås nyaffattet, fastsætter, hvilket indhold myndighedens afgørelse om at tillade et ansøgt projekt skal have. Miljøvurderingslovens § 27, stk. 3, fastsætter, at såfremt myndigheden træffer afgørelse om at nægte tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne hertil i afgørelsen.

3.5.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen peger Kommissionen på, at VVM-direktivets artikel 8 a, stk. 4, tilsyneladende ikke er implementeret korrekt.

Kommissionen hæfter sig ved, at § 27, stk. 2, og § 28, stk. 1, tilsyneladende ikke sikrer, at projektets særkender reelt gennemføres, og procedurerne for overvågning fastlægges ikke. Ligeledes fremgår det ikke, at vilkår om overvågningsparametre og varighed skal være rimelige.

3.5.3. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter dansk forvaltningsret kræver det ikke særlig hjemmel for en myndighed til at stille vilkår i en tilladelse, som myndigheden udsteder. Efter dansk forvaltningsret gælder ligeledes, at de vilkår, som myndigheden stiller i en tilladelse, skal være lovlige, saglige og proportionale.

I forlængelse heraf har Miljø- og Fødevareministeriet overvejet udformningen af miljøvurderingslovens §§ 27 og 28. § 27 fastsætter hovedsageligt indholdet af myndighedens afgørelse, herunder fastsættelse af vilkår.

Miljøvurderingslovens § 28, stk. 1 fastsætter krav om overvågning, hvis projektet kan forventes at have en væsentlig negativ indvirkning på miljøet, og stk. 3, fastsætter en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om overvågning. Endelig giver § 28, stk. 2, hjemmel til at tilbagekalde eller genoptage en afgørelse efter lovens § 25, stille supplerende/andre vilkår og nedlægge forbud/meddele påbud i visse tilfælde. På baggrund af ovenstående foreslår ministeriet for at imødekomme Kommissionens kritik at præcisere og ændre bestemmelserne om fastsættelse af vilkår samt om myndighedens muligheder for at tilbagekalde/genoptage tilladelsen. I den forbindelse foreslås at omstrukturere §§ 27 og 28.

Det foreslås i den forbindelse, at ændre § 27, stk. 1, således at det udtrykkeligt fastsættes, at afgørelsen skal omfatte den begrundede konklusion, samt indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, som bygherren skal gennemføre og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Med de foreslåede ændringer af § 27, stk. 2, præciseres, at vilkår skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. Endvidere foreslås det ligeledes i stk. 2, at overvågningsforanstaltninger og deres omfang og varighed skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger. Endvidere foreslås i et nyt stk. 3, at myndigheden, hvis projektet forventes at få væsentlige skadelige indvirkninger, vil skulle stille vilkår om bygherrens overvågning heraf. Bestemmelsen erstatter den gældende § 28, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse i § 27, stk. 4, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 3, som angår de tilfælde, hvor myndigheden træffer afgørelse om ikke at tillade et projekt. Endelig foreslås et nyt stk. 5, hvorved miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen. Den foreslåede bestemmelse erstatter § 28, stk. 3.

På den baggrund foreslås det at ændre § 28, som efter forsla-

get herefter alene vil regulere myndighedens muligheder for at genoptage, herunder tilbagetage, tilladelsen.

Det foreslås i den forbindelse ved et nyt nr. 3 at udvide mulighederne for genoptagelse, således at myndigheden også får mulighed for at genoptage en afgørelse efter § 25 og om nødvendigt kan meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis projektets skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved myndighedens meddelelse af tilladelse. Udvidelsen er allerede i dag en del af bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 41 a.

Den foreslåede § 28 vil i lighed med den gældende bestemmelse ikke finde anvendelse på de projekter, der vedtages ved en anlægslov.

3.6. Undtagelser for miljøvurdering

3.6.1. Gældende ret

Miljøvurderingslovens § 4 indeholder lovens undtagelsesbestemmelser, for så vidt angår konkrete projekter. Efter lovens § 4, stk. 1, kan projekter eller dele af projekter, der alene tjener et nationalt forsvarsformål eller alene tjener et civilt beredskabsformål, undtages en screening/miljøvurdering, hvis forsvarsministeren vurderer, at dette vil skade disse formål.

Miljøvurderingslovens § 4, stk. 2, fastsætter, at reglerne om offentlig høring, jf. § 35, ikke finder anvendelse på projekter, der vedtages i enkeltheder ved lov, dvs. anlægslove, da høringen af Folketinget erstatter den offentlige høring. Ud over, at høringer af offentligheden kan undlades, indebærer det også, at der ikke skal meddeles miljøvurderingstilladelse efter miljøvurderingslovens § 25 til et projekt, idet Folketingets vedtagelse af anlægsloven træder i stedet herfor. I øvrigt gælder miljøvurderingslovens øvrige bestemmelser om udarbejdelse af en miljøvurdering og udformningen af den tilladelse, som skal indarbejdes i anlægsloven.

Miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, fastsætter, at loven ikke finder ikke anvendelse på projekter eller dele af projekter eller dele af projekter, som i anden lovgivning er undtaget fra loven.

Bestemmelsen vedrører projekter, som ellers ville være omfattet af miljøvurderingsloven, men som reguleres i anden lovgivning. I så fald skal det fremgå udtrykkeligt af denne anden lovgivning, at reguleringen er undtaget miljøvurderingsloven. Formålet med bestemmelsen er at undgå dobbeltregulering og uklarheder om lovvalg ved miljøvurderingsprocessen for konkrete projektyper.

Miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, forudsætter således, at det er processen for miljøvurderingen af konkrete projektyper, der reguleres i anden lovgivning, hvilket er forskelligt fra de tilfælde, hvor projektypen og hele eller hovedparten af miljøvurderingsprocessen er omfattet af miljøvurderingsloven,

jf. således hjemmelen til at fastsætte særskilte procesregler i miljøvurderingslovens § 4, stk. 4.

Miljøvurderingslovens § 4, stk. 4, er en hjemmelsbestemmelse for miljøministeren til – efter forhandling med vedkommende minister – at fastsætte regler, der fraviger lovens bestemmelser om projekter på havområdet. Hjemmelsbestemmelsen er blevet anvendt til at videreføre processer i anden lovgivning f.eks. råstofindvinding på havet, som afviger fra de i miljøvurderingsloven fastsatte. Forudsætningen for at anvende hjemmelen er, at de pågældende ordninger er i overensstemmelse med VVM-direktivet.

3.6.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen peger Kommissionen på, at bestemmelsen i miljøvurderingslovens § 4, stk. 2, der omhandler projekter, der i enkeltheder vedtages ved anlægslove, ikke udtrykkelig indeholder en henvisning til, at lovens formål skal overholdes, jf. VVM-direktivets artikel 2, stk. 5.

For så vidt angår miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, peger Kommissionen på, at bestemmelsen kan fortolkes som, at projekter helt kan undtages fra loven.

Endelig peger Kommissionen på, at VVM-direktivets artikel 2, stk. 4, hvorefter medlemsstaterne i undtagelsestilfælde kan fritage et konkret projekt helt eller delvist fra de i direktivet fastsatte bestemmelse på visse betingelser, ikke er implementeret i dansk ret. Hvis Danmark ønsker at gøre brug af bestemmelsen, skal den gennemføres i national lovgivning.

3.6.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at præcisere miljøvurderingslovens § 4, stk. 2, således at det fremgår, at lovens formål skal overholdes, såfremt et projekt ønskes vedtaget i enkeltheder ved en særlig lov (anlægslov). Det fremgår af bestemmelsen, at de offentlige høringer kan undlades, idet de overtages af behandlingen i Folketinget. Dette gælder dog ikke høringer af berørte stater over grænseoverskridende miljøpåvirkninger.

I forlængelse heraf er det vurderingen, at grundlovens § 21 er hinder for, at det i miljøvurderingslovens § 38, stk. 1 og 2, nævnte krav om samtykke fra miljøministeren, kan opretholdes for projekter, der ønskes vedtaget i enkeltheder ved en særlig lov. Undtagelsen foreslås afspejlet med en ny bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38, stk. 3.

Det foreslås ligeledes at ændre miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, således at det vil fremgå tydeligt, at det er projekter omfattet af loven, dvs. lovens bilag 1 og 2, der er nævnt i bestemmelsen. Derved opretholdes formålet med bestemmelsen, som er, at der ikke opstår huller i implementeringen af VVM-direktivet, eller at der opstår tilfælde, hvor den samme proces reguleres samtidig efter flere love (dobbel-

implementering). Med den foreslåede ændring foretages der ikke ændringer af gældende ret men alene en mere præcis formulering af bestemmelsen.

Miljø- og Fødevareministeriet har overvejet, om VVM-direktivets artikel 2, stk. 4, skal implementeres.

Bestemmelsen vil give mulighed for at fritage et konkret projekt fra miljøvurderingsloven i »undtagelsestilfælde« og i stedet anvende en alternativ form for vurdering i sådanne tilfælde. Bestemmelsen har karakter af en undtagelsesbestemmelse, hvorfor der ikke kan indrømmes en undtagelse for en hel kategori af projekter. Den fastsætter også de proceduremæssige skridt, der skal tages, når undtagelsen gøres gældende. Den kræver også, at Kommissionen hvert år underretter Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bestemmelsen.

Bestemmelsen har ikke tidligere været implementeret, da den ansås for at være rettet til de pågældende myndigheder i medlemsstaterne og derfor ikke omfattet af implementeringsforpligtelsen. Kommissionen bemærker, at det er frivilligt for en medlemsstat at implementere bestemmelsen, men hvis medlemsstaten ønsker at gøre brug af undtagelsen, skal den være implementeret i national lovgivning. Det er regeringens ønske at anvende de undtagelsesmuligheder, som EU-lovgivningen giver mulighed for, hvorfor det foreslås at implementere bestemmelsen som § 4, stk. 4.

Af Kommissionens vejledning vedrørende anvendelsen af undtagelser i henhold til artikel 1, stk. 3, og artikel 2, stk. 4, og 5, i direktivet om vurdering af virkningerne på miljøet 2019/C 386/05 (herefter Kommissionens vejledning), pkt. 3.2. fremgår det, at ordlyden af den bestemmelse i den nationale lovgivning, som implementerer VVM-direktivets artikel 2, stk. 4, skal følge direktivets ordlyd så tæt som muligt af hensyn til retssikkerheden for at undgå en fravigelse af direktivets betingelser.

Derfor foreslås det at implementere VVM-direktivets artikel 2, stk. 4, så tæt på ordlyden i direktivet samt at bestemmelsen vil skulle administreres i overensstemmelse med de retningslinjer, som fremgår af Kommissionens vejledning herom.

3.7. Inhabilitet for myndigheder

3.7.1. Gældende ret

Miljøvurderingslovens § 40 har som helhed til formål at sikre, at de kompetente myndigheder for planer, programmer og projekter behandler sager om miljøvurdering på objektiv og saglig vis og ikke befinder sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt. Reguleringen i § 40 supplerer principperne i forvaltningsretten om myndighedsinhabilitet samt Folketingets Ombudsmands praksis vedrørende myndighedsinhabilitet. Det betyder, at de almindelige regler for henskydning af kompetence til en anden myndighed eller substitution med en anden myndighed finder anvendelse.

Bestemmelsen i miljøvurderingslovens § 40, stk. 1, fastsætter således, at en myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, ikke må udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der er sikret en funktionel opdeling af kompetencerne inden for myndigheden. Bestemmelsen i § 40, stk. 2, fastsætter, at en myndighed, der er bygherre for et projekt omfattet af denne lov, ikke må behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der er sikret en funktionel opdeling af kompetencerne inden for myndigheden.

§ 40 implementerer VVM-direktivets artikel 9 a, hvorefter de kompetente myndigheder efter stk. 1, i direktivet skal udføre de opgaver, der følger af direktivet, på objektiv vis og ikke befinder sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt.

Det følger videre af artikel 9 a, stk. 2, at såfremt den kompetente myndighed også er bygherren, skal der ske en passende adskillelse af uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af opgaverne. En passende eller funktionel adskillelse forudsættes i betragtning nr. 25 i VVM direktiv 2014/52/EU at kunne forebygge interessekonflikter.

Miljøvurderingsdirektivet har ikke en tilsvarende bestemmelse, men med EU-Domstolens afgørelse af 20. oktober 2011 i sagen Department of the Environment for Northern Ireland mod Seaport Ltd m.fl., (Seaport-dommen), C-474/10, EU:C:2011:681, præmis 43, skal der foretages en funktionel opdeling, hvis en myndighed har kompetence som både den planlæggende myndighed som den berørte myndighed, jf. miljøvurderingsdirektivets artikel 6, stk. 3.

Berørt myndighed defineres i miljøvurderingslovens § 5, nr. 3, således:

”En myndighed, som på grund af dens specifikke miljøansvar eller lokale og regionale kompetencer kan forventes at blive berørt af planens, programmets eller projektets indvirkning på miljøet, jf. § 31.”

En myndighed har rollen som berørt i lovens forstand, når myndigheden har et specifikt miljøansvar og/eller har lokale eller regionale kompetencer. Berørt kan også vedrøre myndighedens rolle som den myndighed, som skal godkende eller give samtykke, tilladelse, godkendelse eller dispensation. Navnlig sidstnævnte funktion kan medføre vanskeligheder, for så vidt angår tilrettelæggelsen af myndighedsopgaver som f.eks. den planlæggende myndighed eller den myndighed, der træffer afgørelse om tilladelse. Den ovenfor omtalte afgørelse fra EU-Domstolen, jf. Department of the Environment for Northern Ireland mod Seaport Ltd m.fl., (Seaport-dommen), C-474/10, EU:C:2011:681, forudsætter, at en myndighed kan opdeles i funktioner, således at der kan foretages en passende adskillelse af uforenelige funktioner. Dette supplerer dansk rets almindelige regler om håndtering af myndighedsinhabilitet forudsat, at der i forbindelse med sagsbehandlingen af den konkrete planlægning/afgørel-

se iagttages hensynene til parter og offentligheden. Se nærmere herom i lovforslagets specielle bemærkninger til § 40.

Definitionen af berørt myndighed er en implementering af såvel miljøvurderingsdirektivets artikel 6, stk. 3, som VVM direktivets artikel 6, stk. 1.

3.7.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen kritiserer Kommissionen for det første, at det ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 40, at myndigheden skal udføre sine opgaver på objektiv vis og ikke må befinde sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt, jf. VVM-direktivets artikel 9a, stk. 1, 1. afsnit. For det andet kritiserer Kommissionen, at § 40, stk. 2, ikke indeholder et absolut forbud mod, at en myndighed behandler en ansøgning om et projekt og træffer afgørelse herom, når samme myndighed også er bygherre. Til effektiv gennemførelse af direktivets bestemmelse forudsættes en præcisering af, hvordan den funktionelle adskillelse sikres.

3.7.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås i et nyt § 40, stk. 1, at præcisere, at en myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, eller som samtidig er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt omfattet af denne lov, skal varetage sine opgaver og beføjelser på objektiv vis. Det foreslås endvidere, at de gældende bestemmelser i miljøvurderingslovens § 40 affattes mere direktivnært, hvorfor ordene ’funktionel adskillelse’ foreslås ændret til ”en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner”.

Med henblik på at sikre hjemmel til at imødekomme kritikken fra Kommissionen om, at det ikke fremgår, hvordan en passende adskillelse foretages, foreslås det endvidere at bemyndige ministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke kriterier, der skal iagttages ved en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner. Det er hensigten, at kriterierne fastsættes, således at de vil kunne administreres af flere myndighedsniveauer inden for stat, kommune og regioner. Reglerne vil ikke ændre på de almindelige forvaltningsretlige regler og praksis om henskydning af kompetence og beslutning om substitution.

3.8. Ændring af myndighedskompetencen for kystnære havbrug

3.8.1. Gældende ret

Miljøvurderingsloven omfatter bl.a. intensivt fiskeopdræt, jf. lovens bilag 2, pkt. 1 f. Dette punkt omfatter havbrug og saltvandsdambrug på land med intensivt fiskeopdræt.

Intensivt fiskeopdræt i form af havbrug etableres på havet. Myndighedskompetencefordelingen på havområdet, som omfatter dansk søterritorium, dansk eksklusiv økono-

misk zone og dansk kontinentalsokkelområde, jf. anordning nr. 259 af 7. juni 1963 vedrørende udøvelsen af dansk højhedsret over den kontinentale sokkel, er fastsat i miljøvurderingslovens § 17, stk. 3. Heraf følger det, at miljøministeren som udgangspunkt er myndighed for behandling af projekter på havområdet omfattet af bilag 1 og 2, og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25. Som undtagelse hertil er kommunalbestyrelsen dog myndighed for behandling af projekter vedrørende kystbeskyttelsesforanstaltninger omfattet af § 3, stk. 2 og 3, i lov om kystbeskyttelse m.v. og intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten.

3.8.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Den 20. december 2019 oversendte ministeriet rapport om status og grundig gennemgang af havbrugsområdet til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg.

Rapporten indeholder bl.a. en beskrivelse af de retlige rammer, som gælder for havbrugsvirksomheder, herunder at myndighedskompetencen for havbrug i forhold til miljøgodkendelse og dertil hørende VVM er delt mellem stat (Miljøstyrelsen) og kommunerne. Kommunerne er således myndighed for havbrug, der ligger nærmere end 1 sømil fra kysten, mens Miljøstyrelsen er myndighed for de havbrug, der ligger mere end 1 sømil fra kysten. Det betyder i forhold til de eksisterende havbrug, at godkendelseskompetencen for de 19 havbrug er delt på 8 forskellige myndigheder, hvoraf de fleste kommuner kun har 1 havbrug, som foretager en årlig indberetning til miljømyndigheden og i løbet af en 3-årig tilsynsperiode modtager ét fysisk miljøtilsyn.

På baggrund af konklusionerne i rapport om status og grundig gennemgang af havbrugsområdet er der politisk ønske om at samle myndighedskompetencen for at træffe afgørelse om miljøgodkendelser til havbrug efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 hos Miljøstyrelsen, hvilket gennemføres ved at ændre myndighedskompetencen for havbrug i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1 og 2.

Dette politiske initiativ skal ses i lyset af, at Miljøstyrelsen i forvejen har overtaget myndighedsansvaret for placeringstilladelser til havbrugene fra Fiskerimyndighederne. Det må antages, at der opnås en vis synergi og effektivisering, hvis den samme myndighed behandler begge tilladelser. Der henvises til, at tilladelserne er indbyrdes afhængige, og at begge tilladelser udløser krav om hhv. habitatvurdering og iagttagelse af reglerne i miljøvurderingsloven.

Myndighedskompetencen til at foretage miljøvurderinger (VVM) af havbrugsprojekter efter miljøvurderingsloven svarer til myndighedskompetencen til at træffe afgørelse om miljøgodkendelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, jf. godkendelsesbekendtgørelsen bilag 2, pkt. I 203 og 206, jf. § 5, stk. 1 og 2. Dette skyldes, at miljøgodkendelse efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven erstatter VVM-tilladelse

efter lovens § 25, jf. lovens § 15, stk. 3, jf. § 9, nr. 2, i miljøvurderingsbekendtgørelsen. Den ansvarlige myndighed for hhv. miljøgodkendelse og miljøvurderinger af havbrugsprojekter bør derfor være den samme.

3.8.3. Den foreslåede ordning

Lovforslaget indebærer, at myndighedskompetencen til at foretage miljøvurderinger (VVM) af havbrugsprojekter samles hos staten ved Miljøstyrelsen, således at kommunalbestyrelsen ikke længere er VVM-myndighed for havbrugsprojekter, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten.

Myndighedskompetencen for havbrug kommer herefter fremadrettet til at følge hovedreglen i § 17, stk. 3, 1. pkt., og henhører derved i alle tilfælde under miljøministeren.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med politisk ønske om at samle myndighedskompetencen for at træffe afgørelse om miljøgodkendelser til havbrug efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 hos Miljøstyrelsen, hvilket kan gennemføres ved at ændre myndighedskompetencen for havbrug i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1 og 2.

Det er endvidere hensigten, at verserende sager om intensivt fiskeopdræt overføres til miljøministeren.

Lovforslaget har således til formål at sikre, at myndighedskompetencen til både at foretage miljøvurderinger (VVM) af havbrugsprojekter efter miljøvurderingsloven og at træffe afgørelse om miljøgodkendelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 fortsat følger hinanden, men at kompetencen fremadrettet samles hos staten ved miljøstyrelsen.

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

For den del af lovforslaget, som vedrører opfølgningen på Kommissionens åbningsskrivelse, foreslås en række præciseringer af de processuelle trin i miljøvurdering, som samlet set understøtter følgende verdensmål: Verdensmål 3 ved at sikre, at der tages hensyn til miljø- og sundhedsmæssige hensyn, når man planlægger potentielt forurenende erhvervsmæssige/økonomiske aktiviteter, og derved reducerer sundhedsfarer, verdensmål 7 ved at bidrage til regeringens energiplaner og -programmer samt politikker og lovgivning, der opfylder målene for vedvarende energi, verdensmål 8 ved at integrere hensyn til grøn økonomi i udviklingsplaner og gør produktionsmønstre mere bæredygtige, verdensmål 9 ved at understøtte udviklingen af mere bæredygtige alternativer og bedste tilgængelige teknologier, verdensmål 11 ved at forbedre planlægningen af byudvikling og styrke bæredygtig urbanisering og menneskelige bosættelser, verdensmål 12 ved at reducere relaterede miljøpåvirkninger af erhvervsmæssige/økonomiske aktiviteter, verdensmål 13 ved at sikre integration af klimaændringsdæmpende og tilpasningsmæssige tiltag i national planlægning, strategier og

politikker, verdensmål 15 ved at beskytte biodiversitet og naturlige levesteder og verdensmål 16 ved at gøre beslutningstagningen om erhvervsmæssige/økonomiske aktiviteter mere inkluderende, deltagende og repræsentativ.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 8 om Klima- og miljømæssige konsekvenser.

5. De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Kommunerne

Ministeriet vurderer, at lovforslag om ændring af miljøvurderingsloven ikke indebærer økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for kommunerne.

Ministeriet vurderer, at lovforslag om ændring af husdyrbrugloven ikke indebærer økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for kommunerne, idet den gældende retsstilling, som følger af lovens regler, videreføres med mindre præciseringer, herunder har ændringsforslaget til formål at sikre en ensretning af lovgivningen på området. Ministeriet henviser til, at lovforslaget alene indebærer en præcisering af bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, mens § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden, ophæves med henblik på at blive videreført i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. De nye regler i bekendtgørelsen til gennemførelse af VVM-direktivet vil blive fastsat under hensyntagen til Kommissionens åbningsskrivelse og besvarelsen heraf. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at de nye regler i bekendtgørelsen ikke vil ændre kommunens nuværende forpligtelser og opgaver i husdyrreguleringen.

Forslaget om ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, hvorved myndighedskompetencen for havbrug, som er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, flyttes fra kommunerne til staten, indebærer, at kommunerne fritages for eksisterende myndighedsopgaver. Dermed reduceres kommunernes samlede administrative ressourceforbrug forbundet med VVM-opgaver på havbrugsområdet.

5.2. Regionerne

Ministeriet vurderer, at lovforslag om ændring af miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven har ingen økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for regionerne.

5.3. Staten

Med lovændringen overtager Miljøstyrelsen miljøvurderingsmyndighed for alle havbrug uanset afstanden til kysten, således at miljøvurderinger for 12 havbrug flyttes fra kommunerne til staten. Der er ikke samlede merudgifter ved ændringen, men ved overflytningen skal kommunerne kompensere staten for at overtage opgaven. Det vurderes, at kompensationen kan være på op til 0,9 mio. kr. pr. år i 2021 og 2022. Størrelsen vil afhænge af, i hvilket omfang

kommunerne tidligere har gennemført miljøvurderinger af de enkelte havbrug i forbindelse med udarbejdelse af miljøgodkendelser. Det vurderes videre, at der kan være udgifter i størrelsesorden 0,1 – 0,2 mio. kr. om året som følge af miljøvurderinger af nye ansøgninger, som staten skal kompenseres for. Økonomien skal forhandles med Kommunerne Landsorganisation. Dette forventes at ske som led i en samlet DUT-forhandling af samlingen af miljømyndighedsopgaverne i staten.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslag om ændring af miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven giver alene anledning til mindre præciseringer og dermed ingen reelle ændringer i den nuværende retstilling. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer derfor, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslag om ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, hvorved myndighedskompetencen for havbrug, flyttes til staten, er ikke forbundet med økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klima- og miljømæssige konsekvenser

De foreslåede ændringer af miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven vedrørende gennemførelsen af VVM-direktivet indebærer alene mindre ændringer og præciseringer af regler, som primært retter sig mod myndighederne. Forslagene har derfor ingen klimamæssige eller miljømæssige konsekvenser, idet forslaget ikke ændrer på grænseværdier m.v. og dermed fastholdes miljøbeskyttelsen på samme niveau som i dag.

Ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, indebærer, at myndighedskompetencen for havbrug, som er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, flyttes fra kommunerne til staten ved Miljøstyrelsen. Ændringen angår således alene fordeling af myndighedsopgaver mellem kommune og stat, og indebærer dermed ikke ændringer, som kan være forbundet med klimamæssige eller miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget til ændring af miljøvurderingsloven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 bortset fra projekter om intensiv husdyravl.

Derudover implementerer ændringen af miljøvurderingsloven dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 7. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet.

Forslaget til ændring af husdyrbrugloven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 for så vidt angår projekter om intensiv husdyravl.

Lovforslaget til ændring af husdyrbrugloven fremsættes som opfølgning på den hidtidige implementering af VVM-direktivet i husdyrreguleringen i hhv. husdyrbrugloven og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen og som følge af Kommissionens åbningsskrivelse. Lovforslaget har således – uanset at Kommissionens åbningsskrivelse ikke omfatter husdyrreguleringen – til formål at sikre, at husdyrreguleringen imødekommer kommissionens kritikpunkter i overensstemmelse med Danmarks besvarelse heraf. Herved sikres det også, at husdyrreguleringen fortsat afspejler den forståelse og fortolkning af VVM-direktivet, der følger af miljøvurderingsloven.

Ministeriet vurderer, at lovforslag om ændring af husdyrbrugloven ikke ændrer den gældende retsstilling. Lovforslaget viderefører således retsstillingen med mindre præciseringer. Ministeriet henviser til, at ændringsforslaget har til formål at sikre en ensretning af lovgivningen på området. Ministeriet henviser også til, at lovforslaget alene indebærer en præcisering af bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, mens § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden, ophæves med henblik på at blive videreført i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. De nye regler i bekendtgørelsen til gennemførelse af VVM-direktivet vil blive fastsat under hensyntagen til Kommissionens åbningsskrivelse og besvarelsen heraf.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 24. juni 2020 til den 20. august 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Miljøstyrelsen, Kystdirektoratet, Energistyrelsen, Transportministeriet, Banedanmark, Vejdirektoratet, Trafik, bygge- og Boligstyrelsen, Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, HK-Kommunal Miljøudvalg, 3F – Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske, Videnskaber (ATV), Akademikernes Centralorganisation, Akademirådet, Andelsboligforeningernes, Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arkitektforeningen, Asfaltindustrien, BatteriForeningen, Bekæmpelsesmiddelrådets medlemmer, Benzinforhandlerne Fælles Repræsentation, Biologiforbundet, BL – Danmarks almene Boliger, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforenin-

gen for Decentral Kraftvarme, Bryggeriforeningen, By & Havn, Bygge- Anlægs- og Trækartellet, Byggeskadebogen, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, Bygningskultur Danmark, Bæredygtigt Landbrug, Center for Fiskeri, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO-industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), COOP Danmark, COWI A/S, DAKOFA (Dansk Kompetencecenter for Affald), DAKOFO DANAK, Danishfurniture.dk, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Arbejdsgiverforening, Danmarks Cykel Union, Danmarks Farve- og Limindustri, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Vækstråd, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arkitektur Center, Dansk Autogenbrug, Dansk Bilbranche Råd, Dansk Blindesamfund, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Bygningsinspektørforening, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Camping Union, Dansk Cyklistforbund, Dansk Design Center, Dansk Detail, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk ErhvervsFremme, Dansk Firmaidræt, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Jagt- & Skovbrugsmuseum, Dansk Journalistforbund, Dansk Juletræer, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Magisterforening, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Mode og Textil, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pattedyrforening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Producentansvarssystem (DPA-system), Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Rideforbund, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Solvarme Forening, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Dansk Træforening, Dansk Træinformation, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Boligadvokater, Danske Boligadvokater, Danske Døves Landsforbund, Danske Falkejagtklub, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Kloakmestre, Danske Landskabsarkitekter, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Medier, Danske Museer, Danske Rederier, Danske Revisorer, Danske Råstoffer, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Tegl, Danske Træindustrier, Danske Udlejere, Danske Vandløb, Danske Vandværker, DANVA, De Kulturhistoriske Museer i Holstebro Kommune, Strandingsmuseum St. George, De Samvirkende Købmænd, DELTA, Den Danske dommerforening, Den Danske Dyrlægeforening, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Nationalkomité for Geologi, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Fjerkræråd, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DI Digital, DIGI-TV, DJØF, DR, att. : DR Jura Politik og Strategi, DS Håndværk & Industri, DTL - Danske Vognmænd, Dyrenes Beskyttelse, Ejendom Danmark, Elretur, Emballageindustrien, Energinet.dk, Energy Supply, Erhvervslejernes Landsorganisation, ESH Foreningen for Elektro Hyper Sensitive, FAB – Foreningen af byplanlæggere, Feriehusudlejernes Branche-

forening, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbundet Arkitekter og Designere, FORCE Technology, Forenede Danske Antenneanlæg (FDA), Foreningen af Biotechnologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Bæredygtige Byer og Bygninger, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Varmforzinkere, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Fredningsnævnsmænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen Bevaringsværdige Bygninger, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Dansk Møbelindustri, Foreningen for Dansk Internet Handel, Forsyningstilsynet, Fortum Waste Solutions, Fredningskomiteen Lillebælt v/Bjørn Bennike, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, FTVS – Fællesrådet for tv-sendesamvirker i Danmark, Gaz-System, Genanvend Biomasse, GEUS, GI – Genvindingsindustrien, Godkendt Teknologisk Service – GTS, Grakom, Green Network, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, HedeDanmark, Hedeselskabet, Herregårdsjægerne, HK Danmark / HK Handel, HOFOR, HORESTA, Høreforeningen, Ingeniørforeningen IDA, Institut for Center Planlægning, ICP A/S, Institut for menneskerettigheder, International Transport Danmark (ITD), Klagenævnet for Ejendomsformidling, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Konpa, KORA, Kosmetik & Hygiejne Branchen, Kunstakademiets Arkitektskole, Kyst, Land & Fjord, LandBoUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyrådet, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen Danske Fugleforeninger, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen for Gylleramte, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Praktisk Økologi, Lejernes Landsorganisation i Danmark, LO (Landsorganisationen i

Danmark), Lægeforeningen, Lægemiddelindustriforeningen (LIF), Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Marine Ingredients Denmark, Mejeriforeningen, Miljøteknisk Brancheforening, Moesgård Museum, MORTALIN Brancheforeningen for kommunal skadedyrsbekæmpelse, Mærsk olie & Gas A/S, Nationalpark Kongernes Nordsjælland, sekretariatet, Nationalpark Mols Bjerger, sekretariatet, Nationalpark Skjoldungernes Land, sekretariatet, Nationalpark Thy, sekretariatet, Nationalpark Vadehavet, sekretariatet, Natur og Ungdom, NOAH, Nord Stream 2 AG, Nordicom, Nordisk konservatorforbund, Nordjyllands Kystmuseum, Novo Nordisk A/S, olie Gas Danmark, Orbicon, Parcelhusejernes Landsforening, Plastindustrien, Praktiserende Landinspektørers Forening, Pressens Fællesindkøb, Rambøll Danmark, RealDania, Realkreditnævnet, ReturBat, Rigsrevisionen, Rådet for Danske Campister, Rådet for Sikker Trafik, Rådet for Større Badesikkerhed, Sammenslutningen af Danske Småøer, SEGES, Skovdyrkerne, Skydebaneforeningen Danmark, SMV Danmark, Småskovforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Turisterhvervets Samarbejdsforum, Uniscrap, Verdens Skove, Verdensnaturfonden (WWF), Videnscenter for Husdyrgødnings- og Biomasseteknologi, Vikingeskibsmuseet, Visit Denmark, Wind Denmark, Ældresagen, Øhavsmuseet, Økologisk Landsforening, Ørsted, Ålborg Portland, Arkitektskolen Aarhus, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Tekniske Universitet, DCA – Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, Helle Tegner Anker, Københavns Universitet, Københavns Universitet Peter Pagh, Københavns Universitet, RUC – Roskilde Universitetscenter, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Statens Byggeforskningsinstitut (Aalborg Universitet), Syddansk Universitet, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
De økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommunernes samlede administrative ressourceforbrug forbundet med VVM-opgaver på havbrugsområdet estimeres at udgøre årligt op til 0,9 mio. kr. i 2021 og 2022. Dertil forventes årlige udgifter i forbindelse med nye ansøgninger på i størrelsesorden 0,1 – 0,2 mio. kr. Kompensation for udgifterne overføres sammen med opgaven til staten.	Ingen for regioner. Statens øgede ressourceforbrug forbundet med VVM-opgaver på havbrugsområdet estimeres at svare til kommunernes udgifter dvs. årligt op til 0,9 mio. kr. i 2021 og 2022. Dertil forventes årlige udgifter i forbindelse med nye ansøgninger på i størrelsesorden 0,1 – 0,2 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget er ikke forbundet med implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner eller med selvstyremæssige konsekvenser for kommunerne.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser	Ingen.	Ingen.

konsekvenser for erhvervsli- vet		
Administrative konse- kvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ændring af miljøvurderingsloven og husdyrbruglo- ven indebærer alene mindre ændringer og præcise- ringer af regler, som primært retter sig mod god- kendelsesmyndigheden, kommunalbestyrelsen. Forslaget har derfor ingen klima- og miljømæssige konsekvenser, idet også miljøbeskyttelsen fasthol- des på samme niveau som i dag.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. decem- ber 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014. Derudover implementerer ændringen af miljøvurderingsloven dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 7. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet.	
Er i strid med de fem principper for imple- mentering af erhvervs- rettet EU-regulering / Går videre end mini- mumskrav i EU-regule- ring (sæt X)	Ja	Nej X

Til § 1

Til nr. 1. (§ 1, stk. 2)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, fastsætter, hvad formålet med en miljøvurdering er af planer, programmer og konkrete projekter: at offentligheden inddrages i forbindelse med den brede faglige vurdering af planens, programmets eller projektets indvirkning på miljøet. Inddragelse af offentligheden skal forstås bredt, således at det omfatter såvel møder og offentliggørelse oplysninger og anden information om et udkast til en plan, et program eller et ansøgt konkret projekt samt egentlige høringer over sådanne. Såvel myndigheder som bygherrer forestår allerede i dag en oplysningsvirksomhed af offentligheden før de respektive høringsperioder for udkast til henholdsvis planer, programmer og ansøgte konkrete projekter.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, således at der efter »der under inddragelse af offentligheden« indsættes »så tidligt som muligt og forud for, at myndighe- den træffer afgørelse om planen, programmet eller projek- tet«.

Det vil herefter være således, at offentligheden skal inddra- ges så tidligt som muligt og forud for, at myndigheden træffer afgørelse om, hvorvidt et udkast til en plan eller et program kan godkendes eller vedtages eller hvorvidt et ansøgt konkret projekt skal tillades eller ej. Den foreslåede ændring vil angå såvel planer og programmer som konkre- te projekter, da kravet om tidlig inddragelse af offentlighe- den gælder i begge tilfælde, jf. Europa-Parlamentets og Rå- dets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, EF-Tidende 2001, nr. L 197, side 30 (herefter miljøvurde- ringsdirektivet) betragtning 18 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirk- ning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1 (herefter VVM-direktivet) artikel 6, stk. 2 og 3.

Den foreslåede ændring sikrer således, at implementeringen af VVM-direktivets artikel 6, stk. 2, tilrettes i overensstem-

melse med direktivets ordlyd samt EU-Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.1.2.-4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand på området for inddragelse af offentligheden i miljøvurdering præciseres, således at det tydeligt fremgår, at offentligheden inddrages så tidligt som muligt. Konsekvensen er, at en orientering af offentligheden på et tidligere tidspunkt end iværksættelsen af den første høring, kan være nødvendig med henblik på at sikre jf. VVM-direktivets artikel 6, stk. 7.

Det seneste tidspunkt, hvorefter offentligheden vil skulle informeres senest parallelt med høringen over miljørapporten og udkastet til planen eller programmet, jf. det foreslåede § 32, stk. 3, nr. 3, se bemærkningerne til den foreslåede affattelse af miljøvurderingslovens § 32 i lovforslagets § 1, nr. 24. For ansøgte konkrete projekter vil offentligheden senest skulle informeres parallelt med høringen over afgrænsningen af projektet, jf. det foreslåede § 35, stk. 3, nr. 2, eller for de tilfælde, hvor der ikke gennemføres en afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, høringen over miljøkonsekvensrapport, jf. § 35, stk. 3, nr. 3, se bemærkningerne til den foreslåede affattelse af miljøvurderingslovens § 35 i lovforslagets § 1, nr. 25.

Til nr. 2. (§ 4, stk. 2-4)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 4 har til formål at samle de bestemmelser, som i forskellige relationer giver mulighed for at fravige lovens bestemmelser. De fastsatte muligheder for at fravige miljøvurderingslovens bestemmelser efter miljøvurderingslovens § 4, stk. 2 og 3, er muligheden for at fritage høring af offentligheden efter miljøvurderingslovens regler, hvis et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 vedtages i enkeltheder ved en særlig lov (anlægslov), jf. stk. 2, og muligheden for udtømmende at implementere og dermed regulere hele eller dele af projekter omfattet af lovens bilag 1 eller 2 i anden lovgivning, jf. stk. 3.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 4, stk. 2, fastsætter, at lovens bestemmelser om offentlig høring, jf. § 35, ikke finder anvendelse på projekter, der vedtages i enkeltheder ved lov.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 4, stk. 2, således at såfremt et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, kan høring af offentligheden, jf. § 35, stk. 3, nr. 2 og 3, undlades, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Undtagelsen gælder ikke høring efter § 38.

Den foreslåede ændring medfører, at den gældende retstilstand for projekter som vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, jf. § 4, stk. 2, tydeliggøres for så vidt angår to forhold. For det første, at en undtagelse fra høring efter

miljøvurderingslovens § 35 forudsætter, at lovens formål opfyldes, og for det andet, at undtagelsen fra høring efter miljøvurderingslovens § 35 ikke gælder høring over grænseoverskridende miljøpåvirkninger efter miljøvurderingslovens § 38.

Baggrunden for ændringen er, at Kommissionens åbningsskrivelse generelt viser en tilgang, hvorefter korrekt implementering er direktivnær implementering og derfor foreslås, at formuleringen af miljøvurderingslovens § 4, stk. 2, formuleres så tæt på VVM-direktivets artikel 2, stk. 5, som muligt.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, fastsætter, at loven ikke finder anvendelse på projekter eller dele af projekter, som i anden lovgivning udtrykkeligt er undtaget herfra.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, således at loven ikke finder anvendelse på projekter eller dele af projekter omfattet af lovens bilag 1 eller 2, såfremt projekterne miljøvurderes efter anden lovgivning, som udtrykkeligt undtager disse projekter fra denne lov.

Den foreslåede ændring medfører en præcisering af bestemmelsen med henblik på at imødegå Kommissionens bekymring i åbningsskrivelsen, idet Kommissionen fandt, at bestemmelsen kunne fortolkes således, at visse projekttyper omfattet af VVM-direktivet kunne undtages kravet om miljøvurdering.

Baggrunden for bestemmelsen er imidlertid, at der enkelte andre steder i lovgivningen er foretaget en selvstændig implementering af VVM-direktivet, men at det med vedtagelsen af miljøvurderingsloven i 2016 var meningen, at miljøvurderingsloven skulle have karakter af hovedloven på området. Derfor blev miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, indsat i loven med henblik på at sikre, at der ikke opstod dobbeltregulering i implementeringen af VVM-direktivet. Bestemmelsen kan imidlertid ikke anvendes til at undtage projekttyper fra miljøvurderingsprocessen – hverken helt eller delvist.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås at indsætte miljøvurderingslovens § 4, stk. 4, hvorefter et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 i undtagelsestilfælde helt eller delvist kan fritages fra lovens bestemmelser om miljøvurdering, hvis dette vil skade formålet med projektet, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Fritagelsen gælder ikke høring over de grænseoverskridende miljøpåvirkninger efter § 38.

Bestemmelsen, der gennemfører VVM-direktivs artikel 2, stk. 4, der også var en del af det oprindelige VVM-direktiv, jf. Rådets direktiv 85/337/EF artikel 2, stk. 3, men bestemmelsen blev senere ændret i forbindelse med revisioner af VVM-direktivet, herunder navnlig opdateringen af direktivet til Espoo Konventionen og Århus Konventionen, jf. di-

rektiv 97/11/EF og direktiv 2003/35/EF. Sidstnævnte direktivændring fjernede medlemsstaternes skøn med hensyn til, hvorvidt oplysninger om andre former for vurdering skulle gøres tilgængelige for offentligheden. Med VVM-direktivet blev der tilføjet to krav vedrørende anvendelsen af artikel 2, stk. 4, nemlig at anvendelsen af direktivets bestemmelser vil skade formålet med projektet, og at målene med VVM-direktivet fortsat opfyldes.

Da udtrykket »undtagelsestilfælde« ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med hensyn til fastlæggelsen af dens betydning og rækkevidde, fastlægges indholdet af begrebet ved en selvstændig og ensartet fortolkning, som skal søges under hensyntagen til bestemmelsens kontekst og formålet med den pågældende ordning, jf. EU-Domstolens dom af 7. januar 2004, Wells, C-201/02, EU:C:2004:12, præmis 37).

En undtagelse efter den foreslåede bestemmelse vil ikke være berettiget alene med den begrundelse, at der er tale om et undtagelsestilfælde. Bestemmelsen vil derfor ikke finde anvendelse i det tilfælde, hvor de faktorer, der gør det til et undtagelsestilfælde, ikke er til hinder for den fulde overholdelse af loven. Undtagelsen skal med andre ord være forbundet med den manglende mulighed for at opfylde alle lovens krav uden at kompromittere projektets formål. EU-Domstolen har i dom af 29. juli 2019, Inter-Environnement Wallonie og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, præmis 97 og 101) slået fast, at behovet for at sikre forsyningssikkerheden for elektricitet kan betragtes som et »undtagelsestilfælde«. Ifølge Domstolen er det fastsat i artikel 2, stk. 4, at medlemsstaterne skal dokumentere, at risikoen for denne forsyningssikkerhed er »rimeligt sandsynlig« (5), og at det påtænkte projekt er tilstrækkeligt hastende til at begrunde, at vurderingen ikke skal foretages.

Kommissionen har derudover tre eksempler på anvendelsen af »undtagelsestilfælde« i perioden 2014-2017. I et af disse tilfælde var der behov for at sikre en gasforsyning, og i et andet tilfælde skulle projektet imødekomme en strategisk interesse i vedvarende energi, mens projektet i det tredje tilfælde skulle indfri de offentlige myndigheders politiske tilsagn på højt niveau med henblik på at skabe tillid mellem lokalsamfund i forbindelse med bredere forsoningsforhandlinger. I alle disse tilfælde betød projektets nødvendighed og hastende karakter, at det ville være i strid med offentlighedens interesser ikke at fortsætte med projekterne og en trussel mod den politiske, administrative eller økonomiske stabilitet og sikkerhed, jf. punkt 3.7. i Kommissionens vejledning.

Omstændighederne omkring et undtagelsestilfælde skal være af en sådan karakter, at det er umuligt eller uigennemførligt at overholde alle lovens krav til en miljøvurdering af et konkret projekt, dvs. udarbejdelse af en miljøkonsekvensrapport, fremlæggelse af oplysninger, gennemførelse af høringer, hensyntagen til resultaterne af miljøvurderingen, formidling af oplysninger om den afgørelse, der træffes efter vurderingen, og sikring af adgang til klage og domstolspr-

øvelse. Dertil skal det være kontraproduktivt med hensyn til projektets formål, som hvis et projekt skal godkendes og gennemføres så hurtigt, at der ikke er tid til at udarbejde alle de miljøoplysninger, der kræves i henhold til lovens § 20, eller til at gennemføre en offentlig høring, jf. lovens § 35, inden der træffes afgørelse efter § 25 om at tillade projektet.

Efter den foreslåede bestemmelse vil der ikke kunne fritages for bestemmelserne i lovens § 38 om grænseoverskridende høringer, heller ikke i undtagelsestilfælde som den foreslåede bestemmelse omhandler.

VVM-direktivets artikel 2, stk. 4, litra a-c, indeholder en række betingelser, der skal opfyldes, såfremt den kompetente myndighed for et konkret projekt ønsker at anvende den foreslåede bestemmelse. EU-Domstolen har med afgørelsen af 29. juli 2019, Inter-Environnement Wallonie og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen (Doel-sagen), C-411/17, EU:C:2019:622, præmis 99) fastslået, at disse betingelser ikke er rene formalia, men de er forpligtelser med henblik på så vidt muligt at sikre overholdelsen af de mål, der søges virkeliggjort ved VVM-direktivet.

De tre betingelser vil med hjemmel i lovens § 44, stk. 3, blive fastsat i miljøvurderingsbekendtgørelsen.

Den første betingelser er, at det skal undersøges, om der bør foretages en anden form for vurdering end den, som undtagelsesvist ikke kan gennemføres eller kun delvist kan gennemføres efter loven. I forbindelse med overvejelserne om en anden form for vurdering er hensigtsmæssig, skal der tages hensyn til målene med loven. Denne afvejning omkring vurderingen berører ikke forpligtelserne vedrørende vurdering i henhold til andre direktiver som f.eks. artikel 6, stk. 3 og 4, i habitatdirektivet og artikel 4, stk. 7, i vandrammedirektivet.

Justeringer af formen og indholdet af vurderingen kan antage forskellige former. Hvis et projekt f.eks. består af flere faser, kan det være hensigtsmæssigt at foretage en delvis miljøkonsekvensvurdering, der kun omfatter nogle af faserne. Mens projektets hastende karakter f.eks. kan hindre opfyldelsen af kravene om miljøvurdering i projektets første fase, kan det være muligt i de efterfølgende faser. Det ville være en forholdsmæssig reaktion på det pågældende undtagelsestilfælde, idet det ville sikre, at lovens krav blev opfyldt i videst muligt omfang.

En delvis miljøvurdering kan være hensigtsmæssig, hvis f.eks. ikke alle elementer i lovens bilag 7 kan medtages i miljøkonsekvensrapporten som følge af de særlige omstændigheder. En sådan situation kan opstå, hvis kun nogle af de data, der er nødvendige for at identificere og vurdere projektets forventede virkninger på miljøet kan fremlægges ved begyndelsen (f.eks. hvis undersøgelser til kortlægning af den mulige forekomst af beskyttede arter skal løbe over en periode på mindst ét år, men arbejdet skal indledes inden for en kortere periode på grund af projektets dokumenterede hastende karakter). Et andet eksempel kan være en situation,

hvor der er opstået et akut og uventet behov for at bortskaffe farligt affald, og det bedst egnede deponeringsanlæg hurtigt skal udpeges blandt et stort antal potentielle anlæg, men der ikke er tilstrækkelig tid til at foretage en udførlig vurdering af hvert anlæg. Mens miljøvurderingen skal foretages i videst muligt omfang, kan en vurdering af de mest presserende miljøforhold (f.eks. virkningerne på grundvandet) være hensigtsmæssig i et sådant tilfælde.

Den anden betingelse er, at oplysningerne skal stilles til rådighed for offentligheden. I lovens § 5, nr. 1, ligestilles offentligheden og den berørte offentlighed, for så vidt angår de oplysninger, som skal stilles til rådighed. Hvis en anden form for vurdering kan foretages og anses for hensigtsmæssig, skal de dertil indhentede oplysninger stilles til rådighed for offentligheden, og offentligheden skal informeres om afgørelsen om at indrømme undtagelsen samt grundene til, at den er blevet indrømmet. Kommissionen anbefaler, at alle miljøoplysninger, der er indhentet ved brug af andre former for vurdering, stilles til rådighed på samme måde for offentligheden som beskrevet i VVM-direktivets artikel 6, stk. 3, se lovens § 35, stk. 4, som foreslås revideret, jf. dette lovforslags § 1, nr. 25.

Den tredje betingelse er, at Kommissionen skal underrettes om anvendelsen af undtagelsen forud for tilladelsen til projektet. Underretningen skal indeholde en begrundelse for undtagelsen og de

oplysninger, der stilles til rådighed for offentligheden.

Det forventes, at der til brug for sagsbehandlingen vil blive udarbejdet det nødvendige materiale med henblik på at sikre den mest effektive sagsbehandling af sådanne undtagelser samt underretning af Kommissionen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

Til nr. 3. (§ 5, nr. 1)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, fastsætter definitionen på offentligheden, som den anvendes i miljøvurderingsloven. Definitionen, der finder anvendelse inden for såvel planer og programmer som konkrete projekter, omfatter fysiske eller juridiske personer (selskaber m.v.), som direkte eller indirekte berøres eller forventes berørt af planen, programmet eller projektet, og foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer.

Begrebet »offentligheden« omfatter således bl.a. de fysiske personer og juridiske personer, som har bopæl i tæt tilknytning til det planlagte projekt eller som i øvrigt har ejendom

i tilknytning til projektet. Dette omfatter også lokale eller landsdækkende miljøorganisationer som f.eks. Danmarks Naturfredningsforening.

Den gældende bestemmelse i lovens § 5, nr. 1, implementerer miljøvurderingsdirektivets artikel 2, litra d), og VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, litra d og e.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, således, at begrebet »offentligheden« omfatter følgende to grupper:

a) Den brede offentlighed: en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper.

b) Den berørte offentlighed: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i et projekt. Dette omfatter også ikke-statslige foreninger eller organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis denne har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og repræsenterer mindst 100 medlemmer.

For så vidt angår den foreslåede bestemmelse vedrørende den brede offentlighed, er der tale om implementering af miljøvurderingsdirektivets artikel 2, litra d), og VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, litra d, der har enslydende definitioner af offentligheden. Den foreslåede ændring sikrer således, at implementeringen af VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, litra d, tilrettes i overensstemmelse med direktivets ordlyd samt Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.-3. i lovforslagets almindelige bemærkninger

For så vidt angår den foreslåede bestemmelse vedrørende den berørte offentlighed, er der tale om implementering af miljøvurderingsdirektivets artikel 6, stk. 3, og VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, litra e. Den foreslåede ændring svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i lovens § 5, nr. 1, litra b). Med enkelte sproglige præciseringer i den foreslåede ændring er der tale om videreførelse af gældende ret.

Til nr. 4. (§ 5, nr. 5, litra d)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, som oplister indholdet af processen for miljøvurdering af konkrete projekter, nævner i litra d) myndighedens afgørelse om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af myndighedens undersøgelse af miljøkonsekvensrapporten m.v. og myndighedens egen supplerende undersøgelse.

Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, litra g, punkt iv).

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, litra d, således at »myndighedens afgørelse« ændres til »myndighedens begrundede konklusion«, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Med den foreslåede ændring foretages en mere direktivnær formulering, idet Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, at bestemmelser, der vedrører implementeringen af artikel 1, stk. 2, litra g) ikke henviser til myndighedens begrundede konklusion.

Den gældende retstilstand opretholdes, idet myndigheden som hidtil vil være forpligtet til selvstændig at foretage en afvejning og vurdering af de oplysninger m.v., som bygherren har fremlagt, myndigheden egne supplerende oplysninger og som er fremkommet under høringerne.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5. (§ 5, nr. 5, litra e)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, som oplister indholdet af processen for miljøvurdering af konkrete projekter, nævner i litra e) myndighedens afgørelse om tilladelse efter lovens § 25 og afgørelse om tilladelse efter anden lovgivning, som i regler fastsat i medfør af lovens § 15, stk. 4, erstatter en afgørelse om tilladelse efter § 25.

Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, litra g, punkt v).

Det foreslås at ændre lovens § 5, nr. 5, litra e, således at der før »afgørelse om tilladelse efter § 25 og« indsættes »indarbejdelse af myndighedens begrundede konklusion i«.

Med den foreslåede ændring foretages en mere direktivnær formulering, idet Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, at bestemmelser, der vedrører implementeringen af artikel 1, stk. 2, litra g) ikke henviser til myndighedens begrundede konklusion.

Den gældende retstilstand opretholdes, idet myndighedens selvstændige afvejning og vurdering, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, fortsat skal indarbejdes i myndighedens endelige afgørelse om tilladelse samt i afgørelser om tilladelse efter anden lovgivning, som erstatter tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6. (§ 15, stk. 1)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, fastsætter i indledningen, at visse projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før den kompetente myndighed skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 2, stk. 1.

Det foreslås at ændre lovens § 15, stk. 1, således at efter »Følgende projekter, der« indsættes »på grund af deres art, dimensioner eller placering«.

Med den foreslåede ændring fremgår det udtrykkeligt, at der er tale om projekter, som kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet på grund af deres art, dimensioner eller placering dvs. i første omgang projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1, men også projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, der enten er screenet til at være miljøvurderingspligtige efter lovens 21, eller et projekt omfattet af bilag 2, men som bygherren har anmodet om, at det bliver omfattet af miljøvurderingsprocessen, jf. lovens § 15, stk. 1, nr. 1-3.

Ændringen sikrer en direktivnær implementering af ordlyden af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering, er i strid med direktivet, at bestemmelser, der implementerer artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering. Den gældende retstilstand opretholdes.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7. (§ 15, stk. 1, nr. 3)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 3, fastsætter, at også projekter omfattet af bilag 2, hvor en bygherre har anmodet om, at ansøgningen skal undergå en miljøvurdering, er omfattet af miljøvurderingslovens § 15. Miljøvurderingslovens krav til bygherrens anmodning herom fremgår af miljøvurderingslovens § 18, stk. 2.

Det følger af den foreslåede ændring af § 15, stk. 1, nr. 3, at der i bestemmelsen henvises til lovens § 19, stk. 4, som konsekvensrettelse af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 19, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 8. (§ 15, stk. 3)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 15, stk. 3, fastsætter, at tilladelser, som helt eller delvis skal erstatte tilladelser efter § 25, skal meddeles på baggrund af en miljøvurdering efter reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4, dvs. regler, som fraviger lovens bestemmelser om projekter på havområdet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 15, stk. 3, at der i bestemmelsen henvises til lovens § 4, stk. 5, som konsekvensrettelse af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 4, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 9. (§ 17, stk. 1-4)

Bestemmelsen som helhed fastlægger, hvorledes myndighedskompetencen er fordelt for behandling af bygherrens ansøgninger om projekter og de hertil knyttede afgørelser efter lovforslagets afsnit III. Bestemmelsen afspejler den gældende ressortfordeling og skal ses i sammenhæng med, at miljøvurderingsloven er en hovedlov på området for miljøvurdering af konkrete projekter, hvorfor det er nødvendigt at fastsætte myndighedskompetencen for projektyper omfattet af lovens bilag 1 og bilag 2.

Efter den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 17, stk. 1, er kommunalbestyrelsen myndighed for behandlingen af bygherrens ansøgninger om projekter omfattet af lovens bilag 1 eller 2 samt de dertil knyttede afgørelser efter § 21 (afgørelse på grundlag af en screening) og § 25 (afgørelse om, hvorvidt tilladelse kan meddeles, på grundlag af en miljøvurdering).

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 17, stk. 1, således at »Kommunalbestyrelsen er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på land, der er omfattet af bilag 1 eller 2, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 2, 3, 5 og 6.«

Den foreslåede ændring medfører, at det fremgår udtrykkeligt, at projekter omfattet af bilag 2 skal vurderes, om de på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. For projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 fremgår dette krav allerede af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Ændringen sikrer en direktivnær implementering af ordlyden af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering, er i strid med direktivet, at bestemmelser, der implementerer artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering.

Med den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 1, videreføres kommunalbestyrelsen som kompetent myndighed for behandlingen af bygherrens ansøgning om etablering, ændring eller udvidelse af et projekt på land omfattet af bilag 1 og 2, jf. § 18, samt de dertil hørende afgørelser, jf. § 21 og § 25. Det betyder, at kommunalbestyrelsens stedlige kompetence videreføres som den er fastlagt i den gældende § 17, stk. 1, i miljøvurderingsloven. Der er således ikke med den foreslåede bestemmelse lagt op til ændringer i den gældende kompetencefordeling for myndighedernes behandling af projektyper omfattet af bilag 1 og 2. For havbrug henvises til bemærkningerne til bemærkningerne nedenfor under § 17, stk. 3.

Den foreslåede ændring viderefører således den gældende retstilstand.

Efter den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 17, stk. 2, er regionsrådet myndighed for behandling af projekter omfattet af bilag 1 og 2 og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og dertil knyttede afgørelser efter § 21 (afgørelse på grundlag af en screening) og § 25 (afgørelse om, hvorvidt tilladelse kan meddeles, på grundlag af en miljøvurdering), hvis dele eller hele projektet er omfattet af råstoflovens § 7.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 17, stk. 2, således at »Regionsrådet er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter, der er omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af råstoflovens § 7, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 5 og 6.«

Den foreslåede ændring medfører, at det fremgår udtrykkeligt, at projekter omfattet af bilag 2 skal vurderes, om de på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. For projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 fremgår dette krav allerede af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Ændringen sikrer en direktivnær implementering af ordlyden af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering, er i strid med direktivet, at bestemmelser, der implementerer artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering.

Med den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 2, videreføres den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 17, stk. 2, hvorefter regionsrådet, som kompetent myndighed for behandlingen af bygherrens ansøgninger, jf. § 18, vedrørende råstofindvinding på land omfattet af bilag 1 og 2, samt de dertil knyttede afgørelser efter § 21 og § 25.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at når regionsrådet skal meddele tilladelse efter råstoflovens § 7, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 26. januar 2017 af lov om råstoffer, til et projekt, hvor dele af aktiviteterne kræver tilladelse efter anden lovgivning som f.eks. miljøbeskyttelsesloven, er regionsrådet forpligtet til at foretage en miljøvurdering af hele projektet og alle projektets aktiviteter. Regionsrådet har ikke med denne bestemmelse overtaget tilladelseskompetencer, som efter anden lovgivning er tillagt kommunalbestyrelsen. Det forudsættes som hidtil, at regionsrådets miljøvurdering af det konkrete projekt sker i samarbejde med kommunalbestyrelsen, og at kommunalbestyrelsen som berørt myndighed bidrager i det omfang, kommunalbestyrelsen er tilladelsesmyndighed.

Den foreslåede ændring viderefører således den gældende retstilstand.

Efter den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens §

17, stk. 3, er miljøministeren myndighed for behandlingen af sager omfattet af bilag 1 og 2 og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og de dertil knyttede afgørelser efter § 21 (afgørelse på grundlag af en screening) og § 25 (afgørelse om, hvorvidt tilladelse kan meddeles, på grundlag af en miljøvurdering). Dog er kommunalbestyrelsen myndighed for behandling af sager vedrørende projekter, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af § 3, stk. 2 og 3, i lov om kystbeskyttelse m.v.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., således at »Miljøministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet omfattet af bilag 1 og 2, jf. dog stk. 4, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.«

Den foreslåede ændring medfører, at det fremgår udtrykkeligt, at projekter omfattet af bilag 2 skal vurderes, om de på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. For projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 fremgår dette krav allerede af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Ændringen sikrer en direktivnær implementering af ordlyden af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering, er i strid med direktivet, at bestemmelser, der implementerer artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering.

Med den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., videreføres den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, 1. pkt., hvorefter miljøministeren er myndighed for projekter på bilag 1 og bilag 2 på havområdet. Havområdet omfatter dansk søterritorium, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk kontinentalsokkelområde, jf. anordning nr. 259 af 7. juni 1963 vedrørende udøvelsen af dansk højhedsret over den kontinentale sokkel. Hermed videreføres den gældende kompetencefordeling, hvorefter miljøministeren er myndighed for projekter, som omhandler råstofindvindingen på havet efter lov om råstoffer, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 26. januar 2017 af lov om råstoffer. Dette omfatter ikke råstoffer omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. bekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019 af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, idet disse er undtaget fra råstoflovens anvendelsesområde, se bemærkninger til miljøvurderingslovens § 17, stk. 4, nedenfor.

Endvidere er miljøministeren myndighed for projekter omfattet af lov om kystbeskyttelse, hvor staten er bygherre, jf. § 3, stk. 1, jf. stk. 5, i bekendtgørelse nr. 15 af 8. januar 2016 af lov om kystbeskyttelse, se dog bemærkningerne til den miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, 2. pkt., om kommunalbestyrelsens kompetence nedenfor.

Den foreslåede ændring viderefører således den gældende retstilstand.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, 2. pkt., således kommunalbestyrelsen er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af § 3, stk. 1, jf. dog stk. 5, i lov om kystbeskyttelse m.v., herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

Den foreslåede ændring medfører, at det fremgår udtrykkeligt, at projekter omfattet af bilag 2 skal vurderes, om de på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. For projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 fremgår dette krav allerede af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Ændringen sikrer en direktivnær implementering af ordlyden af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering, er i strid med direktivet, at bestemmelser, der implementerer artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering.

Med den foreslåede ændring videreføres den gældende ordning, hvorefter kommunalbestyrelsen er myndighed for projekter omfattet af lov om kystbeskyttelse, jf. § 2, nr. 1, i lov nr. 720 af 8. juni 2018 om ændring af lov om kystbeskyttelse, lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love, jf. § 3, stk. 1, bekendtgørelse nr. 15 af 8. januar 2016 af lov om kystbeskyttelse. Det vurderes således fortsat mest hensigtsmæssigt, at kompetencen efter miljøvurderingsloven modsvarer kompetencefordelingen efter lov om kystbeskyttelse.

Derudover indebærer den foreslåede affattelse af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen ikke længere er ansvarlig myndighed for intensivt fiskeopdræt (havbrug), hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten. Herved samles myndighedskompetencen for havbrug hos staten ved Miljøstyrelsen, idet myndighedskompetencen for havbrug herefter kommer til at følge hovedreglen i § 17, stk. 3, 1. pkt., og derved i alle tilfælde henhører under miljøministeren.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at det er hensigten ved en ændring af godkendelsesbekendtgørelsen at ændre myndighedskompetencen for miljøgodkendelse til havbrugsprojekter efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, således, at myndighedskompetencen også her samles hos Miljøstyrelsen. Med ændringen sikres det, at myndighedskompetencen for havbrug efter begge regelsæt fortsat følger hinanden, hvilket er særligt relevant, da miljøgodkendelse efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven erstatter VVM-tilladelse

efter lovens § 25, jf. lovens § 15, stk. 3, jf. § 9, nr. 2, i miljøvurderingsbekendtgørelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 17, stk. 4, er klima-, energi- og forsyningsministeren myndighed for behandling af sager vedrørende:

1) Projekter om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger m.v. omfattet af bilag 1, nr. 14, 16, 22, 23 og 29, og bilag 2, nr. 2, litra d og e, nr. 3, litra a, nr. 10, litra i, og nr. 13, litra a og b. 2) Projekter om etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind, med tilhørende interne ledningsanlæg omfattet af bilag 2, nr. 3, litra i og j, og nr. 13, litra a.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 17, stk. 4, således at »Klima-, energi- og forsyningsministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet, der er omfattet af bilag 1 eller 2, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, hvis der er tale om følgende projekter: 1) Projekter om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger m.v. omfattet af bilag 1, nr. 14, 16, 22, 23 og 29, og bilag 2, nr. 2, litra d og e, nr. 3, litra a, nr. 10, litra i, og nr. 13, litra a og b. 2) Projekter om etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind, med tilhørende interne ledningsanlæg omfattet af bilag 2, nr. 3, litra i og j, og nr. 13, litra a.

Den foreslåede ændring medfører, at det fremgår udtrykkeligt, at projekter omfattet af bilag 2 skal vurderes, om de på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. For projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 fremgår dette krav allerede af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Ændringen sikrer en direktivnær implementering af ordlyden af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering, er i strid med direktivet, at bestemmelser, der implementerer artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering.

Med den foreslåede ændring videreføres den gældende ordning, hvorefter klima-, energi og forsyningsministeren har kompetence på havområdet for visse projekttyper. Havområdet omfatter dansk søterritorium, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk kontinentalsokkelområde, jf. anordning nr. 259 af 7. juni 1963, vedrørende udøvelsen af dansk højhedsret over den kontinentale sokkel. De projekter, som klima-, energi og forsyningsministeren er myndighed for, er projekter, der kræver tilladelse eller godkendelse efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. bekendtgørelse nr. 1533 af 16. december 2019 af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og for tilladelse til nedlæggelse af

rørledninger i medfør af lov om kontinentalsoklen, jf. bekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018 af lov om kontinentalsoklen. Endvidere videreføres den gældende kompetencefordeling, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren er myndighed for projekter på havområdet vedrørende etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind med tilhørende interne ledningsanlæg, som kræver tilladelse efter VE-loven, jf. bekendtgørelse nr. 125 af 07. februar 2020 af lov om fremme af vedvarende energi med senere ændringer. Ligeledes varetager Energistyrelsen på vegne af klima-, energi og forsyningsministeren forvaltningen af statens højhedsret over søterritoriet, for så vidt angår anbringelse af ledningsanlæg (rørledninger, sø- og luftledninger m.m.) til energitransport, jf. bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Den foreslåede ændring viderefører således den gældende retstilstand.

Til nr. 10. (Titel på Kapitel 7)

Den gældende overskrift til miljøvurderingslovens kapitel 7 fastsætter, at bestemmelserne i kapitlet beskriver krav til bygherren.

Det foreslås at ændre overskriften til *miljøvurderingslovens kapitel 7*, således at det fremgår, at kapitlet omhandler »Bygherrens ansøgning og miljøkonsekvensrapport«.

Det følger af den foreslåede ændring af titlen på kapitel 7, at bestemmelserne i kapitlet beskriver rammerne for bygherrens ansøgning og miljøkonsekvensrapport. Baggrunden for den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens §§ 19 og 20, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13-15.

Til nr. 11. (§ 18)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 18, stk. 1, fastsætter, at det er bygherren, der udarbejder ansøgningen om projektet, uanset om projektet er optaget på lovforslagets bilag 1 eller bilag 2. Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 2, stk. 1.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 18, stk. 1, således at »Bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 1, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, indgive en skriftlig ansøgning om projektet til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.«

Det følger af den foreslåede ændring, at miljøvurderingslovens § 18, stk. 1, alene regulerer bygherrens ansøgning relateret til projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1. Bygherrens ansøgning om et projekt omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 foreslås reguleret i miljøvurderingslovens § 19, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Kommissionen påpeger i åbningsskrivelsen, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, at bestemmelser, der implementerer artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering, indsættes dette i den foreslåede § 18, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 18, stk. 1, fastslår, at der skal udarbejdes en ansøgning om et projekt omfattet af bilag 1 og at det er bygherren, der udarbejder ansøgningen. Bestemmelsen fastslår et generelt krav om skriftlighed, jf. miljøvurderingslovens bemyndigelse til miljøministeren om at fastætte regler om anvendelse af digital selvbetjening m.v. i § 29, stk. 1, for så vidt angår projekter. Bemyndigelsen er udmøntet i § 5 i bekendtgørelse nr. 913 af 30. august 2019 om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Der stilles ikke indholdsmæssige krav til bygherrens ansøgning om et projekt, hvorom der skal træffes afgørelse om tilladelse efter § 25. Baggrunden herfor er, at det ansøgte projekt undergår en miljøvurdering, hvortil knytter sig række processkridt, herunder udarbejdelsen af miljøkonsekvensrapporten, der beskriver og analyserer det ansøgte projekts væsentlige indvirkninger på miljøet i overensstemmelse med miljøvurderingslovens § 20.

Til nr. 12. (§ 18, stk. 2)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 18, stk. 2, fastsætter, at såfremt bygherren ønsker, at det konkrete projekt, der er optaget på lovforslagets bilag 2, skal undergå en miljøvurdering, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.

Det følger af den foreslåede ophævelse af § 18, stk. 2, at § 18 herefter alene fastsætter betingelserne for bygherrens ansøgning om projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1.

Ændringen betyder, at bygherrens ansøgning om projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 foreslås reguleret af miljøvurderingslovens § 19 og at den ophævede bestemmelse derfor indarbejdes i lovforslagets foreslåede formulering af § 19, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 13. (§ 19)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 19, stk. 1, fastsætter kravene til bygherrens oplysninger i ansøgningen om en screeningsafgørelse efter lovens § 21 vedrørende et projekt omfattet af lovens bilag 2.

Bestemmelsen er – sammen med miljøvurderingslovens § 18 – en implementering af direktivets artikel 4, stk. 4.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 19, stk. 1, således at »Bygherren skal før etablering, udvidelse eller

ændring af projekter omfattet af bilag 2 indgive en skriftlig ansøgning om en afgørelse efter § 21 til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.«

Den foreslåede bestemmelse viderefører uændret den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 19, stk. 1. Kravet om, at der skal udarbejdes en ansøgning om et projekt omfattet af bilag 2 og at det er bygherren, der udarbejder ansøgningen. I overensstemmelse med VVM-direktivets artikel 4, stk. 4, fastslår bestemmelsen et generelt krav om skriftlighed, jf. dog miljøvurderingslovens bemyndigelse til miljøministeren om at fastætte regler om anvendelse af digital selvbetjening m.v. i § 29, stk. 1, for så vidt angår projekter. Bemyndigelsen er udmøntet i § 4 i bekendtgørelse nr. 913 af 30. august 2019 om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 19, stk. 2, fastsætter tillige, at bygherrens ansøgning kan indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Det foreslås, at miljøvurderingslovens § 19, stk. 2, ændres, således at »Bygherrens ansøgning om en afgørelse efter § 21 skal indeholde oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. bilag 5, og tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt.«

Med den foreslåede bestemmelse imødekommes Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen, hvoraf det fremgår, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, at bestemmelser, der implementerer artikel 4, stk. 4, ikke henviser til projektets karakteristika.

Den foreslåede bestemmelse viderefører de hidtil gældende krav til indholdet af bygherrens ansøgning, herunder miljøvurderingslovens bilag 5, der udgør en liste over de mindsteoplysninger, som bygherren skal lade indgå i sin ansøgning. Der er tale om de oplysninger, som er tilstrækkelige til, at myndigheden kan træffe en afgørelse efter lovforslagets § 21. Miljøministeren er efter miljøvurderingslovens § 29, stk. 2, bemyndiget til at kunne stilles yderligere indholdsmæssige krav til ansøgningen. Bemyndigelsen er udmøntet i § 4 og bilag 1 i bekendtgørelse nr. 913 af 30. august 2019 om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Det foreslås, at miljøvurderingslovens § 19, stk. 3, indsættes, således at »Bygherrens ansøgning kan tillige indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foran-

staltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.»

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 19, stk. 2, således at bestemmelsen gengiver de muligheder, som bygherren har for yderligere at begrunde, at det konkrete screeningspligtige projekt ikke forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Det forudsættes, at disse oplysninger fremgår på det tidspunkt, hvor ansøgningen fremsendes af bygherren. Oplysningerne kan afspejle indholdet af de justeringer i projektet, som bygherren i sin udformning af projektet har forudsat. Det er således ikke foranstaltninger, som den kompetente VVM-myndighed kan stille som vilkår for en afgørelse om ikke VVM-pligt. Miljøministeren er bemyndiget til at kunne stilles yderligere indholdsmæssige krav til ansøgningen. For udmøntningen af denne bemyndigelse henvises der til lovforslagets bemærkninger ovenfor til miljøvurderingslovens § 19, stk. 2.

Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 4, stk. 4, 4. pkt. Der er tale om frivillige oplysninger, som bygherren kan inddrage i ansøgningen.

Det foreslås at indsætte miljøvurderingslovens § 19, stk. 4, således at »Hvis en bygherre ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal undergå en miljøvurdering, fordi det på grund af dets art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 3, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.«

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 18, stk. 2, som med lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås slettet og flyttet til § 19, stk. 4, da det foreslås, at miljøvurderingslovens § 18 alene omhandler bygherrens ansøgninger om projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og miljøvurderingslovens § 19 alene omhandler bygherrens ansøgninger om projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at såfremt bygherren ønsker, at det konkrete projekt, der er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, skal undergå en miljøvurdering, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom. Samtidig forudsættes det, at bygherrens ansøgning udformes som en ansøgning om tilladelse til et projekt omfattet af bilag 1, hvilket betyder, at ansøgningen ikke skal opfylde formkravene omhandlet i lovforslagets § 19.

Endelig indeholder den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 4, en mere direktivnær formulering, idet Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, at bestemmelser, der vedrører implementeringen af artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering. Derfor foreslås dette tilføjet bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14. (§ 20, stk. 3, 1. pkt.)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 20, stk. 3, 1. pkt., fastsætter, at i de tilfælde, hvor myndigheden har afgivet en udtalelse i henhold til miljøvurderingslovens § 23, skal denne udtalelse skal miljøkonsekvensrapporten lægge denne udtalelse til grund.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 20, stk. 3, 1. pkt., således at der efter »til grund« indsættes »og indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder.«

Den foreslåede ændring indeholder en mere direktivnær implementering af VVM-direktivets artikel 5, stk. 1, idet Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, at bestemmelser, der implementerer VVM-direktivets artikel 5, stk. 1, ikke direkte indeholder disse ord.

I forhold til de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, bemærkes det, at den kompetente myndighed er ved behandlingen af bygherrens ansøgning og fremlagte miljøkonsekvensrapport underlagt de almindelige forvaltningsretlige principper om saglig forvaltning, herunder officialmaksimen. Det er derfor disse principper, som udfylder fortolkningen af begrebet rimelighed.

Til nr. 15. (§ 20, stk. 7)

Miljøvurderingslovens § 20 har i sin helhed til formål særligt at fastsætte kravene til bygherrens oplysninger i miljøkonsekvensrapporten.

Det foreslås at indsætte miljøvurderingslovens § 20, stk. 7, således at myndigheden skal stille relevante miljøoplysninger til rådighed for bygherrens udarbejdelse af miljøkonsekvensrapporten, såfremt myndigheden er i besiddelse af sådanne.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en direktivnær implementering af VVM-direktivets artikel 5, stk. 4, idet Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, hvis det ikke fremgår, at relevante oplysninger skal stilles til rådighed for den specifikke bygherre.

Med den foreslåede bestemmelse præciseres den gældende retstilstand, hvorved myndighederne har ansvar for at oplyse en sag tilstrækkeligt, inden de træffer afgørelse. Princippet kaldes officialprincippet eller undersøgelsesprincippet. Det er ikke lovfæstet men er udtryk for en almindelig retsgrund-sætning. Formålet med officialprincippet er at understøtte, at der træffes materielt lovligt og rigtige afgørelser. Official-

princippet kan ligeledes være med til at sikre, at bygherren får stillet relevante oplysninger til rådighed.

Herudover har myndighederne en generel vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7 for at imødekomme informationsbehov. Myndighederne skal således i nødvendigt omfang yde vejledning og bistand til f.eks. bygherren. Vejledningspligten kan være med til at sikre at bygherren får stillet relevante oplysninger til rådighed.

Endvidere har bygherren adgang til Danmarks Miljøportal, som er en platform til opsamling og opbevaring af natur- og miljødata, der sikrer, at data kan deles mellem myndigheder, borgere, organisationer og virksomheder. Miljøportalen understøtter den digitale miljøforvaltning og skaber rammerne for en effektiv håndtering af miljøopgaverne i Danmark.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16. (§ 21, stk. 1)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, fastsætter, at myndigheden skal træffe afgørelse om, hvorvidt et ansøgt projekt omfattet af bilag 2 kan have væsentlige indvirkninger på miljøet. I givet fald skal der foretages en miljøvurdering af projektet. Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 2, stk. 1.

Det foreslås, at miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., ændres, således at der efter »hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2« indsættes », der på grund af dets art, dimensioner eller placering

Den foreslåede bestemmelse indeholder en direktivnær implementering af VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, idet Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, hvis bestemmelser, der vedrører implementeringen af artikel 2, stk. 1, ikke henviser til projekternes art, dimensioner eller placering.

Forslaget indebærer, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at den kompetente myndighed efter miljøvurderingslovens § 17, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, foretager en vurdering af og træffer afgørelse om, hvorvidt projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Hermed sikres der overensstemmelse med den foreslåede affattelse af § 17, stk. 1-4, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17. (§ 21, stk. 2)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 21, stk. 2, fastsætter, at begrundelsen for en afgørelse om, at

et projekt ikke er omfattet af krav om miljøvurdering, skal anføre særkender ved projektet eller anføre, hvilke foranstaltninger der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, hvis bygherren har fremlagt en beskrivelse efter § 19, stk. 2.

Det følger af den foreslåede ændring af § 21, stk. 2, at henvisningen til § 19, stk. 2, konsekvensrettes til § 19, stk. 3, som følge af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 19, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 18. (§ 23, stk. 2)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 23 fastsætter som helhed de nærmere betingelser for myndighedens forudgående udtalelse om afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold, forinden bygherren udarbejder denne. Bestemmelsen fastsætter også, hvornår myndigheden kan undlade at afgive udtalelse. Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 5, stk. 2.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 23, stk. 2, således at myndigheden udarbejder udtalelsen nævnt i stk. 1 under hensyntagen til de oplysninger, som bygherren har fremlagt, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, jf. § 18, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet, og de under høringen fremkomne kommentarer og bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en direktivnær implementering af VVM-direktivets artikel 5, stk. 2, idet Kommissionen i åbningsskrivelsen påpeger, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, hvis bestemmelser, der vedrører implementeringen af artikel 5, stk. 2, ikke henviser til, at myndighedens udtalelse afgives under hensyntagen til de oplysninger, som bygherren har fremlagt, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet.

Med den foreslåede bestemmelse beskrives grundlaget for myndighedens udtalelse som værende navnlig de oplysninger, som bygherren har beskrevet i ansøgningen, jf. således miljøvurderingslovens § 18, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11. Derudover foretages der ikke ændringer i gældende ret.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Stk. 2, 3 og 4 bliver herefter til stk. 3, 4 og 5.

Til nr. 19 (§ 23)

Den gældende bestemmelse i § 23 fastsætter som helhed de nærmere betingelser for myndighedens forudgående udtalelse om afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold, forinden bygherren udarbejder denne. Bestemmelsen

fastsætter også, hvornår myndigheden kan undlade at afgive udtalelse. Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 5, stk. 2.

Det foreslås at foretage en konsekvensændring af miljøvurderingslovens § 23, *stk. 1*, således at stk. 2 og 3 bliver til stk. 3 og 4, og at henvisningerne til stk. 1 i § 23, *stk. 2, 3 og 4*, som bliver til § 23, stk. 3, 4 og 5, udvides til også at henvise til såvel stk. 1 som 2, som efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 18, samlet set udgør rammen for myndighedens udtalelse efter § 23.

Til nr. 20. (§ 24, stk. 2)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 24, stk. 2, fastsætter, at myndigheden efter gennemgangen af miljøkonsekvensrapporten skal sende den i høring hos berørte myndigheder og offentligheden i overensstemmelse med § 35, stk. 1, nr. 3, og § 38, der skal høres.

Det følger af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 24, *stk. 2*, at henvisningen til § 35, stk. 1, nr. 3, konsekvensrettes til § 35, stk. 3, nr. 3, som følge af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 35, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25.

Til nr. 21. (§ 25, stk. 1, 2. pkt.)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 25, stk. 1, 2. pkt., fastsætter, at den kompetente myndigheds afgørelse om, hvorvidt det ansøgte projekt kan tillades eller ej, baseres på bygherrens ansøgning, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger samt resultatet af de høringer, der er foretaget, samt eventuelt miljøministerens samtykke efter § 38, såfremt projektet kan få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 25, *stk. 1, 2. pkt.*, således at »og resultatet af de høringer, der er foretaget« ændres til », resultaterne af de høringer der er foretaget, og myndighedens begrundede konklusion«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen, hvor det påpeges, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, hvis bestemmelser, der vedrører implementeringen af myndighedens begrundede konklusion, jf. bl.a. artikel 1, stk. 2, litra g), og artikel 8 a, stk. 1, litra a), ikke henviser dertil.

Den foreslåede ændring medfører, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at myndighedens begrundede konklusion skal indgå i myndighedens grundlag med henblik på at træffe afgørelse om tilladelse. Myndighedens begrundede udtalelse er et andet begreb for den af myndigheden selvstændige vurdering, som skal foretages efter den almindelige forvaltningsretlige sagsbehandling. Hermed sikres der overensstemmelse med den foreslåede præcisering af definitionen på miljøvurderingsprocessen for konkrete projekter i miljøvurderingslovens §

5, nr. 5, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, og deraf afledte forslag til præcisering af miljøvurderingslovens § 20, stk. 3, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22. (§ 27)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 1, fastsætter indholdet af myndighedens afgørelse om at tillade et ansøgt projekt.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 27, *stk. 1*, således at myndigheden træffer afgørelse efter § 25, stk. 1, om at tillade det ansøgte projekt, skal afgørelsen omfatte den begrundede konklusion samt indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, som bygherren skal gennemføre, og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen, hvor det påpeges, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, hvis bestemmelser, der vedrører implementeringen af myndighedens begrundede konklusion, jf. bl.a. artikel 8 a, stk. 1, litra a), ikke henviser dertil.

Hermed sikres der ligeledes overensstemmelse med de øvrige foreslåede præciseringer i lovforslagets § 1, nr. 4, 5, 14 og 21.

Med det foreslåede præciseres den gældende retstilstand, således at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at myndighedens begrundede konklusion skal indgå i afgørelse om at tillade det ansøgte projekt. Da den begrundede konklusion er et andet begreb for myndighedens selvstændige vurdering, som skal foretages efter de almindelige forvaltningsretlige principper for sagsbehandling, vil den foreslåede ændring ikke medfører ændringer i den gældende retstilstand.

En afgørelse om at tillade projektet skal derfor – ud over myndighedens begrundede konklusion – indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt modvirke væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, samt eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Baggrunden for at kræve begrundelse for en afgørelse, der principielt kan give bygherren fuldt ud medhold (begunstigende afgørelser), er, at myndigheden skal vise, at der i afgørelsen er taget hensyn til resultaterne af de gennemførte høringer og indsamlede oplysninger. Hermed sikres der

åbenhed og gennemsigtighed i myndighedens behandling af høringssvar fra offentligheden, berørte myndigheder og eventuelt berørte stater.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, fastsætter myndighedens adgang til at stille vilkår i tilladelsen til et projekt med henblik på opfyldelse af lovens formål.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, 1. pkt., således at myndigheden kan stille vilkår i tilladelser, jf. stk. 1, med henblik på opfyldelse af lovens formål.

Den foreslåede bestemmelsen viderefører den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, hvorefter myndigheden kan stille vilkår i tilladelser med henblik på opfyldelse af lovens formål. Det medfører, at der ikke kan stilles vilkår i en tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25, hvis dette medfører, at der hermed varetages hensyn, som falder uden for lovens formål og dens anvendelsesområde.

Dernæst foreslås det indsætte i miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, 2. pkt., en bestemmelse, hvorefter vilkår skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes det almindelige forvaltningsretlige princip, hvorefter vilkår i en tilladelse skal være lovlige, saglige og proportionale. Dette udtrykkes i den foreslåede bestemmelse med en formulering hentet fra VVM-direktivets artikel 8 a, stk. 4, 2. afsnit, hvorefter vilkår om bygherrens overvågning af det tilladte projekts eventuelle væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet.

Endelig foreslås det at indsætte i miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, 3. pkt., en bestemmelse, som fastsætter, at hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger fra anden EU-lovgivning eller fastsat i anden lovgivning eller i medfør af anden lovgivning, hvor det er hensigtsmæssigt i forhold til det konkrete projekt og formålet med overvågningen.

Den foreslåede bestemmelse at hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger fra anden EU-lovgivning eller fastsat i anden lovgivning eller i medfør af anden lovgivning, hvor det er hensigtsmæssigt i forhold til det konkrete projekt og formålet med overvågningen.

Se også nedenfor for bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 3.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 3, vedrører de tilfælde, hvor myndigheden træffer afgørelse om ikke at give tilladelse til det ansøgte. Denne bestemmelse foreslås indsat som stk. 4 i § 27, jf. bemærkningerne hertil nedenfor.

I stedet foreslås det at fastsætte i miljøvurderingslovens § 27, stk. 3, at såfremt projektet har væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden i tilladelsen stille vilkår, jf. stk. 2, for bygherrens overvågning heraf.

Med den foreslåede bestemmelse vil det være bygherren, der således dokumenterer, at foranstaltningerne gennemføres i de relevante faser, dvs. navnlig anlægs- og/eller driftsfasen, men også nedrivningsfasen kan her blive aktuel. Derudover skal myndigheden fastlægge procedurer for den overvågning, som bygherren skal foretage med henblik på at fastslå, om de pågældende foranstaltninger virker som ønsket. Samtidig skal procedurerne også gerne identificere eventuelle uforudsete væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet i de forskellige faser, således at der foretages en passende afhjælpning heraf.

Kræves der andre tilladelser til projektets anlæg, drift og eventuelle nedrivning, herunder tilladelser omfattet af miljøvurderingslovens § 15, stk. 3, kan vilkår om overvågning fastsættes i sådanne tilladelser, såfremt der er hjemmel til dette i medfør af den lovgivning, som tilladelsen eller tilladelserne udstedes i medfør af. Dette gælder også andre vilkår, som myndigheden vurderer som nødvendige at stille til det konkrete projekt. Langt de fleste virksomheds- og projektyper i denne kategori vil være omfattet af en sektorlovgivning, der bl.a. giver mulighed for at fastsætte vilkår om overvågning og lign. Det vil være sådanne særlige regelsæt, der normalt skal anvendes til at stille krav om overvågning i de særlige tilfælde.

I den foreslåede bestemmelse henvises der til den foreslåede bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, således at de vilkår, som stilles efter miljøvurderingslovens § 27, stk. 3, om bygherrens overvågning af projektets væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet.

Med denne henvisning adresseres Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen, hvor det påpeges, at det efter Kommissionen vurdering er i strid med VVM-direktivet, hvis bestemmelser, der vedrører implementeringen af artikel 8 a, stk. 4, 2. afsnit, hvorefter myndigheden i medfør af artikel 8 a, stk. 4, jf. stk. 1, litra b, kan fastsætte vilkår for bygherrens overvågning af projektets eventuelle væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, ikke rummer bestemmelser om rimeligheden med hensyn til den overvågede parameter og overvågningens varighed.

Det foreslås at indsætte miljøvurderingslovens § 27, stk. 4, hvoraf det fremgår, at såfremt myndigheden træffer afgørelse om ikke at give tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne herfor i afgørelsen.

Der er tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 3. Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 8 a, stk. 2. Begrundel-

seskravet følger allerede i dag af forvaltningsretten og der tilsigtes ikke ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås at indsætte miljøvurderingslovens § 27, stk. 5, hvoraf det fremgår, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen.

Den foreslåede bestemmelse er en uændret videreførelse af bestemmelsen i den gældende miljøvurderingslovs § 28, stk. 3. Bemyndigelse er ikke udnyttet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23. (§ 28)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 28, stk. 1, fastsætter, at såfremt projektet vil have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden i tilladelsen stille vilkår, for bygherrens overvågning heraf. Denne bestemmelse foreslås flyttet til miljøvurderingslovens § 27, stk. 3, hvorfor der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 22.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 28, stk. 2, fastsætter de nærmere betingelser for genoptagelse af en afgørelse efter § 25 og eventuel udstedelse af påbud/forbud og tilbagekaldelse af tilladelse.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 28, stk. 2, således, at myndigheden kan genoptage en afgørelse efter § 25 og om nødvendigt kan meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis en eller flere af de følgende betingelser er opfyldt: 1) der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet, 2) projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen, eller 3) projektets skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved myndighedens meddelelse af tilladelse.

Med den foreslåede bestemmelse bliver bestemmelsen det eneste stykke i miljøvurderingslovens § 28. Bestemmelsen vil herefter alene omhandle betingelserne for genoptagelse, forbud/påbud samt tilbagekaldelse. Bestemmelsen udelukker ikke, at flere af betingelserne kan påberåbes samtidig som begrundelse. Den foreslåede bestemmelse i § 28 vil i lighed med den gældende bestemmelse ikke finde anvendelse på de projekter, der vedtages ved en anlægslov.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 28, stk. 2, nr. 1 og 2. Betingelsen i *nr. 1* giver mulighed for at udstede forbud/påbud, genoptage/tilbagekalde en tilladelse, hvis der fremkommer nye oplysninger om

projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet. Betingelsen i *nr. 2* giver mulighed for at udstede forbud/påbud, genoptage/tilbagekalde en tilladelse, hvis projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens meddelelse af tilladelse.

Den foreslåede betingelse *nr. 3* vil være en opsamlingsbestemmelse, hvorefter myndigheden kan genoptage en afgørelse om at tillade et ansøgt projekt, såfremt projektets væsentlige skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund for myndighedens meddelelse af tilladelsen. Bestemmelsen er identisk med Transport- og Boligministeriets tilsvarende bestemmelse i lov nr. 658 8. juni 2016 ændring af lov om offentlige veje m.v., jernbaneloven og forskellige andre love § 1, nr. 6 (§ 17 i lov om offentlige veje) og § 2, nr. 4 (§ 38 i jernbaneloven).

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24. (§ 32)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 1, fastsætter krav om høring af offentligheden og berørte myndigheder forud for screening, afgrænsning af miljørapporten og miljøvurdering af planer og programmer efter lovens afsnit II.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 32, stk. 1, således at den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en screening eller en miljøvurdering efter reglerne i afsnit II, skal sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.

Den foreslåede ændring medfører, at det præciseres, hvem der skal høres i forbindelse med screening eller miljøvurdering af en plan eller et program. I den foreslåede bestemmelse er berørte stater også nævnt. Kredsen af berørte stater foretages fastlægges konkret i overensstemmelse med bestemmelserne i miljøvurderingslovens § 38, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 27.

Det fremgår tillige af den foreslåede bestemmelse, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater skal informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest så snart oplysningerne med rimelighed kan gives. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, hvor det foreslås at tydeliggøre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater skal inddrages så tidligt som muligt i processen.

Det seneste tidspunkt, at informationerne kan gives, vil være i forbindelse med høringer efter den foreslåede formulering af § 32, stk. 3, som omhandler de tre forskellige trin, der foretages høring på efter lovens afsnit II, nemlig screeningen, afgrænsningen af miljørapporten og miljørap-

porten over udkastet til planen. Det tidligste tidspunkt for oplysning er derfor forud for høringen, men der skal være et sagligt grundlag for at informere om udkastet til planen eller programmet, forud for høringsfasen. Der er således ikke krav om, at offentligheden m.v. fra først til sidst skal oplyses om alle sagsbehandlingsskridt, der foretages. Vurderingen af, hvornår offentligheden informeres forud for en høring, skal foretages ud fra hensynet til, at informationen skal sætte offentligheden i stand til tidligt og effektivt at deltage i beslutningsprocessen. Tidlig information af offentligheden foretages allerede i dag, når myndigheder m.v. vurderer det hensigtsmæssigt.

Den foreslåede bestemmelse implementerer miljøvurderingsdirektivets artikel 6, stk. 1, og artikel 7, for så vidt angår hvem, der skal informeres tidligt i processen og inddrages i høringsprocessen. I forhold til tidspunktet for oplysning fremgår dette af artikel 6, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 2, fastsætter myndigheden, der foretager høringen, en passende frist afgivelse af kommentarer.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 32, stk. 2, således at det fremgår, hvilke oplysninger offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater skal informeres om. Der er tale om følgende oplysninger:

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.
- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt planen eller programmet vil indebære en høring efter § 38.
- 4) Planens eller programmets retlige grundlag.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af myndigheder til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger m.v., som myndigheden har modtaget.
- 7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- 8) Hvilke foranstaltninger, der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens, berørte myndigheders og berørte staters deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

Den foreslåede bestemmelse fremgår ikke af miljøvurderingsdirektivet, idet direktivets artikel 6, stk. 5, overlader det til medlemsstaterne at fastlægge de nærmere ordninger for underretning og høring af myndighederne og offentligheden. Med udgangspunkt i de oplysninger, som allerede i dag indgår i et korrekt oplysningsgrundlag for behandlingen af et udkast til en plan eller et program, foreslås det at tilpasse listen i den foreslåede bestemmelse i miljøvurderingslovens § 35, stk. 2, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25. Det er oplysninger om henholdsvis miljøvurderingspro-

cessen, hvor og i hvilket omfang relevante oplysninger kan tilgås samt hvilke type af oplysninger, offentligheden skal have stillet til rådighed.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 2, foreslås indsat som stk. 4, 1. pkt., i miljøvurderingslovens § 32, jf. bemærkningerne hertil nedenfor.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 3, fastsætter, det er høringsfristerne og offentliggørelsesreglerne i den relevante sektorlovgivning, hvorefter planen eller programmet udarbejdes, som finder anvendelse.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 32, stk. 3, således at myndigheden skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- berørte myndigheder, før der træffes en screeningsafgørelse,
- berørte myndigheder og eventuelt berørte stater ved afgrænsningen af miljørapportens indhold, og før myndigheden tager stilling til afgrænsningen af miljørapporten, og
- berørte myndigheder og offentligheden over udkast til planen eller programmet og den ledsagende miljørapport, før planen eller programmet vedtages.

Den foreslåede bestemmelsen er en videreførelse af, hvem der skal høres over en screening, en afgrænsning af miljørapporten og den endelig miljørapport samt udkastet til planen/programmet. I bestemmelsen præciseres det, at også berørte stater vil skulle inddrages i processen, såfremt der i den konkrete sag er tale om berørte stater efter miljøvurderingslovens § 38, jf. lovforslagets § 1, nr. 27.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 3, foreslås indsat som stk. 5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 1, fremgår, hvem der skal høres i hvilke faser og over hvilke dokumenter.

Det foreslås at indsætte miljøvurderingslovens § 32, stk. 4, hvoraf det fremgår, at myndigheden skal sikre at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang til følgende relevante materiale for den pågældende høring, jf. stk. 3: 1) Udkastet til planen eller programmet og 2) den ledsagende miljørapport.

Bestemmelsen, der implementerer miljøvurderingsdirektivets artikel 5, stk. 4, artikel 6, stk. 1 og 2, samt artikel 7, stk. 1, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 1. Det bemærkes, at der ikke er sat specifikke krav til de dokumenter, der høres over

i screeningsfasen forud for, at der træffes en screeningsafgørelse. Dette er ligeledes en videreførelse af den gældende formulering af miljøvurderingslovens § 32, stk. 1.

Efter den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 2, fastsætter myndigheden, der foretager høringen, en passende frist afgivelse af kommentarer.

Det foreslås at videreføre denne bestemmelse uændret i § 32, stk. 5, 1. pkt., således at myndigheden fastsætter en passende frist for høringer som beskrevet i miljøvurderingslovens § 32, stk. 3, jf. bemærkningerne ovenfor. Det bemærkes, at EU-Domstolens dom af 20. oktober 2011, *Seaport*, C-474/11, EU:C:2011:681, præmis 50, fastslår, at implementeringen af miljøvurderingsdirektivets artikel 6, stk. 2, ikke kræver, at der fastsættes en konkret frist, men at der kan fastsættes en frist fra sag til sag. Derfor er der ikke fastsat en konkret frist.

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 5, 2. pkt., hvorefter en passende tidsfrist fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, omfang, kompleksitet og anvendelsesområdekompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes, hvilke momenter der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af en passende frist. Ifølge bestemmelsen skal en passende tidsfrist fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, omfang, kompleksitet og anvendelsesområde samt formålet med miljøvurdering. Hermed anvendes de samme hensyn for fastsættelsen af en passende tidsfrist, som er nævnt i VVM-direktivets betragtning 36. Miljøvurderingsdirektivet anvender også udtrykket 'passende tidsfrist', men der er ikke fastsat kriterier om fastsættelsen i direktivet. Det antages imidlertid, at det vil være de samme momenter, som vil blive lagt til grund for vurderingen af, om en konkret tidsfrist ved høring efter den foreslåede bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32, stk. 4, er passende.

Det skal bemærkes, at efter Kommissionens vurdering er 'en passende tidsfrist' efter VVM-direktivet ikke kortere end 14 dage, jf. bemærkningerne til miljøvurderingslovens § 35, stk. 6, 3. pkt., om høring af offentligheden i forbindelse med afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold i lovforslagets § 1, nr. 25.

Den gældende bestemmelse i lovens § 32, stk. 3, bliver herefter stk. 6.

Til nr. 25. (§ 35)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 35, stk. 1, fastsætter krav om høring af offentligheden og berørte myndigheder forud for screening, afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten og miljøvurdering af konkrete projekter efter lovens afsnit III.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 35, stk. 1, således at den kompetente myndighed, der foretager en screening eller en miljøvurdering af bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.

Den foreslåede ændring medfører, at det præciseres, hvem der skal høres i forbindelse med screening eller miljøvurdering af en ansøgning om et konkret projekt. I den foreslåede bestemmelse er berørte stater også nævnt. Kredsen af berørte stater foretages fastlægges konkret i overensstemmelse med bestemmelserne i miljøvurderingslovens § 38, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 27.

Det fremgår tillige af den foreslåede bestemmelse, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater skal informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest så snart oplysningerne med rimelighed kan gives. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, hvor det foreslås at tydeliggøre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater skal inddrages så tidligt som muligt i processen.

Det seneste tidspunkt, at informationerne kan gives, vil være i forbindelse med høringer efter den foreslåede formulering af § 35, stk. 3, som omhandler de tre forskellige trin, der foretages høring på efter lovens afsnit III, nemlig screeningen, afgrænsningen af miljøkonsekvensrapporten og miljøkonsekvensrapporten over det ansøgte projekt. Det tidligste tidspunkt for oplysning er derfor forud for høringen, men der skal være et sagligt grundlag for at informere om det ansøgte projekt forud for høringsfasen. Der er således ikke krav om, at offentligheden m.v. fra først til sidst skal oplyses om alle sagsbehandlingsskridt, der foretages. Vurderingen af, hvornår offentligheden informeres forud for en høring, skal foretages ud fra hensynet til, at informationen skal sætte offentligheden i stand til tidligt og effektivt at deltage i beslutningsprocessen. Tidlig information af offentligheden foretages allerede i dag, når myndigheder m.v. vurderer det hensigtsmæssigt.

Den foreslåede bestemmelse implementerer VVM-direktivets artikel 6, stk. 1, og artikel 7, for så vidt angår hvem, der skal informeres tidligt i processen og inddrages i høringsprocessen. Med hensyn til VVM-direktivets artikel 6, stk. 2, (indledningen) som vedrører kravet om, at offentligheden skal informeres på et tidligt tidspunkt og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives, og artikel 6, stk. 4, hvorefter den berørte offentlighed skal sikres tidlig og effektiv inddragelse, påpeger Kommissionen i åbningsskrivelsen, at det efter Kommissionens vurdering er i strid med VVM-direktivet, at bestemmelser, der vedrører implementeringen af artikel 6, stk. 2 og 4, ikke afspejler kravet tidlig inddragelse. Med den foreslåede formulering imødekommes Kommissionens kritik.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 35, stk. 2, beskriver hvilke oplysninger, den kompetente myndighed skal offentliggøre med henblik på at foretage en høring over afgrænsningen af miljøkonsekvensrapporten.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 35, stk. 2, således at de oplysninger, som myndigheden skal informere om, er

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.
- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt projektet vil indebære en høring af berørte stater over de grænseoverskridende miljøpåvirkninger.
- 4) Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller myndigheden til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger m.v., som myndigheden har modtaget.
- 7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- 8) Hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

De oplysninger, der foreslås beskrevet i bestemmelse, vedrører aspekterne ved den kommende høring, og de skal stilles til rådighed for offentligheden. Der er tale om oplysninger, som allerede i dag indgår i et korrekt oplysningsgrundlag for behandlingen af en ansøgning om projekt. Det er oplysninger om henholdsvis miljøvurderingsprocessen, hvor og i hvilket omfang relevante oplysninger kan tilgås samt hvilke type af oplysninger, offentligheden skal have stillet til rådighed. De oplysninger, som konkret indgår i høringer, er foreslået beskrevet i miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, mens kredsen af høringsberettigede foreslås beskrevet i miljøvurderingslovens § 35, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse implementerer VVM-direktivets artikel 6, stk. 2, litra a-f, som vedrører de oplysninger, som offentligheden på et tidligt tidspunkt skal have stillet til rådighed. Kommissionen påpeger i åbningsskrivelsen, at det efter Kommissionens vurdering er i strid med VVM-direktivet, at bestemmelser, der vedrører implementeringen af artikel 6, stk. 2, litra a-f, ikke afspejler omtaler de nævnte oplysninger direkte. Med den foreslåede formulering imødekommes Kommissionens kritik.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 35, stk. 3, fastsætter, hvilke dokumenter/oplysninger, der skal indgå i den offentlige høring over miljøkonsekvensrapporten.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 35, stk. 3, således at den myndighed, der vurderer bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- Berørte myndigheder, før der træffes en screeningsafgørelse efter § 21.
- Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater ved afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, og før myndigheden afgiver en udtalelse om afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten efter § 23.
- Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater over miljøkonsekvensrapporten, som bygherren har fremlagt, herunder ansøgningen om tilladelse, før der træffes en afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles tilladelse efter § 25.

Det foreslåede stk. 3 er en videreførelse af de gældende regler i miljøvurderingslovens § 35, stk. 1, om, hvem der skal høres over en screening, en afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten og den endelig miljøkonsekvensrapport. I den foreslåede bestemmelse præciseres det, at også berørte stater vil skulle inddrages i processen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 3, nr. 1, skal berørte myndigheder høres, før der træffes en afgørelse efter lovforslagets § 21. Høring af berørte myndigheder ses at være nødvendigt i det omfang det er nødvendigt for myndigheden med henblik på at opfylde undersøgelsesforpligtelsen i forvaltningsloven.

Endvidere skal berørte myndigheder og offentligheden efter den foreslåede bestemmelse i miljøvurderingslovens § 35, stk. 3, nr. 2, høres og dermed have mulighed for at komme med ideer og forslag til projektet i forbindelse med afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, og før myndigheden afgiver en udtalelse efter lovforslagets § 23. Høringen af offentligheden giver bygherren mulighed for – på et tidligt tidspunkt i processen – dels at inddrage, overveje og undersøge de forslag til alternativer, som offentligheden måtte have, dels at overveje og adressere de bekymringer og problemstillinger, som ansøgningen giver anledning til. I modsat fald vil bygherren først blive bekendt med offentlighedens kommentarer med på langt senere tidspunkt, og måske være nødsaget til at foretage korrektioner og/eller yderligere undersøgelser i den forbindelse.

Endelig skal det bemærkes, at langt de fleste projektansøgere ønsker en tidlig dialog med lokalsamfundet og afgrænsningsprocessen giver mulighed for at sikre tiden til dette.

Efter det foreslåede § 35, stk. 3, nr. 3, skal berørte myndigheder og offentligheden høres og dermed gives mulighed for at afgive udtalelse om miljøkonsekvensrapporten, som bygherren har fremlagt, herunder om ansøgningen om tilladelse, før der træffes en afgørelse om tilladelse efter lovforslagets § 25.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 35,

stk. 3, foreslås ændret og flyttet til miljøvurderingslovens § 35, stk. 5, jf. bemærkningerne nedenfor.

Efter den gældende miljøvurderingslov § 35, stk. 4, er der fastsat tidsfrister for høring af offentligheden og berørte myndigheder i forbindelse med screening, afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten og høring over miljøkonsekvensrapporten.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, således at myndigheden med henblik på høring efter stk. 3, nr. 2, (om afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten) og stk. 3, nr. 3, (høring over den fremlagte miljøkonsekvensrapport) skal sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang til følgende relevante materiale for pågældende høring, jf. stk. 3:

- 1) Alle oplysninger, der er indhentet i henhold til § 18, § 20, § 23 og § 24, stk. 1.
- 2) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger m.v., som myndigheden, jf. § 17, har modtaget, jf. § 35, stk. 2, nr. 6.
- 3) Andre end de i § 35, stk. 2, omhandlede oplysninger, som er relevante for afgørelsen efter § 25, som først er til rådighed, efter det tidspunkt, hvor offentligheden er blevet informeret i henhold til § 35, stk. 1.
- 4) Udkast til afgørelse om tilladelse, jf. § 25.

Den foreslåede bestemmelse er en mere direktivnær formulering af VVM-direktivets artikel 6, stk. 3 og 4, og er en konsekvens af Kommissionens kritik af den gældende implementering af VVM-direktivets artikel 6, stk. 3 og 4.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, hvilket materiale den kompetente myndighed, som gennemfører høringen over afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold skal sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater har adgang til. Indholdet og omfanget af materialet skal være egnet for de høringsberettigede til at kunne danne sig et indtryk af det ansøgte projekt med henblik på at kunne afgive kommentarer og udtalelser. Der er i øvrigt ikke tilsigtet nogen ændring i omfanget af det materiale, som den kompetente myndighed skal stille til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater under en høring i forbindelse med afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold.

Med hensyn til hvilke tilladelser, der skal foreligge i udkast, foreslås det at videreføre den gældende ordning, hvorefter det alene er udkast til efter miljøvurderingslovens § 25. Tilladelser, som efter miljøvurderingslovens § 15, stk. 3, og bemyndigelsen i § 15, stk. 4, erstatter tilladelsen efter miljøvurderingslovens § 25, er ikke omfattet, da sådanne tilladelser, meddeles i henhold til anden lovgivning som f.eks. lov om miljøbeskyttelse. Det vil derfor være efter denne anden lovgivning, en eventuel offentliggørelse af udkast til tilladelse kan kræves i forbindelse med høringen efter den foreslåede bestemmelse i miljøvurderingslovens § 35, stk. 5.

Det bemærkes, at der ikke er sat specifikke krav til de

dokumenter, der høres over i screeningsfasen forud for, at der træffes en screeningsafgørelse. Dette er ligeledes en videreførelse af den gældende formulering af miljøvurderingslovens § 35, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, som vedrører fastsættelse af frister for høringer, foreslås indsat som miljøvurderingslovens § 35, stk. 5, jf. bemærkningerne nedenfor.

Det foreslås at indsætte § 35, stk. 5, i miljøvurderingsloven, hvorefter »Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist for høring af de berørte myndigheder og berørte stater, jf. dog § 38, stk. 6. Fristen skal fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist på mindst 14 dage for høring af offentligheden ved afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold efter stk. 3, nr. 2. For høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten efter stk. 3, nr. 3, er høringsfristen mindst 8 uger.«

Med den foreslåede bestemmelse foreslås det beskrevet, hvad der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af en passende frist. Ifølge bestemmelsen skal en passende tidsfrist fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering. De nævnte parametre, som fremgår af betragtning 36 i VVM-direktivet, indgår allerede i dag i vurderingen af, hvorledes fristen fastsættes. For så vidt angår fristen for høring over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, fratages muligheden for at gøre fristen kortere end 14 dage. Hermed imødekommes Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen af muligheden for at fastsætte en kortere høringsfrist end 14 dage. Fristen for høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten foreslås fortsat fastsat til mindst 8 uger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26. (§ 37, stk. 1, nr. 1)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 37, stk. 1, fastlægger hvilke oplysninger, der skal gøres tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder, når der er truffet afgørelse om tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25. De konkrete oplysninger er oplistet i stk. 1, nr. 1-5, og omfatter bl.a. myndighedens afgørelse og begrundelsen herfor samt resultatet af de foretagne høringer. Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 9, stk. 1.

Det følger af den foreslåede ændring af § 37, stk. 1, nr. 1, at myndigheden skal offentliggøre indholdet af afgørelsen og de betingelser, der eventuelt er knyttet hertil, jf. § 27, stk. 1-5.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand præciseres med en krydshenvisning til § 27, stk. 1-5, jf. lovforslagets §

1, nr. 22, således at det tydeligt fremgår, hvori indholdet af afgørelsen nærmere består.

Til nr. 27. (§ 38)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38, stk. 1, fastsætter processen for inddragelse og høring af stater, som på grund af planer, programmer eller projekter i Danmark anses for berørte af grænseoverskridende miljøpåvirkninger.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 38, stk. 1, således at forventes en plan, et program eller et projekt at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal myndigheden snarest muligt underrette miljøministeren med henblik på gennemførelse af høring herom. Myndigheden må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før miljøministeren giver samtykke hertil.

Med den foreslåede bestemmelse henvises der ikke længere til høringsbestemmelser i miljøvurderingslovens § 38, idet bestemmelserne om høring af berørte stater foreslås indarbejdet i miljøvurderingslovens §§ 32 og 35, jf. lovforslagets § 1, nr. 24 og 25, hvortil der henvises.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at det er miljøministeren, der er ressortmyndighed (focal point) for kontakter til berørte stater i forbindelse med høringer. Denne bemyndigelse er i dag delegeret til Miljøstyrelsen.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38, stk. 1, 2. pkt., hvorefter en myndighed ikke må godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse efter lovens § 25, før Miljøstyrelsen har givet samtykke hertil. Samtykket skal sikre, at inddragelsen af berørte stater er foretaget i overensstemmelse med forpligtelserne efter miljøvurderingsdirektivets artikel 7, VVM-direktivets artikel 7, Espoo konventionens artikel 3-6, og SEA protokolens artikel 10.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38, stk. 2, fastsætter processen for inddragelse og høring af stater, hvor miljøministeren på grund af en henvendelse fra en stat, der anser sig for berørt af grænseoverskridende miljøpåvirkninger af en plan, et program eller et projekt i Danmark.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 38, stk. 2, således at modtager miljøministeren en henvendelse fra en anden stats myndighed om, at der i Danmark er igangsat udarbejdelse af en plan eller et program eller anmeldt et projekt, hvis gennemførelse kan få væsentlig indvirkning på miljøet i denne anden stat, skal miljøministeren kontakte den danske myndighed for planen, programmet eller projektet. Den danske myndighed må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.

Med den foreslåede bestemmelse henvises der ikke længere til høringsbestemmelser i miljøvurderingslovens § 38, idet bestemmelserne om høring af berørte stater foreslås indarbejdet i miljøvurderingslovens §§ 32 og 35, jf. lovforslagets § 1, nr. 24 og 25, hvortil der henvises.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at det er miljøministeren, der er ressortmyndighed (focal point) for kontakter til berørte stater i forbindelse med høringer. Denne bemyndigelse er i dag delegeret til Miljøstyrelsen.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38, stk. 1, 2. pkt., hvorefter en myndighed ikke må godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse efter lovens § 25, før Miljøstyrelsen har givet samtykke hertil. Samtykket skal sikre, at inddragelsen af berørte stater er foretaget i overensstemmelse med forpligtelserne efter miljøvurderingsdirektivets artikel 7, VVM-direktivets artikel 7, Espoo konventionens artikel 3-6, og SEA protokolens artikel 10.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38, stk. 3, fastsætter bestemmelser om, hvilke oplysninger miljøministeren fremsender til berørte stater, når der foretages en høring over udkast til en plan eller et program.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 38, stk. 3, således at det følger af den foreslåede § 38, stk. 3, at § 38, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, 2. pkt., finder ikke anvendelse ved høringer over et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2, som vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, jf. § 4, stk. 2.

Bestemmelsen vil medføre, at miljøministeren i sager som vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, jf. § 4, stk. 2, såsom anlægslove ikke skal afgive sit samtykke.

Bestemmelsen er foranlediget af grundlovens § 21 som fastsætter at "Kongen kan for folketinget lade fremsætte forslag til love og andre beslutninger". Bestemmelsen fastsætter altså regeringens og dermed ministres adgang til at fremsætte forslag for Folketinget. Regeringens ret til at fremsætte lovforslag er fastlagt direkte i grundloven og er dermed et såkaldt regeringsprærogativ, som ikke kan begrænses gennem almindelig lov eller folketingsbeslutninger.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38, stk. 4, fastsætter bestemmelse om, hvilke oplysninger miljøministeren skal fremsende til berørte stater, når der foretages en høring over de grænseoverskridende miljøpåvirkninger ved et i Danmark ansøgt projekt.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 38, stk. 4, således at miljøministeren foranlediger, at en berørt stat informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne om de grænseoverskridende miljøpåvirkninger med rimelighed kan gives, jf. § 32, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3, og § 35, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3.

Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at berørte sta-

ter modtager oplysninger om grænseoverskridende miljøpåvirkninger, som er nødvendige for, at de berørte stater kan vurdere udkastet til planens, programmets eller det ansøgte projekts indvirkning på miljøet i den berørte stat.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, hvor det foreslås at tydeliggøre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater skal inddrages så tidligt som muligt i processen.

Det seneste tidspunkt, at informationerne kan gives, vil være i forbindelse med høringer. Det tidligste tidspunkt for oplysning er derfor forud for høringen, men der skal være et sagligt grundlag for at informere om udkastet til planen eller programmet, forud for høringsfasen. Der er således ikke krav om, at berørte stater fra først til sidst skal oplyses om alle sagsbehandlingsskridt, der foretages. Vurderingen af, hvornår berørte stater informeres forud for en høring, skal foretages ud fra hensynet til, at informationen skal sætte de berørte stater i stand til tidligt og effektivt at vurdere interessen i at deltage i beslutningsprocessen. Tidlig information af berørte stater foretages i nogen grad i dag, når myndigheder m.v. vurderer det hensigtsmæssigt.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38, stk. 5, fastsætter processen for afholdelse af høringer over de grænseoverskridende miljøpåvirkninger af udkast til en plan, et program eller et ansøgt projekt.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 38, stk. 5, således at ved høring af en berørt stat over udkast til en plan eller et program fremsender miljøministeren de i § 32, stk. 2 og 4, nævnte oplysninger, oplysninger om dens eller dets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren med angivelse af en passende frist for at afgive bemærkninger, jf. § 32, stk. 5.

Den foreslåede ændring indebærer en konsekvensrettelse af henvisningerne til de relevante bestemmelser om oplysning og høring i miljøvurderingslovens § 32 om planer og programmer, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24, samt en henvisning til, at myndigheden fastsætter en passende frist for høringen. Med henvisningen til den foreslåede § 32, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, præciseres det ligeledes, at kriterierne for at fastsætte en passende frist er de samme, som for fastsættelse af en passende frist for høring efter § 32 i øvrigt.

Det foreslås at indsætte § 38, stk. 6, 1. pkt., i miljøvurderingsloven, således at ved høring af en berørt stat over et ansøgt projekt fremsender miljøministeren de i § 35, stk. 2 og 4, nævnte oplysninger, oplysninger om dens eller dets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren med angivelse af en passende frist for at afgive bemærkninger, jf. § 32, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 6, 1. pkt., er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 38, stk. 4. Den foreslåede bestemmelse er revideret, således at henvisningerne til miljøvurderingslovens § 35 er konsekvensrettet i overensstemmelse med den foreslåede affattelse af miljøvurderingslovens § 35, jf. se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25.

Det foreslås at indsætte miljøvurderingslovens § 38, stk. 6, 2. og 3. pkt., hvorefter tidsfristen for høring over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 2, fastsættes i overensstemmelse med § 35, stk. 5, 3. pkt. Tidsfristen for høring over miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 3, skal være mindst 30 dage for afgivelse af bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 6, 2. pkt., fastsættes tidsfristen for høring efter § 35, stk. 3, nr. 2, i overensstemmelse med § 35, stk. 5, 3. pkt., hvilket medfører, at fristen er mindst 14 dage. Det er herefter ikke muligt at gennemføre en høring på mindre end 14 dage. Hermed imødekommes Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen af muligheden for at fastsætte en kortere høringsfrist end 14 dage, se således også bemærkningerne til miljøvurderingslovens § 35, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Med hensyn til den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 6, 3. pkt., fastsættes tidsfristen for høring over miljøkonsekvensrapportens grænseoverskridende miljøpåvirkninger til mindst 30 dage. Hermed imødekommes Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen af, at den gældende implementering af VVM-direktivets artikel 7, stk. 5, som alene fastsatte en passende frist. VVM-direktivets artikel 7, stk. 5, refererer imidlertid bl.a. til tidsrammen på mindst 30 dage for høring over en miljøkonsekvensrapport. 30 dages fristen i Danmark er for høring over miljøkonsekvensrapporter for ansøgte projekter i Danmark fastsat til minimum 8 uger, jf. miljøvurderingslovens § 35, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 25. Med den foreslåede implementering af VVM-direktivets artikel 7, stk. 5, fastsættes direktivets minimumsfrist i artikel 6, stk. 7, på 30 dage. Hermed er der mulighed for at afpasse høringsfristen for berørte stater i forhold til indholdet og omfanget af de grænseoverskridende miljøpåvirkninger.

Det foreslås at indsætte miljøvurderingslovens § 38, stk. 7, således at modtager miljøministeren fra en anden stat oplysninger om, at et udkast til en plan eller et program under udarbejdelse eller et ansøgt konkret projekt i denne stat kan få væsentlig indvirkning på miljøet i Danmark, skal ministeren fremsende de modtagne oplysninger til berørte myndigheder og offentligheden, jf. § 32, stk. 1 og 2, og § 35, stk. 1 og 2, samt gennemføre de fornødne høringer, jf. § 32, stk. 3, og § 35, stk. 3, i Danmark over de modtagne oplysninger, jf. § 32, stk. 4, for planer og programmer, og § 35, stk. 4, for konkrete projekter.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38, stk. 5. Bestemmelsen sikrer, at oplysnings- og høringsreglerne i miljø-

vurderingsloven også finder anvendelse, selvom der ikke er tale om en plan, et program eller et projekt i Danmark, jf. således miljøvurderingslovens § 2, stk. 1, nr. 3, hvorefter loven også finder anvendelse på høringer af offentligheden og berørte myndigheder over planer, programmer og projekter under udarbejdelse i en anden stat, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet i Danmark.

Henvisningerne i den foreslåede bestemmelse er konsekvensrettet i forhold til de foreslåede bestemmelse i miljøvurderingslovens §§ 32 og 35, jf. lovforslagets § 1, nr. 24 og 25.

Til nr. 28. (§ 40)

Miljøvurderingslovens § 40 supplerer dansk rets almindelige regler om håndtering af myndighedsinhabilitet forudsat, at der i forbindelse med sagsbehandlingen af den konkrete planlægning/afgørelse iagttages hensynene til parter og offentligheden.

Såfremt en myndighed anses for inhabil i forhold til en sag, må myndigheden som udgangspunkt ikke træffe afgørelse, deltage i afgørelsen eller i øvrigt medvirke ved behandlingen af den pågældende sag, jf. principperne i forvaltningsloven § 3, stk. 3.

Myndighedsinhabilitet må som udgangspunkt søges løst ved substitution, det vil sige, at en sideordnet eller overordnet myndighed overtager sagen fra den inhabilitetsramte myndighed. Det er derfor et krav, at myndigheden i tilfælde af myndighedsinhabilitet nøje overvejer, om der foreligger substitutionsmuligheder, jf. Niels Fenger, Forvaltningsret, side 291.

Ved myndighedsinhabilitet vil der langt oftere end ved personlig inhabilitet være væsentlige vanskeligheder eller betænkeligheder forbundet med substitution. Dette skyldes navnlig, at substitution kan medføre tab eller svækkelse af sagkundskab, hvilket kan tale afgørende imod at sætte en anden myndighed i den umiddelbare kompetente myndigheds sted, jf. Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, 2013, side 165.

Substitution til en sideordnet myndighed vil særligt kunne tænkes, hvor der på det pågældende sagsområde findes andre ensartede myndigheder. Substitution til en overordnet myndighed vil normalt kræve, at der hos den overordnede myndighed er den fornødne sagkundskab.

Det antages, at i tilfælde af, at forvaltningsmyndigheden handler i henhold til en originær kompetence, kan afgørelsen som udgangspunkt ikke uden udtrykkelig lovhjemmel overlades til en overordnet (eller sideordnet) myndighed. Dette gælder uanset om den originære kompetence fremgår direkte af lovgrundlaget, eller om kompetencen må anses som forudsat i lovgivningen, jf. FOB 1997.150 og MAD 2004.95V.

I de tilfælde, hvor substitution ikke er mulig og en ellers inhabil myndighed deltager i behandlingen af en sag, bør det noteres på sagen, at den pågældende fandtes inhabil, men alligevel medvirkede, ligesom grunden hertil bør anføres. Afhængig af baggrunden for inhabiliteten bør der stilles særligt store krav til fremskaffelsen af det relevante oplysningsgrundlag i sagen, således at andre, der deltager i sagens behandling, har mulighed for at følge med og vurdere faktum og præmisserne for sagens afgørelse, Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, 2013, side 247 f.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 40 har som helhed til formål at sikre, at de kompetente myndigheder for planer, programmer og ansøgte projekter foretager vurderingen og behandlingen på objektiv vis og ikke befinder sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 40, stk. 1, at en myndighed, der udarbejder planer eller programmer, eller som samtidig er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt, skal varetage sine opgaver og beføjelser på objektiv vis.

Den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen vil betyde, at den gældende retstilstand præciseres, således at det fastsættes i § 40, stk. 1, at den myndighed, der udarbejder planer eller programmer eller som samtidig er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt skal varetage sine opgaver og beføjelser på saglig og lovlig vis (objektiv vis) i overensstemmelse med de allerede gældende principper i forvaltningsloven om inhabilitet samt Folketingets Ombudsmands praksis vedrørende myndighedsinhabilitet.

Det følger endvidere af den foreslåede affattelse af § 40, stk. 2, at en myndighed, der udarbejder planer eller programmer, ikke må udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Endelig må en myndighed, der er bygherre for et projekt, efter det foreslåede § 40, stk. 3, ikke behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Med de foreslåede bestemmelser i § 40, stk. 2 og 3, foretages der en formel ændring ved at anvende det mere direkte udtryk "en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner" i stedet for "funktionel adskillelse". Miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvorledes en passende adskillelse kan foretages, se bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 4, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at for VVM-direktivets vedkommende fremgår det af betragtning nr. 25, at interessekonflikter kan fore-

bygges bl.a. gennem en »funktionel adskillelse« mellem den kompetente myndighed og bygherren. Ved den foreslåede formulering af § 40, stk. 2 og 3, er det i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis forudsat, at en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner kan ske inden for den samme myndighed. Det er dog forudsat, at i sådanne tilfælde håndteres inhabilitet, jf. ovenfor, i overensstemmelse med gældende forvaltningsret, dvs. det bør noteres på sagen, at den pågældende myndighed fandtes inhabil, men alligevel medvirkede, ligesom grunden hertil bør anføres. Ved bebyrdende afgørelser anføres det i begrundelsen.

Ved det foreslåede § 40, *stk. 4*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvordan myndighedernes varetagelse af opgaver og beføjelser efter stk. 1-3 kan ske på objektiv vis og med en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner. Det er hensigten, at kriterierne fastsættes således, at de supplerer de almindelige forvaltningsretlige regler og praksis om henskydning af kompetence og beslutning om substitution.

Til nr. 29. (§ 41, stk. 2, 2. pkt.)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 41, stk. 2, 2. pkt., fastsætter miljøministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om, at underretninger, informationer og høringer skal ske digitalt og ved indberetning i en særlig form til en elektronisk portal eller et register.

Det foreslås at ændre miljøvurderingslovens § 41, stk. 2, 2. pkt., således at »underretninger, informationer og høringer« ændres til »oplysninger, underretninger, informationer, afgørelser og høringer«.

Den foreslåede ændring sikrer hermed, at ministerens bemyndigelse i den gældende bestemmelse også omfatter lovforslagets ændringer, som foreslås til at imødekomme Kommissionens kritik i åbningsskrivelsen vedrørende oplysninger, se navnlig bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, 24 og 25.

Samtidig foreslås det, at ministeren har adgang til at fastsætte regler for offentliggørelse af afgørelser digitalt samt indberetning af sådanne til et digitalt register.

Til nr. 30. (§ 46, stk. 2, 1. pkt.)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 46, stk. 2, fastsætter, at den kompetente myndighed er tilsynsmyndighed for de afgørelser, der er truffet efter §§ 21 og 25, og for, at vilkår fastsat i tilladelser efterkommes.

Det følger af den foreslåede § 46, *stk. 2, 2. pkt.*, at den kompetente myndighed er tilsynsmyndighed for de afgørelser, der er truffet efter §§ 21 og 25, og for, at vilkår efter lovens § 27 fastsat i tilladelser overholdes.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand opretholdes og præciseres med en henvisning til miljøvurderingslovens

§ 27, for så vidt angår overholdelsen af vilkår fastsat i tilladelser efter lovens § 25.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 2, stk. 3, 2. pkt.)

Den gældende husdyrbruglovs § 2, stk. 3, 2. pkt., fastsætter, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at anvendelse af gødning under en vis grænse ikke er omfattet af lovens regler. Husdyrbrugloven indeholder ingen umiddelbart gældende regler om anvendelse af gødning. I medfør af §§ 5 a-5 c i husdyrbrugloven er der i dag fastsat regler om anvendelse af gødning i bekendtgørelse nr. 1176 af 23. juli 2020 om miljøregulering af dyrehold og om opbevaring og anvendelse af gødning, herefter husdyrgødningsbekendtgørelsen, kapitel 10 og 11. Det er her, de materielle regler for anvendelse af gødning er fastsat.

§ 5 a bemyndiger ministeren til at fastsætte regler for anvendelse af gødning i jordbruget, herunder regler om lofter for den højest tilladelige mængde udbragt kvælstof og fosfor pr. hektar fra gødning, med henblik på at beskytte miljøet, herunder vilde dyr og planter. § 5 b bemyndiger ministeren til at fastsætte regler med henblik på at begrænse gener i forbindelse med udbringning af organisk gødning eller bioaske, ligesom ministeren i § 5 c er bemyndiget til at fastsætte regler om forebyggende foranstaltninger ved udbringning af gødning på arealer, hvor der er risiko for jorderosion.

Efter husdyrgødningsbekendtgørelsens § 2, stk. 3, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse på de atypiske dyrehold, der i medfør af bekendtgørelsens § 1, stk. 3, er undtaget fra lovens anvendelsesområde f.eks. zoologiske haver og dyrehospitaler. Husdyrbruglovens § 2, stk. 3, indgår i opstillingen af hjemmelsbestemmelserne i indledningen til husdyrgødningsbekendtgørelsen. Baggrunden for dette er, at husdyrbruglovens § 2, stk. 3, 1. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at visse husdyrbrug, anlæg og dyrearter ikke er omfattet af loven, er udnyttet til at afgrænse husdyrbruglovens anvendelsesområde i bekendtgørelsens § 1. Det fremgår bl.a. heraf, at loven ikke finder anvendelse på dyrearter tilhørende andre dyreklasser end fugle (aves) og pattedyr (mammalia), jf. stk. 1, og at lovens kapitel 3 og 4 ikke finder anvendelse på dyrearterne hunde og katte, jf. stk. 4.

Det foreslås, at § 2, *stk. 3, 2. pkt.*, ophæves, idet bemyndigelsesbestemmelserne i §§ 5 a-5 c i husdyrbrugloven og § 2, stk. 3, 1. pkt., både fastlægger rammerne for gødningsanvendelsen og giver bemyndigelsen til at fastlægge den nedre grænse for, hvornår bekendtgørelsen finder anvendelse. Der er således ikke behov for den selvstændige bemyndigelse i § 2, stk. 3, 2. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at anvendelse af gødning under en vis grænse ikke er omfattet af lovens regler.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 1, nr. 7)

Den gældende husdyrbruglovs § 3, stk. 1, fastsætter definitioner af særligt relevante begreber, herunder husdyrbrug, husdyranlæg, emission og bedste tilgængelige teknik.

Loven indeholder ikke i dag en definition af offentlighed. Den gældende definition af begrebet offentlighed er i stedet fastsat i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 13. Begrebet defineres her som en eller flere fysiske eller juridiske personer (selskaber m.v.), som direkte eller indirekte berøres eller forventes berørt af en etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug samt foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter eller love har til hovedformål at værne om de hensyn, der er nævnt i § 1, stk. 1, i husdyrbrugloven

Det foreslås, at der i lovens § 3, stk. 1, nr. 7, indsættes en definition af begrebet ”offentlighed”, som omfatter to grupper hhv. den brede offentlighed og den berørte offentlighed i overensstemmelse med VVM-direktivets definitioner af samme, jf. direktivets artikel 1, litra e og d. Den brede offentlighed omfatter en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper. Den berørte offentlighed omfatter den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse en godkendelse eller tilladelse efter lovens §§ 16 a eller 16 b. Hertil anses også Ikke-statslige organisationer foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer, for at være omfattet.

Forslaget skal sikre, at Kommissionens bemærkninger i åbningsskrivelsen til gennemførelse af VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, litra d, imødekommes. Kommissionen bemærkninger må forstås således, at den gældende definition i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen af begrebet offentlighed, er utilstrækkelig. Kommissionen anfører således, at den sammenlignelige definition i miljøvurderingsloven alene gennemfører VVM-direktivets definition af ”den berørte offentlighed”, og at dette ikke i overensstemmelse med direktivet.

Forslaget har dermed til formål at sikre, at det klart fremgår, at lovens definition af offentlighed – set ift. den gældende definition i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 13, – omfatter direktivets definitioner af både den brede offentlighed og den berørte offentlighed, jf. direktivets artikel 1, stk. 2, litra d og e. Forslaget sikrer dermed en direktivnær implementering af definitionerne i direktivets artikel 1, stk. 2, litra d og e.

Inddragelse af offentligheden og gennemsigtighed i processen er centrale hensyn i VVM-direktivet, jf. bl.a. VVM-direktivets præambel, betragtning nr. 7 og 16. Begrebet ”offentlighed” i den foreslåede § 3, stk. 1, nr. 7, skal forstås bredt og uden egentlige indskrænkninger, dvs. en personkreds uden egentlige begrænsninger, der både omfatter fysi-

ske og juridiske personer samt foreninger, organisationer og grupper.

Den foreslåede definition i § 3, stk. 1, nr. 7, medfører ikke en ændring af retstilstanden, da lovændringen ikke indebærer indholdsmæssige ændringer ift. den gældende definition i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1.

Der henvises i den forbindelse til, at de gældende annonceringsregler i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 62, reelt set indebærer, at den brede offentlighed inddrages i den informationsproces, der følger af den gældende lovs § 55, stk. 2, og som, det er hensigten, skal videreføres i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, jf. lovforslagets § 2, nr. 5 og 8. Tilsvarende har offentligheden mulighed for at kommentere på det offentliggjorte udkast, herunder kan alle bede om at modtage udkast til afgørelse, jf. den gældende lovs § 55, stk. 4, som det er hensigten at videreføre i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, jf. lovforslagets § 2, nr. 5 og 8.

Til nr. 3 (§ 54 j, stk. 2, 2. pkt.)

Efter den gældende husdyrbruglovs § 54 j, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde forlænge fristen efter stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b hurtigst muligt og senest 90 dage fra den dag, hvor ansøgeren har fremlagt tilstrækkelige oplysninger om det ansøgtes indvirkning på miljøet. Hvis fristen forlænges, skal kommunalbestyrelsen skriftligt underrette ansøgeren om årsagerne til forlængelsen af fristen og om, hvornår kommunalbestyrelsen forventer at træffe afgørelse, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Bestemmelsen, som har til formål at gennemføre VVM-direktivets artikel 4, stk. 6, indebærer, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan forlænge 90 dages fristen. Det følger af bemærkningerne til den gældende § 54 j, stk. 2, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 114, som fremsat, side 157, at der skal være tale om særlige tilfælde, hvilket indebærer, at fristforlængelsen skal være begrundet i forhold vedrørende det ansøgtes kompleksitet, dimension, placering m.v. Systematiske forlængelser anses ikke for hjemlet med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås, at § 54 j, stk. 2, ændres ved – i overensstemmelse med ovennævnte bemærkninger til den gældende § 54 j, stk. 2 – at tilføje en række hensyn, som kan indgå i kommunalbestyrelsens beslutning om at forlænge 90 dages fristen for afgørelse om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b, jf. § 54 j, stk. 1. Det tilføjes således, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde, f.eks. med hensyn til projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner, kan forlænge fristen.

Forslaget har til formål at sikre en mere tekstnær implementering af VVM-direktivet i overensstemmelse med de retningslinjer for implementering af VVM-direktivet, som følger af Kommissionens bemærkninger i åbningsskrivelsen.

Ændringen ændrer ikke på den nugældende retsstilling.

Til nr. 4 (§ 54 j, stk. 3)

Efter den gældende husdyrbruglovs § 54 j, stk. 3, kan miljøministeren fastsætte regler om annoncering af afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, dvs. screeningsafgørelser. Bestemmelsen har til formål at medvirke til at gennemføre VVM-direktivets artikel 4, stk. 5, 2. pkt., som foreskriver, at screeningsafgørelser skal gøres offentligt tilgængelige.

Bemyndigelsesbestemmelsen er udnyttet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 62, stk. 1, nr. 3, hvoraf det følger, at kommunalbestyrelsen skal foretage digital annoncering af afgørelser om godkendelser og tilladelser efter husdyrbruglovens §§ 16 a og 16 b, der ikke er omfattet af proceduren i husdyrbruglovens § 55, herunder begrundelsen, jf. bekendtgørelsens § 61, stk. 2. Offentliggørelsen af førnævnte afgørelser kan ske på kommunens hjemmeside, eller ved anvisning på kommunens hjemmeside om, hvor og hvordan den pågældende information eller afgørelse er tilgængelig, jf. § 62, stk. 1, i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 54 j, stk. 3, om annoncering af afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, dvs. ophæves. Ophævelsen af stk. 3, er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 56 a, stk. 3. Det foreslås således, at bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 56 a, stk. 3, præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at bestemmelsen også omfatter annoncering af afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1. Bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 54 j, stk. 3, videreføres dermed ved de ændringer til § 56 a, stk. 3, som foreslås med forslaget § 2, nr. 8. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 8, nedenfor.

Ophævelsen af stk. 3, er endvidere en konsekvens af, at bestemmelserne i lovens § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden og annoncering, ophæves med henblik på at overføre disse regler til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen således, at VVM-reglerne for projekter om intensiv husdyravl som hovedregel samles i denne bekendtgørelse. I det lys vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at det er mest hensigtsmæssigt at samle bemyndigelsen til at fastsætte regler om inddragelse af offentligheden og berørte myndigheder samt annoncering i § 56 a, stk. 3.

Lovforslaget ændrer således ikke på den nugældende retsstilling, idet miljøministeren fortsat vil være bemyndiget til at fastsætte regler om annoncering af afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1. Bemyndigelsen vil dog med dette lovforslaget følge af § 56 a, stk. 3.

Til nr. 5 (§ 55, stk. 2-5)

Efter husdyrbruglovens § 55, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen fastsætte krav om tidlig inddragelse af offentligheden, herunder berørte myndigheder. Den gældende § 55, stk. 2, har således til formål at gennemføre VVM-direktivets arti-

kel 6, stk. 1-4, og skal således sikre, at offentligheden tidligt i beslutningsprocessen får kendskab til ansøgningen om godkendelse eller tilladelse og relevante oplysninger. Med bestemmelsen sikres offentligheden mulighed for at komme med bemærkninger, ideer, emner m.v., som ansøgeren kan bruge i det evt. videre arbejde med miljøkonsekvensrapporten m.v.

Efter den gældende lovs § 55, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen fastsætte passende frister for offentlighedens og berørte myndigheders fremsendelse af bemærkninger og spørgsmål. Den gældende bestemmelse har til formål at implementere VVM-direktivets artikel 6, stk. 6, hvorefter der skal fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til at informere berørte myndigheder og offentligheden, og til at berørte myndigheder og den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i beslutningsprocesserne. Af bemærkningerne til den gældende § 55, stk. 3, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 114, som fremsat, side 159, fremgår det, at en passende frist i det enkelte tilfælde vil afhænge af det ansøgtes kompleksitet, karakter og omfang m.v. samt praktiske hensyn, som f.eks. ferieperioder, den berørte offentlighed, det valgte medie eller samspelet mellem disse. Det følger videre af de nævnte forarbejder, at en frist for offentlighedsfasen på 2 uger som udgangspunkt – og i overensstemmelse med hidtidig praksis – anses for passende, hvis der ikke er særlige forhold, der konkret begrundet en længere eller kortere frist.

Efter den gældende lovs § 55, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen fremsende udkast til afgørelse til dem, som har anmodet herom samt til naboer og andre berørte. Den gældende bestemmelse fastsætter endvidere en frist på 30 dage til at kommentere udkastet i overensstemmelse med VVM-direktivets artikel 6, stk. 7.

Af den gældende lovs § 55, stk. 5, følge det, at kommunalbestyrelsen straks skal foretage offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af offentlighedsproceduren. Kommunalbestyrelsen skal endvidere sikre, at indholdet af afgørelsen og de vigtigste begrundelser og vurderinger, der ligger til grund for afgørelsen, herunder proceduren for offentlig deltagelse, gøres tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse også informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.

De oplysninger, som skal være tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder, omfatter den trufne afgørelse, herunder de vilkår og betingelser, der evt. er knyttet til afgørelsen, de vigtigste begrundelser for afgørelsen og de overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, oplysninger om proceduren for offentlig deltagelse, herunder resumé af resultaterne af de høringer, der er foretaget, indhentede oplysninger, og hvorledes disse resultater er indarbejdet eller på anden måde er taget i betragtning.

Den gældende husdyrbruglovs § 55, stk. 5, har således bl.a.

til formål at gennemføre VVM-direktivets artikel 9, stk. 1, der indeholder bestemmelser om, hvem der skal informeres og om hvad, når der er truffet afgørelse om at meddele eller give afslag på en ansøgning om VVM-tilladelse.

Det foreslås med lovforslaget, at § 55, stk. 2-5, ophæves med henblik på at overføre disse regler til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen således, at VVM-reglerne for projekter om intensiv husdyravl som hovedregel samles i denne bekendtgørelse.

Fremadrettet vil § 55, stk. 2-5, blive videreført i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3. Den nugældende retsstilling vil derfor blive videreført. I det omfang Kommissionens åbningsskrivelse giver anledning til at ændre eller præcisere nugældende regler i § 55, stk. 2-5, vil sådanne tilpasninger dog blive foretaget i forbindelse med, at husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen ændres, og i hvilken forbindelse relevante supplerende bestemmelser til gennemførelse af VVM-direktivet indføres i bekendtgørelsen. Der er redegjort nærmere for disse overvejelser nedenfor i bemærkningerne til § 2, nr. 8, nedenfor.

Til nr. 6 (§ 56, stk. 1)

Den gældende husdyrbruglovs § 56, stk. 1, indebærer, at godkendelser og tilladelser omfattet af husdyrbrugloven, som ikke er omfattet af offentlighedsbestemmelserne i § 55, først kan meddeles, når der er forløbet 2 uger efter, at kommunalbestyrelsen har givet skriftlig orientering om ansøgningen til naboerne til den omhandlede ejendom.

Det følger af forarbejderne til den nugældende bestemmelse, hhv. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, som fremsat, side 1996, og Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 114, som fremsat, side 161, at bestemmelsen svarer til bestemmelsen om naboorientering efter planlovens landzoneregler.

Det foreslås med lovforslaget, at § 56, stk. 1, ændres således, at henvisningen til offentlighedsbestemmelserne i § 55, udgår og erstattes af en henvisning til lovens § 55.

Ændringen foretages som konsekvens af, at § 55, stk. 2-5, ophæves. Retsstillingen vil fortsat være, at godkendelser og tilladelser, der ikke kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet, og som derfor ikke er omfattet af VVM-pligt, er omfattet af krav om naboorientering, jf. § 56, stk. 1.

Til nr. 7 (§ 56 a, stk. 1, 1. pkt.)

Den gældende husdyrbruglovs § 56 a, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, og § 55, der kan påklages, tillige skal meddeles klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 84-87, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Det foreslås med lovforslaget, at § 56 a, stk. 1, 1. pkt., ændres således, at tillige udgår af bestemmelsen.

Ændringen, som alene er af redaktionel karakter, foretages som konsekvens af, at § 55, stk. 5, ophæves. Ændringen indebærer således ingen ændring i den gældende retsstilling. Kommunalbestyrelsen skal fortsat meddele afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, og § 55, der kan påklages, til klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 84-87, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Til nr. 8 (§ 56 a, stk. 3)

Den gældende husdyrbruglovs § 56 a, stk. 3, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i sager omfattet af §§ 54 j-56, og visse afgørelser i sager om revurdering efter §§ 40 og 41, samt andre afgørelser vedrørende husdyrbrug, der træffes efter miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør heraf. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes i forhold til afgørelser vedrørende bedrifter med arealer, der modtager gødning.

Det følger af forarbejderne til den nugældende bestemmelse, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 114, som fremsat, side 161, at bemyndigelsen bl.a. kan anvendes til at fastsætte regler for kommunalbestyrelsens høringer, herunder deres form, indhold og formidling. Det følger videre, at bestemmelse også kan anvendes til at fastsætte regler om bl.a. fremgangsmåden ved gennemførelse af annonceringer og høringer, herunder tidsfrister.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens § 69, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens underretninger, informationer og høringer skal ske digitalt og indberettes i en særlig form til en elektronisk portal eller et register.

Bestemmelsen er nærmere udmøntet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. Der er bl.a. fastsat regler om inddragelse af berørte myndigheder i forbindelse med sager, som ikke er omfattet af proceduren i den gældende § 55 i husdyrbrugloven, jf. § 59 i den gældende bekendtgørelse.

Der er endvidere fastsat regler om digital annoncering af information og afgørelser i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 62. Også denne bestemmelse har hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 56 a, stk. 3, samt lovens § 69. Bestemmelsen omfatter annoncering af bl.a. information til offentligheden, jf. den gældende husdyrbruglovs § 55, stk. 2, afgørelser om godkendelser og tilladelser efter husdyrbruglovens §§ 16 a og 16 b, der er omfattet af proceduren i den gældende husdyrbruglovs § 55, med de oplysninger, der er nævnt i den gældende lovs § 55, stk. 5, og afgørelser om godkendelser og tilladelser efter husdyrbruglovens §§ 16 a og 16 b, der ikke er omfattet af proceduren i den gældende husdyrbruglovs § 55, herunder begrundelsen, jf. den gældende husdyrgodkendelsesbekendtgørelses § 61, stk. 2.

Det foreslås, med lovforslaget, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 56 a, stk. 3, præciseres således, at

bestemmelsen udtrykkeligt omfatter inddragelse af berørte myndigheder og regler om annoncering i sager omfattet af § 54 j, stk. 1 og § 55, stk. 1. Der er som nævnt tale om en præcisering, hvorfor den nugældende retsstilling videreføres.

Præciseringen af § 56 a, stk. 3, skal ses i sammenhæng med forslaget om at ophæve den gældende lovs § 55, stk. 2-5, jf. forslaget § 2, nr. 5, idet det er hensigten, at de ophævede bestemmelser skal videreføres i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen i medfør af § 56 a, stk. 3. Herved vil det kunne sikres, at VVM-reglerne for projekter om intensiv husdyravl som hovedregel samles i denne bekendtgørelse.

Den foreslåede præcisering af bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, skal medvirke til at sikre, at de bemærkninger, der følger af Kommissionens åbningsskrivelse, kan imødekommes i overensstemmelse med Danmarks besvarelse heraf ved ændringer i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. Kommissionen har bl.a. kritiseret implementeringen af VVM-direktivets artikel 6, som vedrører offentlighedens, herunder den berørte offentligheds mulighed, for tidligt at blive informeret om og inddraget i beslutningsprocesserne om konkrete projekter. Kommissionens åbningsskrivelse vil således give anledning til præciseringer i forhold til de nugældende regler i lovens § 55, stk. 2-5, når disse bestemmelser, som det er hensigten, overføres til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen i medfør af § 56 a, stk. 3. Foruden disse præciseringer er det hensigten, at den nugældende retsstilling vil blive videreført i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, vil bl.a. blive anvendt til at udvide den nugældende regel i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 59, således at bestemmelsen også vil omfatte høring af de berørte myndigheder i forbindelse med afgørelser, der er omfattet af lovens § 54 j og § 55, dvs. i projekter omfattet af hhv. screeningspligt og obligatorisk VVM-pligt. Denne forpligtelse følger i dag af den gældende lovs § 55, stk. 2. Den beskrevne ændring af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 59, vil indebære en mere tekstnær implementering af VVM-direktivets artikel 6, stk. 1. Der skal også i bekendtgørelsen fastsættes regler, der sikrer, at de berørte myndigheder bliver hørt, inden kommunalbestyrelsen afgiver en udtalelse om, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger, som ansøger skal fremlægge i miljøkonsekvensvurderingsrapporten, skal være. En sådan bestemmelse skal sikre gennemførelse af VVM-direktivets artikel 5, stk. 2.

Der skal endvidere – i overensstemmelse med den gældende lovs § 55, stk. 2, – fastsættes regler, der sikrer, at offentligheden ved offentlig annoncering eller andre egnede midler inddrages tidligt i beslutningsprocedurerne, og senest så snart de oplysninger, der følger af VVM-direktivets artikel 6, stk. 2, litra a-g, med rimelighed kan gives. Dette vil indebære, at offentligheden skal informeres om de oplysninger, der følger af den gældende lovs § 55, stk. 2, nr. 1-7. Derudover skal offentligheden også informeres om, hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af ansøgeren

eller kommunalbestyrelsen til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden.

I overensstemmelse med den gældende lovs § 55, stk. 3, vil der også blive fastsat regel om, at kommunalbestyrelsen fastsætter passende tidsfrister for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål i forbindelse med den beskrevne offentlighedsproces. Bestemmelsen vil endvidere fortsat give mulighed for kommunalbestyrelsen til at fastsætte en passende frist afhængig af det ansøges kompleksitet, karakter og omfang samt praktiske hensyn. I overensstemmelse med Kommissionens bemærkninger i åbningsskrivelsen vil reglen dog blive formuleret således, at der ikke kan fastsættes frister, der er kortere end 2 uger.

Herudover skal der på baggrund af bemyndigelsesbestemmelsen også fastsættes regler, der udtrykkeligt sikrer, at den berørte offentlighed og berørte myndigheder inden for rimelige tidsfrister får adgang til de oplysninger, der følger af VVM-direktivets artikel 6, stk. 3, dvs. ansøgningen, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger, herunder miljøoplysninger, og rapporter og udkast til afgørelse om tilladelse. Der skal i den forbindelse også fastsættes regler, der sikrer, at den berørte offentlighed og de berørte myndigheder har adgang til at kommentere på oplysningerne og derved vil have reel adgang til tidligt og effektivt at deltage i beslutningsprocessen, mens alle muligheder står åbne. Kommunalbestyrelsen vil – i overensstemmelse med den gældende § 55, stk. 4 – være forpligtet til at fastsætte en høringsfrist på mindst 30 dage svarende til direktivets artikel 6, stk. 7.

Kommunalbestyrelsen vil i den forbindelse blive forpligtet til at fastsætte rimelige tidsrammer for de forskellige faser, således at der dels er tilstrækkelig tid til at informere de berørte myndigheder og offentligheden, dels er tilstrækkelig tid for den berørte offentlighed og de berørte myndigheder til at forberede sig på og opnå reel deltagelse i beslutningsprocessen. Denne forpligtelse vil have til formål at gennemføre direktivets artikel 6, stk. 5, i overensstemmelse med Kommissionens bemærkninger i åbningsskrivelsen, og vil være en videreførelse af den gældende lovs § 55, stk. 3.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil som hidtil kunne anvendes til at fastsætte regler om formidling af høringer, jf. også den gældende § 62 i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen om offentliggørelse. Bemyndigelsesbestemmelsen vil tilsvarende kunne anvendes til at fastsætte regler svarende til den nugældende lovs § 55, stk. 5. Det indebærer, at kommunalbestyrelsen dels straks skal foretage offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af lovens § 55, stk. 1, dels skal sikre, at indholdet af afgørelsen og de vigtigste begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, herunder om proceduren for offentlig deltagelse, er tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder, dels skal informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.

Miljø- og Fødevarerministeriet bemærker, at ovennævnte an-

givelse af konkrete udmøntninger ikke er udtømmende, men alene er et udtryk for forventede ændringer af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen som følge af, at husdyrbruglovens § 55, stk. 2-5, ophæves og i lyset af Kommissionens åbningsskrivelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at bemyndigelsesbestemmelsen fortsat bl.a. også vil kunne anvendes til at fastsætte regler om høring og annoncering samt efterfølgende informering og inddragelse af offentligheden om godkendelser og tilladelser m.v. alt efter de EU-krav, som de forskellige direktiver eller internationale forpligtelser måtte stille til inddragelse af offentligheden.

Til nr. 9 (§ 56 a, stk. 4)

Den gældende husdyrbruglovs § 56 a, stk. 4, indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med afgørelser om husdyrbrug, husdyranlæg, gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg og forhold forbundet med husdyrhold eller anvendelse af gødning m.v. i en anden stat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark, for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser.

Det foreslås med lovforslaget, at § 56 a, stk. 4, præciseres, således at det fremgår, at miljøministeren fastsætter regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med afgørelser om husdyrbrug, husdyranlæg, gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg og forhold forbundet med husdyrhold eller anvendelse af gødning m.v. i en anden stat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark, for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser.

Ændringen indebærer ingen ændring af den gældende retstilstand.

Til § 3

Det foreslås med § 3, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Derfor kan ændringslove heller ikke gælde for Færøerne og Grønland og kan heller sættes i kraft for disse, jf. miljøvurderingslovens § 59 og husdyrbruglovens § 112. Denne lov gælder således ikke for Grønland og Færøerne.

Til § 4

Det foreslås med § 4, stk. 1, at ansøgninger efter miljøvurderingsloven om projekter om intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, der er indgivet til eller under behandling ved kommunalbestyrelsen, overføres ved lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen efter lovens ikrafttræden skal videresende sagerne til miljøministeren, som orienterer ansøger om, at sagerne færdigbehandles af miljøministeren.

Det foreslås med § 4, stk. 2, at såfremt Miljø- og Fødevareklagenævnet ved behandlingen af en klage over en afgørelse efter miljøvurderingsloven vedrørende intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, efter lovforslagets ikrafttræden træffer afgørelse om, at sagen hjemvises til fornyet behandling i første instans, skal sagen i først instans overføres til miljøministeren.

Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen i sager omfattet af § 5, stk. 1, skal videresende sagen til miljøministeren, som orienterer adressaten om, at sagen færdigbehandles af ministeren.

Det foreslås med § 4, stk. 3, at såfremt Miljø- og Fødevareklagenævnet efter lovforslagets ikrafttræden stadfæster en afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om krav om miljøvurdering af intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, skal miljøministeren færdigbehandle sagen.

Bilag 1**Lovforslaget sammenholdt med gældende lov***Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1. –**

Stk. 2. Formålet med en miljøvurdering er, at der under inddragelse af offentligheden tages hensyn til planers, programmers og projekters sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder den biologiske mangfoldighed, befolkningen, menneskers sundhed, flora, fauna, jordbund, jordarealer, vand, luft, klimatiske faktorer, materielle goder, landskab, kulturarv, herunder kirker og deres omgivelser og arkitektonisk og arkæologisk arv, større menneske- og natur-skabte katastroferisici og ulykker og ressourceeffektivitet og det indbyrdes forhold mellem disse faktorer.

§ 4. –

Stk. 2. Lovens bestemmelser om offentlig høring, jf. § 35, finder ikke anvendelse på projekter, der vedtages i enkeltheder ved lov.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på projekter eller dele af projekter, som i anden lovgivning udtrykkeligt er undtaget fra loven.

Stk. 4. Vedkommende minister kan efter forhandling med miljø og fødevareministeren fastsætte regler, der fraviger lovens bestemmelser om projekter på havområdet.

§ 1

I lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020:

1. I § 1 stk. 2, indsættes efter »der under inddragelse af offentligheden«: »så tidligt som muligt og forud for, at myndigheden træffer afgørelse om planen, programmet eller projektet,«.

2. § 4, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:
»*Stk. 2.* Såfremt et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, kan høring af offentligheden, jf. § 35, stk. 3, nr. 2 og 3, undlades, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Undtagelsen gælder ikke høring efter § 38.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på projekter eller dele af projekter omfattet af bilag 1 eller 2, såfremt projekterne miljøvurderes efter anden lovgivning, som udtrykkeligt undtager disse projekter fra denne lov.

Stk. 4. Et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 kan i undtagelsestilfælde helt eller delvist fritages fra lovens bestemmelser om miljøvurdering, hvis dette vil skade formålet med projektet, forudsat

§ 5. --

§ 5, nr. 1) Offentligheden:

- a) En eller flere fysiske eller juridiske personer (selskaber m.v.), som direkte eller indirekte berøres eller forventes berørt af planen, programmet eller projektet, og
- b) foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer.

2 - 4) --

5) Miljøvurdering af konkrete projekter: En proces, der består af

a-c) --

d) myndighedens afgørelse om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i litra c omhandlede undersøgelse og myndighedens egen supplerende undersøgelse, jf.

§ 24, stk. 1, og

e) afgørelse om tilladelse efter § 25, og afgørelse om tilladelse efter anden lovgivning som i regler fastsat i medfør af § 15, stk. 4, erstatter en afgørelse om tilladelse efter § 25.

6-8) --

§ 15. Følgende projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet må ikke påbegyndes, før myndigheden, jf. § 17, skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet,

1-2) --

3) projekter omfattet af bilag 2, hvor en bygherre har anmodet om, at ansøgningen skal undergå en miljøvurdering, jf. § 18, stk. 2.

Stk. 2. --

at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Fritagelsen gælder ikke høring efter § 38.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

3. § 5, nr. 1, affattes således:

»1) Offentligheden:

Dette omfatter følgende to grupper

a) Den brede offentlighed: en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper.

b) Den berørte offentlighed: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i planen, programmet eller projektet. Dette omfatter også ikke-statslige organisationer foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer.«

4. I § 5, nr. 5, litra d, ændres »myndighedens afgørelse« til »myndighedens begrundede konklusion«.

5. I § 5, nr. 5, litra e, indsættes før »afgørelse om tilladelse efter § 25 og«: »indarbejdelse af myndighedens begrundede konklusion i«.

6. I § 15, stk. 1, indsættes efter »Følgende projekter, der«: »på grund af deres art, dimensioner eller placering«.

7. I § 15, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 18, stk. 2« til: »§ 19, stk. 4«.

Stk. 3. Tilladelser, som i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 4 helt eller delvis skal erstatte tilladelser efter § 25, skal meddeles på baggrund af en miljøvurdering efter reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4.

§ 17. Kommunalbestyrelsen er myndighed for behandling af projekter på land omfattet af bilag 1 og 2 og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25, jf. dog stk. 2, og 5 og 6.

Stk. 2. Regionsrådet er myndighed for behandling af projekter omfattet af bilag 1 og 2 og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25, hvis dele eller hele projektet er omfattet af råstoflovens § 7, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 3. Miljøministeren er myndighed for behandling af projekter på havområdet omfattet af bilag 1 og 2 og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25. Dog er kommunalbestyrelsen myndighed for behandling af projekter vedrørende kystbeskyttelsesforanstaltninger omfattet af § 3, stk. 2 og 3, i lov om kystbeskyttelse m.v. og intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren er myndighed for følgende projekter på havet:

- 1) Projekter om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger m.v. omfattet af bilag 1, nr. 14, 16, 22, 23 og 29, og bilag 2, nr. 2, litra d og e, nr. 3, litra a, nr. 10, litra i, og nr. 13, litra a og b.
- 2) Projekter om etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind, med tilhørende interne ledningsanlæg omfattet af bilag 2, nr. 3, litra i og j, og nr. 13, litra a.

8. I § 15, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 4« til: »§ 4, stk. 5«.

9. § 17, stk. 1-4, affattes således:

»§ 17. Kommunalbestyrelsen er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på land, der er omfattet af bilag 1 eller 2, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 2, 3, 5 og 6.

Stk. 2. Regionsrådet er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter, der er omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af råstoflovens § 7, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 3. Miljøministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet omfattet af bilag 1 og 2, jf. dog stk. 4, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Dog er kommunalbestyrelsen myndighed for behandling af sager vedrørende projekter omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af § 3, stk. 1, jf. dog stk. 5, i lov om kystbeskyttelse m.v., herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet, der er omfattet af bilag 1 eller 2, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, hvis der er tale om følgende projekter:

- 1) Projekter om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger m.v. omfattet af bilag 1, nr. 14, 16, 22, 23 og 29,

Stk. 5 - 7. --

Kapitel 7
*Krav til bygherren
Ansøgning*

§ 18. Bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 1 og 2 indgive en skriftlig ansøgning om projektet til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.

Stk. 2. Såfremt bygherren ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal undergå en miljøvurderingsproces, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.

§ 19. Bygherrens ansøgning om en afgørelse efter § 21, skal indeholde

- 1) oplysninger om projektets potentielle indvirkning på miljøet, jf. bilag 5, og
- 2) tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt.

Stk. 2. Ansøgningen efter stk. 1 kan indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

og bilag 2, nr. 2, litra d og e, nr. 3, litra a, nr. 10, litra i, og nr. 13, litra a og b.

2) Projekter om etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind, med tilhørende interne ledningsanlæg omfattet af bilag 2, nr. 3, litra i og j, og nr. 13, litra a. »

10. *Overskriften* til kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Bygherrens ansøgning og miljøkonsekvensrapport«.

11. *§ 18, stk. 1*, affattes således:

»**§ 18.** Bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 1, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, indgive en skriftlig ansøgning om projektet til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.«

12. *§ 18, stk. 2*, ophæves.

13. *§ 19* affattes således:

»**§ 19.** Bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 2 indgive en skriftlig ansøgning om en afgørelse efter § 21 til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.

Stk. 2. Bygherrens ansøgning om en afgørelse efter § 21 skal indeholde følgende:

- 1) Oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. bilag 5, og
- 2) Tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt.

Stk. 3. Bygherrens ansøgning kan tillige indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

§ 20. --

Stk. 2. --

Stk. 3. Har myndigheden afgivet en udtalelse efter § 23, stk. 1, skal miljøkonsekvensrapporten lægge denne udtalelse til grund. Ved udarbejdelsen af miljøkonsekvensrapporten skal der tages hensyn til tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger foretaget i henhold til anden lovgivning.

Stk. 4 - 6. --

§ 21. Myndigheden, jf. § 17, træffer på grundlag af bygherrens ansøgning, jf. § 19, afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i bilag 6. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.

Stk. 2. Afgørelsen skal begrundes med hovedårsagerne til afgørelsen og henvisning til de i bilag 6 opførte relevante kriterier. Begrundelsen for en afgørelse om, at et projekt ikke er omfattet af krav om miljøvurdering, skal endvidere anføre særkender ved projektet eller anføre, hvilke foranstaltninger der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, hvis bygherren har fremlagt en beskrivelse efter § 19, stk. 2.

§ 23. For projekter omfattet af § 15, stk. 1, skal myndigheden forud for bygherrens udarbejdelse af miljøkonsekvensrapport afgive en udtalelse om, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger

Stk. 4. Hvis en bygherre ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal undergå en miljøvurdering, fordi det på grund af dets art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 3, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.«

14. I § 20, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »til grund«: »og indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder.«

15. I § 20 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Myndigheden, jf. § 17, skal stille relevante miljøoplysninger til rådighed for bygherrens udarbejdelse af miljøkonsekvensrapporten, jf. stk. 2, såfremt myndigheden er i besiddelse af sådanne.«

16. I § 21, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2«: », der på grund af dets art, dimensioner eller placering«.

17. I § 21, *stk. 2*, ændres »19, stk. 2« til: »§ 19, stk. 3«.

18. I § 23 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke: »*Stk. 2.* Myndigheden udarbejder udtalelsen nævnt i stk. 1 under hensyntagen til de oplysninger, som bygherren har fremlagt, navnlig oplys-

skal være, som bygherren skal fremlægge i miljøkonsekvensrapporten, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For projekter på havområdet, jf. § 17, stk. 3 og 4, afgiver myndigheden kun udtalelse efter reglerne i stk. 1, hvis bygherren anmoder herom.

Stk. 3. Myndigheden kan, hvis bygherren anmoder herom, undlade at afgive udtalelse efter stk. 1, hvis myndigheden finder det ubetænkeligt i forhold til det konkrete projekt.

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af udtalelsen efter stk. 1 og om myndighedens afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold.

§ 24. --

Stk. 2. Myndigheden skal efter gennemgang af miljøkonsekvensrapporten sende den i høring hos berørte myndigheder og offentligheden i overensstemmelse med § 35, stk. 1, nr. 3, og § 38.

§ 25. Efter høringen skal myndigheden træffe afgørelse, om en ansøgning efter § 18, stk. 1, kan imødekommes. Afgørelsen træffes på grundlag af bygherrens ansøgning, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger og resultatet af de høringer, der er foretaget. Såfremt projektet kan få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, kan myndigheden først træffe afgørelse om tilladelse til projektet, når miljøministerens samtykke efter § 38 foreligger.

Stk. 2. --

§ 27. Træffer myndigheden afgørelse efter § 25, stk. 1, om at tillade det ansøgte projekt, skal afgørelsen indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Stk. 2. Myndigheden kan stille vilkår for tilladelser, jf. stk. 1, med henblik på opfyldelse af lovens formål og inden for dens anvendelsesområde.

Stk. 3. Træffer myndigheden afgørelse om at nægte tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne herfor i afgørelsen.

ningerne om projektets særlige karakteristika, jf. § 18, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet, og de under høringen fremkomne kommentarer og bemærkninger.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

19. I § 23, *stk. 1*, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 3 og 4«, og i § 23, *stk. 2, 3 og 4*, som bliver til § 23, stk. 3, 4 og 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

20. I § 24, *stk. 2*, ændres »§ 35, stk. 1, nr. 3« til: »§ 35, stk. 3, nr. 3«.

21. I § 25, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »og resultatet af de høringer, der er foretaget« til: », resultaterne af de høringer der er foretaget og myndighedens begrundede konklusion«.

22. § 27 affattes således:

»§ 27. Træffer myndigheden afgørelse efter § 25, stk. 1, om at tillade det ansøgte projekt, skal afgørelsen omfatte den begrundede konklusion samt indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, som bygherren skal gennemføre, og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Stk. 2. Myndigheden kan stille vilkår for tilladelser, jf. stk. 1, med henblik på opfyldelse af lovens formål. Vilkår skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfan-

§ 28. Vil projektet have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden i tilladelsen stille vilkår, jf. § 27, stk. 2, for bygherrens overvågning heraf.

Stk. 2. Myndigheden kan genoptage en afgørelse efter § 25 og kan om nødvendigt meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis

- 1) der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet eller
- 2) projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen.

§ 32. Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal foretage høring af

get af dets indvirkninger på miljøet. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger fra anden EU-lovgivning eller fastsat i anden lovgivning eller i medfør af anden lovgivning, hvor det er hensigtsmæssigt i forhold til det konkrete projekt og formålet med overvågningen.

Stk. 3. Har projektet væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden i tilladelsen stille vilkår, jf. stk. 2, for bygherrens overvågning heraf.

Stk. 4. Træffer myndigheden afgørelse om ikke at give tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne herfor i afgørelsen.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet af overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen.«

23. § 28 affattes således:

»§ 28. Myndigheden kan genoptage en afgørelse efter § 25 og kan om nødvendigt meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet.
- 2) Projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen.
- 3) Projektets skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved myndighedens meddelelse af tilladelse.«

24. § 32, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 32. Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reg-

- 1) berørte myndigheder, før der træffes screeningsafgørelse efter § 10,
- 2) berørte myndigheder, før der tages stilling til afgrænsningen af miljørapporten, jf. § 11, og
- 3) offentligheden og berørte myndigheder over udkast til plan eller program samt ledsagende miljørapport, jf. § 12.

Stk. 2. Myndigheden fastsætter en passende frist for høringer efter stk. 1.

lerne i afsnit II, skal sikre, at følgende informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives:

- 1) Offentligheden.
- 2) Berørte myndigheder.
- 3) Berørte stater.

Stk. 2. De oplysninger, som myndigheden skal informere om, jf. stk. 1, er følgende:

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.
- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt planen eller programmet vil indebære en høring efter § 38.
- 4) Planens eller programmets retlige grundlag.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af myndigheder til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger m.v., som myndigheden har modtaget.
- 7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- 8) Hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens, berørte myndigheders og berørte staters deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

Stk. 3. Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- 1) Berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 10.
- 2) Berørte myndigheder og berørte stater ved afgrænsningen af miljørapportens indhold, og før myndigheden tager stilling til afgrænsningen af miljørapporten, jf. § 11.
- 3) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater over udkast til planen eller programmet og den ledsagende miljørapport, før planen eller programmet vedtages, jf. § 12.

Stk. 4. Med henblik på høring efter stk. 3, nr. 2 og 3, skal myndigheden sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang

Stk. 3. Er der i medfør af anden lovgivning fastsat regler om offentlighedens inddragelse i forbindelse med udarbejdelse af planen eller programmet, herunder om tidsfrister for indsigelser m.v. mod plan- eller programforslaget og offentlig bekendtgørelse af og offentlig tilgængelighed til plan- eller programforslaget, finder disse regler anvendelse på såvel udkast til plan eller program som den ledsagende miljørapport.

§ 35. Den myndighed, der foretager en miljøvurdering af bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal foretage høring af

- 1) berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 21,
- 2) offentligheden og berørte myndigheder ved afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, og før myndigheden afgiver en udtalelse efter § 23, og
- 3) de berørte myndigheder og offentligheden over miljøkonsekvensrapporten, som bygherren har fremlagt, herunder ansøgningen om tilladelse, før der træffes en afgørelse om tilladelse.

Stk. 2. Med henblik på høringen efter stk. 1, nr. 2, skal myndigheden offentliggøre en kort beskrivelse af hovedtrækkene i det påtænkte projekt samt følgende oplysninger:

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes, og nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 2) Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.
- 3) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller myndigheden til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden.
- 4) Hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed.

til følgende relevante materiale for den pågældende høring, jf. stk. 3:

- 1) Udkastet til planen eller programmet.
- 2) Den ledsagende miljørapport.

Stk. 5. Myndigheden fastsætter en passende frist for høringer efter stk. 3. Fristen skal fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, omfang, kompleksitet og anvendelsesområde samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2. «
Stk. 3 bliver herefter til stk. 6.

25. § 35 affattes således

»**§ 35.** Den myndighed, der foretager en miljøvurdering af bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at følgende informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives:

- 1) Offentligheden.
- 2) Berørte myndigheder.
- 3) Berørte stater.

Stk. 2. De oplysninger, som myndigheden skal informere om, er følgende:

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.
- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt projektet vil indebære en høring efter § 38.
- 4) Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller myndigheden til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger m.v., som myndigheden har modtaget.

5) Hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlighedens deltagelse i VVM.

Stk. 3. Med henblik på høringen efter stk. 1, nr. 3, skal myndigheden offentliggøre de i stk. 2 nævnte oplysninger med ansøgningen, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger, jf. § 24, og udkast til afgørelse om tilladelse.

Stk. 4. Myndigheden kan fastsætte passende tidsfrister for høringer af de berørte myndigheder, jf. stk. 1, nr. 1 og 2. Myndigheden fastsætter en frist for høring af offentligheden, jf. stk. 1, nr. 2, på 14 dage. Myndigheden kan fravige denne frist, såfremt der foreligger særlige omstændigheder. For høring af offentligheden, jf. stk. 1, nr. 3, er høringsfristen mindst 8 uger.

7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.

8) Hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens, berørte myndigheders og berørte staters deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

Stk. 3. Den myndighed, der vurderer bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

1) Berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 21.

2) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater ved afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, og før myndigheden afgiver en udtalelse efter § 23.

3) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater over miljøkonsekvensrapporten, som bygherren har fremlagt, herunder ansøgningen om tilladelse, før der træffes en afgørelse om tilladelse efter § 25.

Stk. 4. Med henblik på høring efter stk. 3, nr. 2 og 3, skal myndigheden sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang til følgende relevante materiale for pågældende høring, jf. stk. 3:

1) Alle oplysninger, der er indhentet i henhold til § 18, § 20 og § 24, stk. 1.

2) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger m.v., som myndigheden, jf. § 17, har modtaget, jf. § 35, stk. 2.

3) Andre end de i § 35, stk. 2, omhandlede oplysninger, som er relevante for afgørelsen efter § 25, som først er til rådighed, efter det tidspunkt, hvor offentligheden er blevet informeret i henhold til § 35, stk. 1.

4) Udkast til afgørelse om tilladelse, jf. § 25.

Stk. 5. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist for høring af de berørte myndigheder og berørte stater, jf. dog § 38, stk. 6. Fristen skal fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist på mindst 14 dage for høring af offentligheden ved afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold efter stk. 3,

§ 37. Når der er truffet afgørelse om at give eller nægte tilladelse til et projekt omfattet af § 15, stk. 1, skal myndigheden straks sikre, at følgende oplysninger er tilgængelige for offentligheden og de berørte myndigheder

1) Indholdet af afgørelsen og de betingelser, der eventuelt er knyttet hertil.

2-5) –

Stk. 2-4 –

§ 38. Forventes en plan, et program eller et projekt at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal myndigheden snarest muligt underrette miljøministeren med henblik på gennemførelse af høring efter reglerne i stk. 3 eller 4. Myndigheden må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.

Stk. 2. Modtager miljøministeren en henvendelse fra en anden stats myndighed om, at der i Danmark er igangsat udarbejdelse af en plan eller et program eller anmeldt et projekt, hvis gennemførelse kan få væsentlig indvirkning på miljøet i denne anden stat, skal miljøministeren foranledige, at der gennemføres høring efter reglerne i stk. 3 eller 4. Den danske myndighed må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.

Stk. 3. For høring over udkast til en plan eller et program skal ministeren fremsende de i § 32, stk. 1, nr. 3, nævnte oplysninger, oplysninger om dens eller dets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren, herunder angivelse af en passende frist for afgivelse af bemærkninger.

Stk. 4. For høring over miljøkonsekvensrapport til et ansøgt projekt fremsender miljøministeren de i § 35, stk. 3, nævnte oplysninger, oplysninger om projektets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren, herunder

nr. 2. For høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten efter stk. 3, nr. 3, er høringsfristen mindst 8 uger.«

26. I § 37, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »knyttet hertil«: », jf. § 27, stk. 1-5«.

27. § 38 affattes således:

»**§ 38.** Forventes en plan, et program eller et projekt at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal myndigheden snarest muligt underrette miljøministeren med henblik på gennemførelse af høring herom. Myndigheden må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før miljøministeren giver samtykke hertil.

Stk. 2. Modtager miljøministeren en henvendelse fra en anden stats myndighed om, at der i Danmark er igangsat udarbejdelse af en plan eller et program eller anmeldt et projekt, hvis gennemførelse kan få væsentlig indvirkning på miljøet i denne anden stat, skal miljøministeren kontakte den danske myndighed for planen, programmet eller projektet. Den danske myndighed må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.

Stk. 3. § 38, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, 2. pkt., finder ikke anvendelse ved høringer over et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2, som vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, jf. § 4, stk. 2.

Stk. 4. Miljøministeren foranlediger, at en berørt stat informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne om de grænseoverskridende miljøpåvirkninger med rimelighed kan gives, jf. § 32, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3, og § 35, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Ved høring af en berørt stat over udkast til en plan eller et program skal miljøministeren fremsende de i § 32, stk. 2 og 4, nævnte oplysninger, oplysninger om dens eller dets mulige græn-

angivelse af en passende frist for afgivelse af bemærkninger.

Stk. 5. Modtager miljøministeren fra en anden stat oplysninger om, at et udkast til en plan eller et program under udarbejdelse eller et ansøgt konkret projekt i denne stat kan få væsentlig indvirkning på miljøet i Danmark, skal ministeren foranledige afholdt fornødne høringer i Danmark over de fremsendte oplysninger, jf. § 32, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, for planer og programmer, og § 35, stk. 1, nr. 3, og stk. 4, for projekter.

§ 40. En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, må ikke udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der er sikret en funktionel opdeling af kompetencerne inden for myndigheden.

Stk. 2. En myndighed, der er bygherre for et projekt omfattet af denne lov, må ikke behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der er sikret en funktionel opdeling af kompetencerne inden for myndigheden.

seoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren med angivelse af en passende frist for at afgive bemærkninger, jf. § 32, stk. 5.

Stk. 6. Ved høring af en berørt stat over et ansøgt projekt fremsender miljøministeren de i § 35, stk. 2 og 4, nævnte oplysninger, oplysninger om projektets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren. Tidsfristen for høring over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 2, fastsættes i overensstemmelse med § 35, stk. 5, 3. pkt. Tidsfristen for høring over miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 3, skal være mindst 30 dage for afgivelse af bemærkninger.

Stk. 7. Modtager miljøministeren fra en anden stat oplysninger om, at et udkast til en plan eller et program under udarbejdelse eller et ansøgt konkret projekt i denne stat kan få væsentlig indvirkning på miljøet i Danmark, skal ministeren fremsende de modtagne oplysninger til berørte myndigheder og offentligheden, jf. § 32, stk. 1 og 2, og § 35, stk. 1 og 2, samt gennemføre de fornødne høringer, jf. § 32, stk. 3, og § 35, stk. 3, i Danmark over de modtagne oplysninger, jf. § 32, stk. 3, og § 35, stk. 3, for planer og programmer, og § 35, stk. 4 for konkrete projekter.«

28. § 40 affattes således:

»**§ 40.** En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, eller som både er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt omfattet af denne lov, skal varetage sine opgaver og beføjelser på objektiv vis.

Stk. 2. En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, må ikke udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Stk. 3. En myndighed, der er bygherre for et projekt omfattet af denne lov, må ikke behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der inden for myndigheden er

§ 41. --

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved gennemførelsen af høringer. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at underretninger, informationer og høringer skal ske digitalt og ved indberetning i en særlig form til en elektronisk portal eller et register.

§ 46. --

Stk. 2. Den kompetente myndighed er ligeledes tilsynsmyndighed for de afgørelser, der er truffet efter §§ 21 og 25, og for, at vilkår fastsat i tilladelser overholdes. Tilsynsmyndigheden påser, at påbud og forbud efter denne lov og regler fastsat i medfør heraf efterkommes.

§ 2. --

§ 2, stk. 2. --

§ 2, stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at visse husdyrbrug, anlæg og dyrearter ikke er omfattet af loven. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at anvendelse af gødning i mængder under en vis grænse ikke er omfattet af loven.

§ 3. I loven forstås ved:

1 - 6) --

sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan myndighedernes varetagelse af opgaver og beføjelser efter stk. 1-3 kan ske på objektiv vis og med en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner.«

29. I § 41, stk. 2, 2. pkt., ændres »underretninger, informationer og høringer« til »oplysninger, underretninger, informationer, afgørelser og høringer«.

30. I § 46, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »at vilkår«: », jf. § 27,«.

§ 2

I lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

2. I § 3, stk. 1, indsættes som nr. 7:

»7) Offentligheden:

Denne omfatter følgende to grupper

a) Den brede offentlighed: en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper.

b) Den berørte offentlighed: Den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i en godkendelse eller tilladelse efter lovens §§ 16 a eller 16 b. Dette omfatter

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde forlænge fristen efter stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt underrette ansøgeren om årsagerne til forlængelsen af fristen og om, hvornår kommunalbestyrelsen forventer at træffe afgørelse.

Stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om annoncering af afgørelser omfattet af stk. 1.

§ 55. --

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i sager omfattet af stk. 1 informere offentligheden og berørte myndigheder tidligt i beslutningsproceduren ved offentlig annoncering eller ved andre egnede midler, eller senest så snart oplysningerne med rimelighed kan foreligge, om følgende:

- 1) Ansøgningen om godkendelse eller tilladelse.
- 2) Det forhold, at projektet er omfattet af en procedure med vurdering af virkningerne på miljøet.
- 3) Navn og adresse på den kompetente kommunalbestyrelse, hvorfra der kan indhentes relevante oplysninger, og hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes, samt nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 4) Karakteren af mulige afgørelser eller udkast til afgørelsen, når en sådan foreligger.
- 5) Hvornår, hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed.
- 6) Hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlighedens deltagelse, herunder at enhver inden for en nærmere fastsat frist fra den offentlige annoncering kan anmode om at få tilsendt udkast til afgørelse, når dette foreligger, og at enhver, der berøres af afgørelsen, herunder organisationer og foreninger omfattet af §§ 84-87, har ret til at kommentere udkast til afgørelse samt oplysninger indhentet til brug for afgørelsen.
- 7) Når ansøgningen vedrører et projekt, der indebærer risiko for grænseoverskridende virkninger.

også Ikke-statslige organisationer foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer.«

3. I § 54 j, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »særlige tilfælde«: », f.eks. med hensyn til projektets art, kompleksitet, placering eller dimensioner,«.

4. § 54 j, stk. 3, ophæves.

5. § 55, stk. 2-5, ophæves.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter passende tidsfrister for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål, jf. stk. 2, nr. 3.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fremsender udkast til afgørelse til dem, som har anmodet herom, med en frist på mindst 30 dage til at kommentere udkastet. Kommunalbestyrelsen fremsender herudover udkast til afgørelse eller en orientering om udkastet til afgørelse til naboer og andre berørte med oplysning om fristen på mindst 30 dage til at kommentere udkastet. Af en orientering som nævnt i 2. pkt. skal det fremgå, hvordan det samlede udkast til afgørelse kan rekvireres. Samtidig med fremsendelsen efter 1. og 2. pkt. informerer kommunalbestyrelsen om supplerende oplysninger til ansøgningen og andre oplysninger af relevans for afgørelsen, der er modtaget efter den indledende offentlige annoncering.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen foretager straks offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af stk. 1, og sikrer, at indholdet af afgørelsen og de vigtigste begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, herunder om proceduren for offentlig deltagelse, er tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse også informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.

§ 56. Godkendelser og tilladelser efter denne lov, som ikke er omfattet af offentlighedsbestemmelserne i § 55, kan først meddeles, når der er forløbet 2 uger efter, at kommunalbestyrelsen har givet skriftlig orientering om ansøgningen til naboerne til den omhandlede ejendom.

§ 56 a. Afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, og § 55, der kan påklages, meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 84-87, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling. Afgørelser skal dog alene meddeles de landsdækkende foreninger og organisationer, der er nævnt i § 87, når de har anmodet miljø- og fødevareministeren om at modtage underretning om afgørelserne, jf. § 62.

Stk. 2. –

6. I § 56, *stk. 1*, udgår: »offentlighedsbestemmelserne i«.

7. I § 56 a, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår: »tillige«.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i sager omfattet af §§ 54 j-56 og visse afgørelser i sager om revurdering efter §§ 40 og 41 samt andre afgørelser vedrørende husdyrbrug, der træffes efter miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør heraf, og i afgørelser vedrørende bedrifter med arealer, som modtager husdyrgødning.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med afgørelser om husdyrbrug, husdyranlæg, gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg og forhold forbundet med husdyrhold eller anvendelse af gødning m.v. i en anden stat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark, for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser.

8. I § 56 a, stk. 3, ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«, efter »regler om offentlighedens« indsættes: »og berørte myndigheders« og efter »inddragelse« indsættes: »og om annoncering«.

9. I § 56 a, stk. 4, ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 4

Ansøgninger efter miljøvurderingsloven om projekter om intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, der er indgivet til eller under behandling ved kommunalbestyrelsen overføres ved ikrafttrædelsen, jf. § 3, til miljøministeren.

Stk. 2. Såfremt Miljø- og Fødevareklagenævnet ved behandlingen af en klage over en afgørelse efter miljøvurderingsloven vedrørende intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten efter ikrafttrædelsen, jf. § 3, træffer afgørelse om, at sagen hjemvises til fornyet behandling i første instans, skal sagen i først instans overføres til miljøministeren.

Stk. 3. Såfremt Miljø- og Fødevareklagenævnet efter ikrafttrædelsen, jf. § 3, stadfæster en afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, om krav om miljøvurdering af intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, skal miljøministeren færdigbehandle sagen.